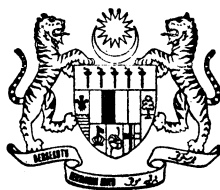

**Jilid III
Bil. 13**

MALAYSIA

**Hari Selasa
8hb Mei, 1973**

PENYATA RASMI
OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 1375]

KENYATAAN MENTERI KEWANGAN:

**Pengeluaran Peraturan Pertukaran Wang Baharu
Pengakhiran Peraturan Saling Pertukaran Matawang dengan Singapura
Persediaan-persediaan bagi Penubuhan Satu Pasaran Saham Malaysia yang Berasingan [Ruangan 1390]**

RANG UNDANG-UNDANG:

**Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan) [Ruangan 1409]
Rang Undang-undang Cukai Jualan (Pindaan) [Ruangan 1427]
Rang Undang-undang Lembaga Tembakau Negara (Perbadanan) [Ruangan 1444]**

USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan Yang Dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat dan Penangguhan [Ruangan 1427]

JAWAPAN-JAWAPAN BERTULIS [Ruangan 1473]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Selasa, 8hb Mei, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR :

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- „ Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan dan Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF BIN AHMAD (Langat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).

Yang Berhormat NIK ABDUL AZIZ BIN HAJI NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).

- „ DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- „ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).
- „ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).
- „ TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).
- „ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- „ DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, J.S.M., A.M.N., S.M.K., J.P. (Sungei Patani).
- „ DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ TUAN AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJIAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).

Yang Berhormat TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).

- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibul).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., K.M.N., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN, K.M.N., P.J.K. (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M., J.P. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasar Mas Hilir).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).

Yang Berhormat DR S. SEEVERATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).

- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN HAJI ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, K.M.N., P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- „ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- „ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIADA HADIR:

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan,
TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).

- „ Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).

Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungei Siput).

- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).

Yang Berhormat Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timur).

- „ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K., S.I.M.P. (Lipis).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., A.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, S.P.M.J., P.N.B.S., S.I.M.P. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk Sugut).
- „ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TAN SRI DATUK HAJI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSEIN (Seberang Tengah).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

BANDUAN YANG DITAHAN

1. **Tuan V. David** (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan berapa ramaiakah bilangan orang-orang yang telah ditahan di dalam penjara-penjara di bawah peraturan Buang Negeri. Berapa ramai dari mereka itu laki-laki dan perempuan. Apakah bangsa mereka. Bolehkah Menteri yang berkenaan menjelaskan jangka waktu orang-orang ini telah dikurung di dalam penjara disebabkan kegagalan Kerajaan menghantarkan mereka ke negeri asal mereka. Jika Negeri-negeri asal mereka tidak menerima mereka, mengapa Kerajaan tidak membebaskan mereka.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, bukanlah menjadi amalan Kementerian saya untuk memberi perangkaan yang dicerakinkan mengikut ras. Walaubagaimanapun, saya sedia menyatakan bahawa ada seramai 90 orang banduan sedang ditahan di bawah Akta Buang Negeri. Seorang daripada mereka itu ialah perempuan.

Tempoh mereka itu ditahan ialah seperti berikut:

1 tahun	...	...	...	1 orang
2 tahun	...	...	...	2 orang
3 tahun	...	...	...	11 orang
4 tahun	...	...	...	14 orang
5 tahun	...	...	...	11 orang
6 tahun	...	...	...	5 orang
7 tahun	...	...	...	3 orang
8 tahun	...	...	...	7 orang
9 tahun	...	...	...	8 orang
10 tahun	...	...	...	8 orang
11 tahun	...	...	...	4 orang
12 tahun	...	...	...	2 orang

Sehingga ini seramai 13 orang banduan telah dibebaskan daripada tahanan dan tindakan buang negeri setelah kes-kes mereka itu dikaji.

Berkenaan dengan 90 orang banduan yang masih lagi ditahan itu, mereka adalah dianggap masih lagi merbahaya kepada ketenteraman awam dan Kerajaan sedang menguruskan dengan sedaya-upaya bagi melaksanakan penghantaran balik mereka ke negeri asal masing-masing.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan menerangkan, jika negeri mereka yang asal tidak menerima 90 orang ini, adakah tujuan Kerajaan supaya 90 orang ini boleh ditahan sehingga mereka meninggal dunia di penjara?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, mereka akan terus ditahan jika sekiranya mereka terus-menerus merupakan ancaman kepada negeri ini.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Antara orang yang ditahan sekarang, mengikut kenyataan Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan ialah ada orang yang ditahan lebih daripada 10 tahun—dua orang 12 tahun dan empat orang 11 tahun. Bolehkah Timbalan Menteri yang berkenaan menjelaskan orang yang ditahan sebegitu lama, 12 tahun dan 11 tahun, bagaimanakah mereka boleh menjadi ancaman kepada keselamatan negeri kita?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sentiasa mengkaji dan menimbangkan dari satu masa ke satu masa; jika mereka ini tidak dapat dihantar, dibuang negeri dan didapati mereka merupakan ancaman kepada keselamatan negeri ini, maka mereka akan terus ditahan. Bagaimana mereka merupakan ancaman, itu adalah menjadi pertimbangan Kerajaan, tetapi walau bagaimanapun secara logik kasarnya atau pada umumnya bolehlah saya katakan jika seseorang itu ditangkap masa umurnya 21 tahun, tetapi kalau ditahan selama 10 tahun, ertinya baharu dia berumur 32 tahun, masih kuat lagi, Tuan Yang di-Pertua, untuk mengancam keselamatan negeri ini.

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini tadi beliau sudah pun membebaskan 13 orang daripada tahanan. Saya ingin tahu, jika ada apakah langkah Kerajaan sedang ambil untuk mengawal orang-orang yang telahpun dibebaskan ini?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, apabila mereka itu dibebaskan atau mereka dianggap sebagai tidak mengancam keselamatan. Jadi mereka itu tidaklah di-kawal kecuali sebagaimana orang-orang lain iaitu diperhatikan oleh pihak Polis dan jika mereka itu telah didapati tidak berbuat apa-apa ancaman, maka mereka bebaskan di dalam negara kita ini.

Tuan V. David: Soalan tambahan. Ada juga berkali-kali kita membawa perkara ini iaitu bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu Dewan ini, adakah ditetapkan undang-undang kalau sesebuah negara tidak mahu menerima seorang banishee berapa berapa lama dia akan ditahan, oleh kerana sekarang ini ada yang ditahan 8 tahun sehingga 10 tahun. Bolehkah diterangkan satu dasar bila dia boleh dibebaskan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, yang saya terangkan tadi ialah dasar.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, saya bawa soalan tambahan berkenaan dengan specific case tentang seorang banishee perempuan, banishee ini adalah seorang warganegara Singapura, namanya Ong Kwee Lan, dia hendak balik ke Singapura, tetapi kita tak boleh hantar dia balik, kenapa?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, contoh yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu saya tak tahu, tetapi kalau negara Singapura tak mahu menerima, kita tak boleh paksa negara Singapura supaya menerima.

Tuan V. David: Kalau Singapura tidak mahu terima orang itu, bolehkah dia dilepaskan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Saya sudah menjelaskan tadi iaitu sekiranya mereka merupakan ancaman kepada keselamatan negara, mereka akan ditahan, jika tidak ada negeri yang hendak menerimanya.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin tahu apakah satu jalan bagaimana hendak melepaskan dia balik ke Singapura?

Tuan Yang di-Pertua: Tak boleh, kalau tak ada soalan tambahan.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Ini berkenaan dengan keselamatan negara kita. Perempuan itu sekarang ada di Penjara

Pudu, tetapi nampaknya menyusahkan kerana Kerajaan terpaksa memberi dia makan setiap hari. Bolehkah negeri kita hantar perempuan itu ke Johor Bharu, membenarkan dia masuk ke Singapura, Kerajaan Singapura boleh tangkap dia. Habislah masa-alah kita. Bolehkah Kerajaan berbuat macam itu?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, kita ini atas nama Kerajaan, tak bolehlah merupakan sebagai anak-anak, main sembunyi-sembunyi, seludup macam itu.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya bertanya, kerana tak tahu. Terima kasih.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Tidakkah ada satu treaty extradition, misalnya rakyat kita yang bersalah ditahan di Singapura boleh dihantar ke mari, atau pun rakyat Singapura kita boleh hantar ke sana. Adakah perjanjian seperti itu dibuat oleh kerana kita sudah merdeka dan begitu juga Singapura, dan negara ini adalah berjiran antara satu dengan lain, selama ini tidakkah ada perjanjian tersebut dibuat di antara Singapura dan Malaysia?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, extradition ini adalah perkara yang berlawanan dengan masalah ini. Kita hendak hantar ke Negeri yang berkenaan itu tak mahu diterima, extradition maknanya kita hendak ambil balik orang kita di negeri itu, ini adalah berlawanan daripada perkara ini.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan. Adakah treaty semacam itu, kalau misalnya banishment Singapura, kalau kita hendak hantar ke Singapura mesti dia menerima, oleh kerana Singapura mestilah bertanggungjawab terhadap warganegaranya. Adakah treaty semacam itu dibuat?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, treaty semacam itu belum ada lagi dibuat.

Dr Tan Chee Khoo: Tuan Yang di-Pertua, adakah dasar Kerajaan selama Parti Perikatan memerintah negara kita selama orang yang ditahan itu terpaksa ditahan sampai mereka meninggal dunia?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tidakkah mesti sampai mereka itu meninggal dunia. Jika

mereka itu sudah tua dan dianggap tak kuat lagi untuk mengancam keselamatan negara ini, maka pertimbangan bolehlah diberikan untuk dilepaskan.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kerajaan kita membuat suatu perjanjian dengan Republik Rakyat Cina berkenaan dengan perkara extradition ini?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir, perkara itu sudah jelas.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Berkenaan dengan Banishment Ordinance kita, kalau seorang hendak dihantar keluar negeri, dia mestilah warganegara yang berkenaan itu, dan kedua kalau dia hendak pergi ke negeri itu. Oleh itu, Banishment Ordinance kita, saya ingat sudah tidak laku lagi. Bolehkah Kerajaan menukarkan undang-undang itu, sebab tak boleh menghantar 90 orang banishee itu.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sekurang-kurangnya Banishment Ordinance laku dalam negeri kita, sebab itu kita boleh tahan. Kalau sudah tak laku, kita tak boleh hendak tahan.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya nampak banishee itu kita hendak keluar, apa sebab tahanan itu masih ada di negeri kita lagi, kalau Banishment Ordinance itu berjalan, mereka mestilah keluar, tetapi masih ada lagi di sini, apa sebabnya?

Tuan Yang di-Pertua: Jangan marah, tanya boleh.

Tuan Ng Hoe Hun: Terima kasih.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, negeri asal mereka itu tak mahu terima, itulah punca masalaahnya.

Tuan Ng Hoe Hun: Oleh kerana Banishment Ordinance tak boleh jalan, adakah mahu ditukar Ordinance itu atau tidak?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Kalau sekiranya Ahli Yang terhormat itu esok jadi Menteri Dalam Negeri, barangkali beliau boleh timbangkan.

Dr Tan Chee Khoo: Tadi Menteri yang berkenaan menyatakan kalau sekiranya orang yang ditahan itu telah tua, Kerajaan boleh

menimbangkan untuk membebaskan mereka. Bolehkah beliau menerangkan di antara 90 orang yang ditahan itu yang paling tua sekali berumur berapa tahun?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, faktor utama dan faktor yang terpenting bukan tua muda, tetapi adalah samada mereka itu merupakan ancaman kepada keselamatan negeri ini ataupun tidak. Itu dia faktor yang maha penting dan soal umur tua atau muda biasanya pada logikanya, kalau orang itu sudah terlalu tua dia sudah tentulah tidak merupakan ancaman, tetapi ini bukanlah faktor penting dalam menentukan.

KUNG AIK/LEE NYOT MOI— TAHANAN

2. **Tuan V. Veerappen** bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri samada Kerajaan akan menimbangkan mengkaji semula semua kes Buang Negeri oleh sebab nampaknya ada yang menyalah gunakan undang-undang. Adakah benar bahawa Kung Aik dari Pulau Pinang telah dikenakan hukuman Buang Negeri dan kemudian dia didapati seorang warganegara, dan juga terhadap kes Madam Lee Nyot Moi yang dikenakan hukuman buang Negeri dengan kesilapan. Adakah Kerajaan akan menimbang memberikan ganti rugi kepada Kung Aik dan Madam Lee Nyot Moi disebabkan tersilap penahanan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak pernah menyalahgunakan Akta Buangan Negeri (Banishment Act) untuk membuang orang-orang dari negeri ini dan oleh itu tidaklah Kerajaan akan mengkaji balik semua kes buangan negeri.

Encik Kung Aik dan Cik Nyot Moy bukanlah ditahan menyalahi undang-undang (unlawful detention). Tahanan mereka itu adalah dilakukan di bawah Akta itu, secara bona fide dan oleh itu perkara memberi ganti rugi kepada mereka tidaklah timbul langsung.

SENJATAPI—PEMEGANG LESEN

3. **Tuan V. Veerappen** bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri samada beliau sedar bahawa pihak polis telah mengambil kembali senjata-senjata api berlesen dari pemegang-pemegangnya yang telah meninggal dunia tanpa membayar ganti rugi bagi

harga senjatapi itu kepada warisnya. Jika beliau sedar adakah beliau akan mengeluarkan arahan kepada pihak polis membayar gantirugi.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, senjatapi-senjatapi hanya dikeluarkan kepada pemegang-pemegang lesen sahaja mengikut Akta Senjatapi Tahun 1960. Seksyen 3 (1) di bawah Akta tersebut tidak membenarkan sesiapa menyimpan senjatapi tanpa lesen dan seksyen 9 pula memperuntukan hukuman yang boleh dikenakan kepada sesiapa yang menyimpan senjatapi tanpa lesen. Oleh sebab itu apabila seseorang pemegang senjatapi meninggal dunia, maka senjatapinya terpaksa diserahkan kepada Polis untuk disimpan dan dijadikan sebagai "intestate property". Oleh demikian, soal membayar gantirugi tidaklah timbul dalam perkara ini.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Apabila seseorang pemegang senjatapi meninggal dunia, bolehkah warisnya menjual senjatapi itu kepada kedai yang berlesen?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, soal menjualkan ini kalau sekiranya yang hendak membeli itu ada lesen, maka warisnya telah mendapat kuasa bolehlah menjualkannya.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Perkara 153 Perlembagaan Malaysia menyatakan bahawa sekiranya satu lesen samada ianya untuk senapang atau benda-benda lain diberi kepada seorang pemegang lesen itu apabila berlakunya kematian di atas tuan punya lesen boleh diambil alih oleh anaknya. Oleh kerana dalam semua kes-kes seperti ini semua senapang kepunyaan simati telah dirampas oleh polis, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu pihak polis tentang undang-undang tertinggi ini dan memulakan tindakan untuk membenarkan anak-anak simati itu memohon mengambil alih senapang-senapang itu.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sepanjang ingatan saya tak ada tersebut di dalam Perlembagaan mengatakan lesen senjatapi seseorang itu mesti diturunkan kepada anaknya ataupun warisnya. Yang keduanya, polis tak pernah merampas. Apa

yang berlaku ialah jika seorang yang mempunyai lesen itu mati, maka senjata itu hendaklah diserahkan ke balai polis dan disimpan di situ, dan jika sekiranya anaknya ataupun sebarang warisnya berkehendakkan senjatapi itu, maka salah seorang daripada mereka terpaksa mendapat lesen. Kalau sekiranya lesen itu telah diluluskan maka bolehlah mereka mengambil baik senjatapi itu daripada balai polis. Kalau sekiranya tidak, terpaksa disimpan di balai polis.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, saya bertanya soalan ini sebab bapa saya ada mempunyai senapang juga tetapi dia sudah mati. Dalam surat wasiat (will) dia mengatakan senapang ini boleh diberikan kepada adek saya. Apabila adek saya minta lesen hendak mengambil balik senjatapi bapa saya tidak boleh dapat, ini menghairankan, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Apa hairannya?

Tuan Ng Hoe Hun: Apakah sebabnya tak boleh dapat balek?

Tuan Yang di-Pertua: Perkara itu bukan hairan!

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, mempunyai lesen senjatapi dan mempunyai senjatapi bukanlah hak-mutlak tiap-tiap seorang dalam negeri ini. Jadi kalau sekiranya anaknya atau warisnya itu tidak mendapat lesen untuk menyimpan dan menggunakan senjatapi, maka adalah sebab-sebabnya yang tidak menjadikan dia layak memegang lesen dan mempunyai senjatapi. Sebab itulah dia tak dapat.

BUKU TEKS BAHASA MALAYSIA/ INGGERIS—KEKURANGAN

4. Dr Tan Chee Khoo bertanya kepada Menteri Pelajaran samada beliau sedar bahawa terdapat kekurangan buku teks dalam Bahasa Malaysia dan Inggeris jika sedar nyatakan langkah-langkah yang diambil oleh Kementeriaannya untuk mengatasi kekurangan buku tersebut serta mengadakan buku-buku teks yang lebih murah harganya.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, saya kurang jelas akan maksud pertanyaan Ahli Yang Berhormat

ini. Akan tetapi jika yang dimaksudkan ialah perbekalan buku-buku teks, maka saya sedar mengenai perkara ini dan kekurangan ini adalah disebabkan oleh kelambatan para penerbit mengedarkan buku-buku teks kepada kedai-kedai buku.

Kementerian Pelajaran telahpun mengambil tindakan-tindakan yang tertentu mengenai perkara ini. Beberapa mesyuarat dengan Persatuan Penerbit-penerbit Malaysia telahpun diadakan dan hasil daripada mesyuarat itu, Persatuan Penerbit-penerbit Malaysia telah memberi jaminan kepada Kementerian bahawa kekurangan yang sempama ini yang terdapat pada awal tahun ini tidak akan berlaku lagi pada masa-masa hadapan.

Mengenai pengeluaran buku-buku teks yang lebih murah harganya, perkara ini sebenarnya telahpun dilaksanakan oleh Dewan Bahasa dan Pustaka bagi buku-buku teks yang dicetak oleh mereka. Selain daripada itu, Persatuan Penerbit-penerbit Malaysia telah juga bersetuju untuk memberi potongan sebanyak 10% bagi buku-buku teks sekolah rendah pada tahun ini dan sebanyak 10% lagi pada tahun 1974.

Kementerian Pelajaran memberi perhatian yang berat terhadap harga buku-buku teks yang mahal ini. Usaha-usaha akan terus dijalankan daripada semasa ke semasa untuk menjamin bahawa harga buku-buku teks yang berpatutan dapat disediakan untuk kanak-kanak sekolah kita bagi mengelakkan masalah ini menjadi satu beban yang besar kepada ibubapa-ibubapa dan seterusnya melibatkan pelajaran anak-anak itu sendiri.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran sedar kekurangan-kekurangan buku-buku teks telah timbul bukan pada awal tahun ini, tetapi boleh dikatakan pada awal tiap-tiap tahun yang lalu dan apabila kita bertanya di sini pihak Kerajaan sentiasa menjawab bahasa langkah-langkah semua bersedia. Bolehkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang berkenaan menjelaskan pada ahun akan datang semua langkah-langkah boleh bersedia untuk menghapuskan kekurangan buku-buku teks.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, langkah-langkah ini memang telah

diambil daripada semasa ke semasa, tetapi kadangkala kalau yang ramai hendak membeli buku ada ibu-bapa yang lambat pergi ke kedai buku, buku sudah habis kita tak boleh salahkan kepada sesiapa, kerana dia lambat membeli buku itu dan buku itu telah habis. Tetapi dari segi Kementerian Pelajaran kita memang pada setiap tahun berusaha supaya perbekalan buku-buku teks ke sekolah-sekolah ini dapat disediakan pada masa yang diperlukan.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang berkenaan sedar harga buku-buku teks ialah antara sebab-sebab yang penting terhadap keciciran di tanah air kita. Oleh sebab itu bolehkah pihak Kerajaan atau Kementerian Pelajaran mengambil tindakan yang tegas supaya harga buku-buku teks boleh diturunkan dan supaya ibu-bapa boleh dapat wang untuk membeli buku-buku teks tersebut.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, saya telah jawab tadi.

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran sedar sampai pada masa sekarang buku-buku teks itu ada didapati kekurangan, tetapi tak boleh dapat Negeri Pulau Pinang.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, kita akan siasat perkara ini, tetapi kalau Ahli Yang Berhormat itu dapati ada berlaku kekurangan itu janganlah sampai masa Dewan ini hendak diberitahu. Patut dilaporkan lebih awal lagi supaya tindakan boleh diambil dengan seberapa segera dan pembekalan buku-buku ini dapat dihantar ke negeri Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Pada masa ini dan masa yang lampau buku-buku teks bagi bacaan murid-murid sekolah

Tuan Yang di-Pertua: Adakah ini pantun?

Tuan Hashim bin Gera: Tidak (*Ketawa*). Ada masanya berpantun, Tuan Yang di-Pertua. Kebanyakan buku-buku teks di negara kita hari ini dicetak oleh syarikat-syarikat perniagaan, dengan sebab itu harga itu dikuasai oleh mereka. Tidaklah boleh

Kementerian Pelajaran atau Kerajaan juga membuat satu percetakan yang dikuasai oleh Kerajaan buku teks itu dijual kepada murid-murid sekolah tanah air supaya harganya murah dan dapat dikawal.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini telah ditimbulkan beberapa kali dan jawapan telah diberikan. Untuk sementara waktu ini Kerajaan tidak bercadang untuk mencetak semua buku-buku teks untuk kegunaan sekolah-sekolah, tetapi apa yang ada sekarang ini walaupun Dewan Bahasa dan Pustaka mengeluarkan buku-buku atau mencetak buku-buku, pihak swasta pun ada mencetak buku-buku teks ini. Ini dari segi memperbanyakkan lagi dan juga meninggikan mutu buku-buku teks yang ada di sekolah-sekolah.

BAJA—KENAIKAN HARGA

5. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan kenapa harga baja telah naik daripada \$10.50 kepada \$15.30 sebeg di Kuching. Bolehkah Menteri mengambil tindakan yang perlu untuk memastikan supaya baja-baja dijual dengan murah dan boleh didapati dengan mudah oleh petani-petani Sarawak.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan kenaikan baja telah dialami bukan sahaja di Kuching tetapi juga di Semenanjung Malaysia. Ada dua sebab yang tertentu mengapa harga baja telah naik.

- (1) Kenaikan harga bahan-bahan campuran seumpamanya phosphate, potash, sulphate of ammonia. Saya diberitahu bahawa harga satu tan sulphate of ammonia telah meningkat dari US\$40 sehingga US\$60 di Kuching manakala harga urea juga meningkat daripada US\$70 sehingga US\$120 satu tan.
- (2) Kenaikan harga pengilangan baja disebabkan oleh faktor-faktor pasaran termasuk pengangkutan dan pembungkusan.

Kerajaan sedang meneliti dan menimbang kedudukan masalah ini dan langkah-langkah yang sewajarnya akan diambil.

Walaubagaimanapun, saya suka hendak menyatakan bahawa tiada kesusahan bagi petani-petani di Sarawak untuk memperoleh

baja kerana ia boleh dibeli di mana-mana sahaja dalam negeri bila ditentukan. Kerajaan Negeri Sarawak pun mempunyai berbagai-bagai skim pertanian di mana baja dikeluarkan dapat petani-petani berserta skim ini dengan harga yang dibantu (subsidise).

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan. Oleh kerana harga baja begitu mahal, naik sampai 70% dan orang-orang kampung kita terutama sekali bumiputra baik di Sabah dan di Sarawak atau di sini miskin berkehendakkan baja untuk tanaman-tanaman, maka tidakkah Kerajaan berfikir untuk memberi subsidi kepada rakyat ini untuk membeli baja, ditambah subsidi kepada mereka dengan wang?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Soalan Yang Berhormat di mana, di Semenanjung Malaysia ataupun di Sarawak?

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Bukan sahaja di Sabah dan Sarawak tetapi juga di seluruh Malaysia.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Di Sarawak sudah saya jawab tadi.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak tahu subsidi itu dapat diberi atau tidak?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Saya hendak bertanya di Semenanjung Malaysia ataupun di Sarawak.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Di Sabah dan Sarawak juga di Semenanjung Malaysia.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Di Semenanjung Malaysia, saya harap Ahli Yang Berhormat buat soalan yang lain supaya dapat saya tengokkan berapa banyak subsidi telah diberi oleh Kerajaan dan berapa banyak yang tidak.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Dalam jawapan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Kementerian Pertanian dan Perikanan telah mengatakan bahawa baja sudah naik bukan sahaja di Sarawak termasuk Semenanjung Malaysia. Adakah Kementerian ini sedar bahawa kegelisahan yang dihadapi oleh petani-petani kita khususnya di Kedah dalam rancangan mengusahakan menanam

padi, apa langkah Kementerian ini untuk mengatsai kegelisahan yang mahal baja di Semenanjung Malaysia ini?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Soal kenaikan harga baja saya katakan Kerajaan sedang meneliti dan akan mengambil tindakan sewajarnya. Jadi mengatasi masaalah petani di Kedah sebagaimana Yang Berhormat tanyakan ini, ini ialah soal lain. Kalau boleh beri saya notis, saya akan cerita kemudahan yang diberi oleh Kerajaan yang termasuk Rancangan Muda dan lain-lainnya. Saya harap beri notislah kalau berkehendakkan satu-satu tempat.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan. Tadi dinyatakan harga baja ini oleh kerana disebabkan urea ini mahal dan lain-lain itu mahal, jadi tidakkah Kementerian Pertanian befikir iaitu kemahalan oleh kerana kilang yang membuat baja di Malaysia ini ialah kilang CCM di Batu Tiga ini monopoli satu sahaja kilang yang besar. Oleh kerana monopoli itu tadi, kalau barang sedikit naik, dinaikkan langsung. Jadi, tidakkah kerana monopoli ini menyebabkan harga baja-baja ini lebih naik lagi?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini, saya sukaiah menerangkan agak panjang sedikit, bahawa Malaysia pada masa ini tiada mempunyai sumber-sumber kimia bagi pengeluaran baja. Bahan-bahan kimia bagi campuran baja semuanya adalah diimport daripada luar negeri iaitu urca daripada Jepun, Taiwan dan German. Phosphate daripada Pulau Christmas, Pulau Florida dan Magribi dan potash daripada Great Britain, German, Belgium dan juga negeri Belanda. Jadi inilah kebanyakannya. Cuma satu syarikat swasta yang mengeluarkan baja, ia memperolehi kimia ammonia yang dikeluarkan oleh sebuah syarikat penapis minyak di Malaysia sebagai hasil tambahan. Ada satu atau dua syarikat swasta yang lain yang mengedarkan baja, syarikat ini tidak mengeluarkan baja, tetapi mencampur baja bagi kegunaan tanaman yang tertentu sahaja di dalam negara ini.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Kerajaan mempunyai satu rancangan menurunkan cukai import baja di Sarawak kalau import barang itu.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Perkara itu sudah saya jawab. Saya katakan sedang diteliti dan tindakan akan di ambil oleh Kerajaan.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Berkenaan kilang-kilang membuat baja di Malaysia, adakah kilang-kilang ini buat barang itu atau campur sahaja?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Dia masih tidak faham lagi.

KELAS TINGKATAN ENAM DI SARAWAK

6. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Pelajaran menyatakan semada Kerajaan Persekutuan akan menimbang meluluskan lebih banyak lagi sekolah-sekolah mempunyai kelas-kelas Tingkatan Enam di Sarawak.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum bahawa mengikut perenggan 17, "Lapuran Inter-Governmental Committee, 1962", dasar pelajaran dan sistem pentadbiran pelajaran di Sarawak yang ada sekarang adalah di bawah jagaan Kerajaan Negeri. Maka dengan yang demikian masaalah ini terpulanglah kepada Kerajaan Negeri sendiri untuk mengadakan kelas-kelas tersebut.

TENAGA MANUSIA—KAJIAN

7. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan langkah-langkah yang telah diambil untuk mengadakan kajian tenaga manusia di Sarawak.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, satu tinjauan tenaga manusia seluruh di Malaysia Barat telah dilancarkan kelmarin dan butir-butir lanjut mengenai tinjauan itu telah dikeluarkan di persidangan akhbar yang telah saya adakan kelmarin. Adalah tidak perlu lagi untuk saya menerangkan butir-butir lanjut di sini, kerana perkara itu telah disiarkan dengan jelasnya di dalam akhbar dan siberan am. Satu tinjauan yang serupa akan dijalankan di Sarawak dan Sabah pada akhir tahun ini setelah tinjauan di Malaysia Barat disempurnakan.

UBI KAYU—TANAMAN

8. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan bilangan kawasan-kawasan dan di mana yang dicadangkan bagi tanaman ubi kayu dan nenas secara besar-besaran di Sarawak dan bilakah penanaman ini akan dimulakan.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, selain daripada kawasan yang telah ditanam dengan ubi kayu sekarang ini di Skrang seluas 800 ekar dan di Bukit Batu seluas 500 ekar di Bahagian Kedua dan di Oil Penrissen Road seluas 230 ekar dalam Bahagian Pertama, Kerajaan Negeri tiada mempunyai cadangan-cadangan tertentu bagi tanaman ubi kayu secara besar-besaran buat masa ini. Kerajaan Negeri Sarawak walau bagaimanapun mempunyai cadangan untuk memajukan tanaman nenas secara besar-besaran di kawasan Samarahan dalam Bahagian Pertama. Jabatan Pertanian negeri Sarawak merancang untuk memulakan kerja membuka satu semaian di atas kawasan seluas 100 ekar di dalam tahun 1974 bagi projek tanaman nenas itu.

FILEM DOKUMENTARI

9. Tuan Lee Seck Fun bertanya kepada Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan samada beliau akan menimbang mengadakan pertunjukkan filem-filem dokumen di kawasan-kawasan pendalaman supaya penduduk-penduduk kampung dapat mengetahui dengan lebih jelas lagi mengenai kemajuan dan kejadian-kejadian penting yang berlaku di Malaysia.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan (Tuan Shariff Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, memang sudah berjalan dan sudah pun menjadi dasar Kementerian Penerangan menunjukkan filem-filem dokumentari di kampung-kampung. Bukan setakat itu sahaja tetapi di panggung-panggung wayang juga kami siarkan. Filem-filem yang ditayangkan oleh Unit-unit Bergerak Jabatan Penerangan diperbuat oleh Filem Negara. Kebanyakan bercorak documentary yang menunjukkan segala kemajuan dan perkembangan penting di Malaysia yang mengandungi unsur-unsur kebangsaan, kebudayaan, kesihatan, penyelidikan dan lain-lain lagi. Filem-filem seperti perayaan Hari Kebangsaan, Kebudayaan Malaysia, Rancangan

Membasmi Malaria adalah di antara yang telah ditayangkan di kawasan-kawasan pendalaman. Untuk makluman Dewan ini, satu lagi usaha menambah bilangan filem-filem ini ialah untuk membolehkan rancangan-rancangan T.V. seperti peristiwa dan programme tempatan yang bermutu serta berguna dijadikan filem-filem untuk ditunjukkan oleh Unit-unit Bergerak ini di merata tempat.

KENYATAAN MENTERI KEWANGAN

- (1) Pengeluaran Peraturan Pertukaran Wang Baharu.
- (2) Pengakhiran Peraturan Saling Pertukaran Matawang dengan Singapura.
- (3) Persediaan-persediaan bagi Penubuhan Satu Pasaran Saham Malaysia yang Berasingan.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin): Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana kenyataan saya berkenaan perkara kewangan yang penting ini boleh dikatakan berbentuk teknikal, saya harap Tuan Yang di-Pertua izinkan saya berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) I am making this statement in the House today in order to announce three major decisions that have been made by the Government of Malaysia.

Issuance of New Exchange Regulations

When the British Government decided to allow the exchange rate for the pound sterling to float on 23rd June, 1972, it also restricted the definition of the "Scheduled Territories" to only the United Kingdom and the Irish Republic. By doing this, the British Government, for practical purposes, unilaterally dismantled the Sterling Area. The Malaysian Exchange Control Regulations, like those of other Sterling Area countries, are based on and are part of the Sterling Area Control mechanism. While the Malaysian regulations have always been as liberal as were consistent with Sterling Area exchange control requirements, they obviously discriminated against transactions with countries outside the Sterling Area. The Government has since reviewed the existing exchange control policy and its attendant regulations. Since the Sterling Area has, in effect, ceased to exist, it is illogical and undesirable to continue the present policy of discriminating against countries outside the Sterling Area. The

Government has therefore decided to terminate this discrimination.

It cannot be too strongly emphasized that the Malaysian Government continues to hold the view that the national interest is best served by having a very liberal exchange regulations system. We have no doubt at all that a liberal approach to exchange regulations would be in the long term interests of the country's development and trade. Such an approach should also continue to attract an increasing net inflow of foreign capital into this country.

Towards this end, a very liberal and non-discriminatory system of exchange regulations will now be established and applied uniformly to transactions with all countries. New exchange regulations have been issued today by the Governor of Bank Negara Malaysia, who is also the Controller of Foreign Exchange. These regulations redefine the "Scheduled Territories" under the Exchange Control Act, 1953, to cover Malaysia only instead of all the countries included in the now defunct Sterling Area. At the same time, the existing regulations on foreign exchange transactions with non-Sterling Area countries will be liberalised to the maximum extent possible. The new foreign exchange regulations will enable Malaysian residents to obtain foreign exchange freely to pay for their imports of goods and services and for their travels. They will also be freely permitted to remit funds for the purpose of investing in direct and portfolio investments not only in the present Sterling Area countries but also in all other countries as well. The purchase and sale of stocks and shares by Malaysian residents and by foreigners on the Stock Exchange will continue to be freely permitted by the new exchange regulations.

Other than the filling of very simple forms for the collection of information, the only new major regulations are as follows. Firstly, there is the requirement that foreign exchange proceeds from the export of goods valued at \$5,000 or more must be remitted in specified or basically convertible currencies to banks in Malaysia. This provision which is presently applicable to export proceeds from non-Sterling Area countries will now be extended to all countries. This requirement necessitates the completion of an exchange Control form (Form KPW 3 instead of the present CD 3

forms) when goods valued at \$5,000 or more are exported. It is by means of these forms that the remittance of foreign exchange proceeds to banks in Malaysia can be verified. I might add in this connection that this discrimination in favour of Sterling Area countries has actually benefited only a very few but this one-sided arrangement has cost us something of the order of about \$700 million a year in foreign exchange. In fact, this estimate is, if anything, too low and the actual figure may well be \$800 million per annum or even more.

Secondly, there is the requirement for companies which are controlled by residents of foreign countries, to seek exchange regulation approval for their loans from commercial banks in Malaysia, if such loans exceed \$500,000. This is to deter foreign companies from operating in this country with a minimum of capital resources and resorting to the maximum use of domestic financial resources. Exchange regulation permission will, however, be freely given up to amounts equalling the paid up capital, reserves and long term loans obtained from abroad. This requirement is presently applicable to companies controlled by residents of non-Sterling Area countries. It is now applicable to companies controlled by residents of all foreign countries. Since foreign loans represent claims on future foreign exchange earnings of the country, resident companies and individuals seeking such loans will now be required to seek exchange regulation approval, which normally will be granted to all *bona fide* transactions. Finally, transactions with South Africa will now be formally made subject to the same restrictive regulations presently applicable to transactions with Rhodesia.

The changes made by the new regulations compared to the existing exchange control regulations are summarised in a note which will be circulated to Honourable Members as an appendix to my statement. To ensure that the new regulations will be implemented in an orderly and efficient manner, approvals for certain remittances of export proceeds and import payments as well as many other exchange transactions have been delegated to commercial banks. In most instances, banks have been authorised to approve transactions of up to a value of \$1 million. Recourse to the Central Bank for approval has been kept to a minimum. A look at the Appendix

should convince Honourable Members that the new regulations are very much more liberal than the previous regulations which were applicable to non-Sterling Area countries. I can give many examples to prove my point but there is no need for me to mention these examples in my statement because even a cursory glance at the Appendix will illustrate in no uncertain manner the point I am making. Indeed, the very fact that it will in future be possible to remit a million dollars overseas merely by informing your banker and filling a simple form proves my point conclusively.

In all cases where exchange regulation permission is necessary, such permission will be freely given. Also, in keeping with the liberal policy mentioned earlier, the power to approve transfers of amounts below certain defined and generous limits will be delegated to commercial banks. For example, for the purpose of investment outside Malaysia, any amount requested will be approved. If the amount is \$1,000 or below for any one transaction, no permission need be sought so that it is not even necessary to fill any exchange regulation form. If the amount is between \$1,000 and \$1,000,000, permission will be given by a commercial bank, while for amounts above \$1,000,000 permission will be given by the Controller of Foreign Exchange. Thus, the need to seek official permission will enable us to monitor only transactions above \$1,000 in the case of foreign investment by Malaysian residents. Other limits apply for other purposes as indicated in the Appendix but the same principles will be followed. Arrangements have also been made at all points of entry into and departure from Malaysia to ensure that the new regulations will not impede the smooth flow of trade and industry. In this connection, I should point out that special efforts are being made to ensure that the application of the regulation that all exports above \$5,000 require the completion of the relevant exchange regulation forms will not in any way disrupt the movement of goods moved by lorries and trains across the Johore Bahru Causeway.

With the new regulations, a recording system is being introduced which means completing a very simple form for each foreign exchange transaction above \$1,000. This form filling could be an inconvenience and for this reason the forms have been

carefully designed to supply only the most basic information. The information so collected will add to the knowledge of the country's balance of payments and thus assist the Government in planning economic development.

I should also point out that with the non-discriminatory application of the new exchange regulations to all foreign countries (other than South Africa and Rhodesia), the existing restriction on remittances to China to \$45 a month for each family is now abolished, and such remittances can now be made through banks, as is the case with all other remittances.

Termination of the Currency Interchangeability Arrangements with Singapore

The second major decision I have to announce today is the decision to terminate the Interchangeability Arrangements which provide for the free interchangeability of the Malaysian and Singapore currencies at par. The Malaysian High Commissioner in Singapore has been asked to inform the Singapore Government of the Malaysian Government decision to terminate this agreement as from 4.00 p.m. today (*Tepuk*). It may be useful for me to explain briefly why this decision has been made.

Honourable Members will recall that the interchangeability agreement was concluded following the political separation of Singapore from Malaysia, and the failure to reach agreement to maintain a common currency, when the earlier "Malayan dollar" had to be replaced as the sole legal tender for the territories now comprising Malaysia, Singapore and Brunei. It should be borne in mind that even from the beginning the Interchangeability Arrangements were regarded as a transitional phase. Such arrangements cannot be indefinitely maintained if major financial and economic policies within the first two named countries are not at the same time also harmonised. Even in Western Europe, the member countries of the European Economic Community are finding it difficult to achieve monetary union in spite of the fact that they have attained comparable levels of development and their economies are basically similar. For example, the E.E.C. countries expect to achieve monetary union by 1980 bearing in mind that this Community was formed in 1957. In spite

of all the factors favouring them, it is not at all certain that they can attain this objective even after an existence of 23 years. In so far as Malaysia and Singapore are concerned, our economies are basically different. As of today, Malaysia is mainly a producer of primary commodities though we are making significant progress in industrialisation. Singapore, on the other hand, is a city state which depends largely on trade and the provision of services, though it, too, has made substantial industrial progress. Monetary union between our two countries can, therefore, be likened, in so far as finance is concerned, to a pair of Siamese twins trying to grow together normally. It is universally agreed that this is just not possible and such a situation in fact hinders normal development and I shall amplify on this point later on in my statement. It is noteworthy that such a union is unique. As far as I am aware, nowhere else in the world do we have an arrangement whereby two sovereign and independent countries freely exchange their currencies at par and without cost. This is therefore an unnatural arrangement and cannot be expected to endure indefinitely.

It is true that the Interchangeability Arrangements have been maintained since 1967. This has been made possible because the Singapore Government during this period made decisions identical with those made by the Malaysian Government. I refer, of course, to the decisions to maintain the gold parity of the Malaysian and Singapore dollars when sterling was devalued in 1967, and was floated as from June 1972, and again when the US dollar was twice devalued in 14 months, first in December 1971 and subsequently in February 1973. The Singapore Government also followed the Malaysian decision to replace sterling with the US dollar as its intervention currency.

Given the continuing instability of the international monetary situation and increasing international acceptance of the need to adjust the exchange rate of major currencies more promptly and more frequently, it does not seem wise to presume that the Malaysian and Singapore Governments will continue to make identical decisions during every future crisis. Careful consideration of the working of the Interchangeability Arrangements indicates that there can be unnecessary practical problems if the agreement has to be

suddenly terminated at a time of international monetary crisis when the two Governments may decide to pursue different courses.

I could mention a problem which has already arisen. Presently, there is disagreement between the Malaysian and Singapore authorities on how the outstanding balances arising from the repatriation of each other's currencies are to be settled under the Interchangeability Arrangements. The Malaysian authorities consider that the balances should continue to be settled in United States dollars while the Singapore authorities have insisted that the balances should be settled in the currency of the country with the surplus, as was temporarily agreed by the Malaysian authorities at the time when the US dollar was last devalued.

I should also point out that as a long term permanent arrangement there are disadvantages to the continuation of the Interchangeability Arrangements, which tend to slow down the development of Malaysian institutions and facilities while favouring the faster development of Singapore as the longer established financial and trading centre. A typical case is our desire to develop our rubber market. Malaysia is the largest producer of natural rubber in the world and yet we are heavily dependent on the Singapore rubber market, and for obvious reasons this dependence will continue so long as we have currencies interchangeable at par even if all other factors favour us. Indeed, it might well high prove to be impossible to develop our rubber market to a size commensurate with our importance as a natural rubber producer so long as these interchangeability arrangements continue. This applies to other institutions and facilities as well which we are trying to develop. Given, therefore, the unsettled international monetary situation, divergent economic trends and interests of the two countries, and the disagreement about settlement, the Malaysian Government considers that the wisest course would be to terminate this necessarily transitional arrangement which has already served its purpose. Once it is accepted that it would only be a matter of time before these arrangements are terminated, then the time for terminating such arrangements is obviously when everything is going smoothly in both countries. We

therefore feel that this is the best time to make this change, especially when both countries are experiencing boom conditions, for in such conditions surer foundations can be laid for future growth and development in both countries.

Honourable Members may be reminded that the parity of the Malaysian dollar is fixed in terms of gold at the rate of .290299 grammes of fine gold to the Malaysian dollar. Malaysia has also, as I stated earlier, adopted the US dollar as its intervention currency and the market exchange rate of the Malaysian dollar in terms of the US dollar may vary within a prescribed margin, from day to day, around the central parity rate of Malaysian \$2.5376 to one US dollar. Since most other countries also use the US dollar as their intervention currency, and there are market rates for their currencies in terms of the US dollar, the market exchange rates between the Malaysian dollar and these currencies are then determined by what are called the cross rates of these currencies. It is in this way that the exchange rates between the Malaysian dollar on the one hand and the Japanese yen, the German mark, the pound sterling, the Australian dollar and the Indonesian rupiah respectively on the other are determined, and they are determined largely by market forces. With the termination of the Interchangeability Arrangements, there will now be for the first time a market exchange rate between the Malaysian dollar and the Singapore dollar, just as there are market exchange rates between the Malaysian dollar and other currencies. Members of the public wishing to exchange their holdings of Singapore dollars for Malaysian dollars, or wishing to acquire Singapore dollars to meet their expenses in Singapore would be able to do so at the commercial banks at the prevailing market rate of exchange.

The Interchangeability Arrangements provide that upon termination, each currency authority will continue for a period of three months to redeem its own notes and coins shipped to it by the other authority. Bank Negara will therefore continue to accept Singapore dollars until 7th August, 1973, though at prevailing market rates. Commercial banks in Malaysia will also continue to exchange Singapore notes and coins for Malaysian currency at prevailing market rates of exchange.

One final word about the end of these interchangeability arrangements. I would appeal to all concerned not to regard it as something unusual or unnatural. In fact, it is the other way round. I have no doubt at all that this should not adversely affect our economic relations with Singapore and I have every confidence that trade between our two countries will continue to grow in spite of this change. Let us remember that economic relations between the United States of America and Canada are as close as our economic relations with Singapore. These two economies are as intertwined and closely linked as our two economies. Yet they have never had an interchangeability arrangement and the lack of such an arrangement has not prevented trade between those two countries from growing steadily.

I should point out that the Interchangeability Arrangements with Brunei have not been terminated and there will be consultations with Brunei to ascertain if they should be continued.

Preparations for the Establishment of a Separate Malaysian Stock Exchange

The third major decision that I have to announce is the Malaysian Government decision to make preparations for the establishment of a separate Malaysian Stock Exchange as soon as all the administrative arrangements can be conveniently made.

When Hongkong has four stock exchanges, Australia five and the Philippines two, there is always the question when a separate Malaysian Stock Exchange should be established in place of the present joint Stock Exchange of Malaysia and Singapore. With the enactment of the Securities Industry Bill, and with the rapid growth of the securities industry in Malaysia, the time has now come to establish a separate Malaysian Stock Exchange. This would be part of the natural and healthy development of the Malaysian economy. This change makes sense because the majority of the securities listed with the present joint Stock Exchange are those of companies incorporated in Malaysia. There are currently 152 Malaysian incorporated companies with a combined issued capital of \$1,549 million as against 71 Singapore incorporated companies with a combined issued capital of \$1,318 million listed with the Exchange.

In this connection, I should add that I was not correctly reported in the Press when I replied to this point in the debate on the second reading of the Securities Industry Bill in this House last Thursday, 3rd May. It might be well for me to quote my exact remarks on that occasion. "The Honourable Member for Larut Utara suggested that another Stock Exchange should be set up. This can be considered when the time comes. I am not sure that this has arrived yet, because at the moment, as Honourable Members are aware, we have one Stock Exchange for Singapore and Malaysia and it may be—I do not want to be too definite now—there may not be enough shares to go round for the number of Exchanges to be increased. But, anyway, this is a matter we will certainly keep in mind and we are aware that it is not unusual for one country even to have more than two Exchanges—for example, Hongkong has four Exchanges. I think everything depends on how things turn out." I must add I could not say more because I did not want a leakage of our intention. I think no fair-minded person could conclude from these remarks that it was my intention to give the impression that we would never wish to consider the breaking up of the joint Stock Exchange. In fact, I was under the impression that this particular Member of Parliament wanted us to set up an exclusively Malaysian Stock Exchange *in addition* to the present joint Exchange. Even then, I said that we would have to treat this case on its merits, namely, whether we had enough counters to justify an additional Exchange for Malaysia. The figures just given by me show that there are more Malaysian counters than Singapore counters listed with the joint Stock Exchange and hence this is an added reason for making the change proposed.

Since it is important that the separation of the present Exchange should be effected smoothly and with minimum disruption, it has been decided to make a public announcement of this decision to enable consultations to take place and preparations to be made.

Accordingly, Treasury and Bank Negara officials will consult the Exchange and the Singapore authorities with a view to setting up a Malaysian Stock Exchange at the earliest convenient date, bearing in mind that the present Exchange must be allowed to function smoothly and efficiently in the interim period. Meanwhile, I would like to emphasize that Malaysian investors will continue to have as many opportunities as they now have to invest not only in the shares of Malaysian companies, but also in the shares of companies in Singapore, Hongkong, Britain and elsewhere. Indeed, this is a trend which should be encouraged because we want our nationals to establish and develop multinational companies now that we have reached the required stage of development.

I have every reason to believe that the setting up of our own Stock Exchange would not only enable us to act independently in future, even more important, we should be able to plan more effectively in the sense that we should now be in a position to concentrate on our national interests. This should make it easier for us to develop our Stock Exchange into a sound and vigorous institution capable of even more vigorous growth in the future.

In spite of the changes announced, it is the firm intention of our Government to continue co-operation with Singapore in those areas of economic and financial activity which are in the mutual interests of both countries.

The three major decisions I have announced today reflect the Government's policies to promote our national interest and the development of a healthy and growing economy. They have been made after long and careful deliberation. They have not been made under the pressure of imminent crisis, and hence it should be possible to implement them smoothly and effectively and this, in turn, would contribute significantly towards our goal of sustained economic growth in the years ahead. (*Tepuk*).

**APPENDIX TO STATEMENT MADE BY MINISTER OF FINANCE IN DEWAN RAKYAT
ON MAY 8, 1973**

Notes on Changes to Exchange Control Regulations

<i>Main Heading</i>	<i>Former</i>	<i>Revised</i>
GENERAL	Current and capital transactions between Malaysia and other Sterling Area countries are not subject to exchange control. Current payments to countries outside the Sterling Area can be made freely with a minimum of formality. At present exchange control regulations in Malaysia are exercised solely to regulate capital transfers to and from countries outside the Sterling Area. (Sterling Area countries are defined as Scheduled Territory countries for the purposes of the Exchange Control Act).	Uniform exchange control regulations will be applied to all countries outside Malaysia and will be achieved by redefining the Scheduled Territories to include Malaysia only. More liberal regulations will apply to current and capital transactions with non-scheduled territories. Provision will also be made for proceeds from exports to be repatriated to Malaysia from all countries, including the present Sterling Area.
1. SCHEDULED TERRITORIES ..	1.1. The Sterling Area countries comprise mainly countries which are members of the British Commonwealth except Canada and Rhodesia.	1.1. The Scheduled Territories now mean Malaysia only.
2. SPECIFIED CURRENCIES ..	2.1. These are currencies with which payment for exports to countries outside the Scheduled Territories must be made. The Specified currencies at present are: Austrian schillings Belgian francs Canadian dollars Danish kronor Deutschemarks French francs Italian lire Japanese yen Netherlands guilders Norwegian kronor Swedish kronor Swiss francs United States dollars Portuguese escudos Spanish pesetas	2.1. The revised list will be as follows: Austrian schillings Belgian francs Canadian dollars Danish kronor Deutschemarks French francs Italian lire Japanese yen Netherlands guilders Norwegian kronor Swedish kronor Swiss francs United States dollars Sterling pounds Singapore dollars Australian dollars New Zealand dollars Hong Kong dollars Brunei dollars (The Portuguese escudos and Spanish pesetas have been deleted because experience for the last few years indicates that they are hardly ever used).
3. EXTERNAL ACCOUNTS ..	3.1. The accounts of residents of countries other than the Scheduled Territory countries maintained with banks in Malaysia are designated as External Accounts.	3.1. With the redefinition of Scheduled Territories countries, the Malaysian dollar accounts of residents of all foreign countries maintained with banks in Malaysia will be designated as External Accounts.

APPENDIX TO STATEMENT MADE BY MINISTER OF FINANCE IN DEWAN RAKYAT
ON MAY 8, 1973

Notes on Changes to Exchange Control Regulations—(cont.)

<i>Main Heading</i>	<i>Former</i>	<i>Revised</i>
	3.2. External Accounts may be credited with the proceeds of any foreign currency sold to a bank in Malaysia, transfers from other External Accounts and funds eligible for transfer to countries outside the Scheduled Territories. External Accounts may be debited with any transfer to any other account in any currency.	3.2. There will be no restriction on debits to External Accounts. Credits to these accounts for whatever purpose will be freely permitted subject only to the completion of exchange control forms for amounts above \$1,000. (i) if the amount exceeds \$1,000 but does not exceed \$1,000,000 permission will be given by any commercial bank in Malaysia. (ii) above \$1,000,000 permission will be given by the Controller of Foreign Exchange.
4. TRAVEL FACILITIES	4.1. Residents of Malaysia are at present entitled to a travel allowance of M\$5,000 per person per calendar year for holiday travel outside the Sterling Area; for business travel the limit is \$200 per day.	No limitation will be imposed on amounts to be remitted out of the country. No permission need be sought and no foreign exchange form need be completed for taking or sending out of the country amounts not exceeding \$1,000. For amounts that exceed \$1,000 but do not exceed \$1,000,000 exchange control forms will have to be completed but approval will be given by any commercial bank in Malaysia. For amounts above \$1,000,000 the Controller of Foreign Exchange will give permission upon completion and submission of an exchange control form.
5. EMIGRATION	5.1. Residents of Malaysia who are leaving to take up permanent residence in a country outside the Sterling Area are allowed to take with them a settling-in-allowance up to M\$50,000 per family after approval by Exchange control. No restriction applies to emigrants to countries in the Sterling Area.	
6. SUNDRY PAYMENTS	6.1. Cash gifts and remittances to non-Sterling Area countries for maintenance of dependants require exchange control permission, which is normally given for amounts up to \$2,500 per year per donor or remitter. All other sundry payments beyond certain limits require Exchange Control permission. For example a limit of \$15,000 per annum per student is imposed for education purposes.	No limitation will be imposed on amounts to be remitted out of the country. No permission need be sought and no foreign exchange form need be completed for taking or sending out of the country amounts not exceeding \$1,000. For amounts that exceed \$1,000 but do not exceed \$1,000,000 exchange control forms will have to be completed but approval will be given by any commercial bank in Malaysia. For amounts above \$1,000,000 the Controller of Foreign Exchange will give permission upon completion and submission of an exchange control form.
7. IMPORTS	7.1. Goods meant for resale which have been imported into Malaysia from countries outside the Sterling Area may be paid for if evidence of importation is produced to a commercial bank.	

**APPENDIX TO STATEMENT MADE BY MINISTER OF FINANCE IN DEWAN RAKYAT
ON MAY 8, 1973**

Notes on Changes to Exchange Control Regulations—(cont.)

<i>Main Heading</i>	<i>Former</i>	<i>Revised</i>
	7.2. Where goods have been shipped from outside the Sterling Area, but not yet imported, a commercial bank can approve the applications on satisfactory evidence being produced. 7.3. Pre-payments and deferred payments for goods from countries outside the Sterling Area require Exchange Control permission if goods are imported.	
	<i>Completion of Form</i>	
8. EXPORTS	8.1. Exchange Control forms have to be completed in respect of exports from Malaysia to countries outside the Scheduled Territories the value of which is M\$5,000 f.o.b. or above. These forms are certified by commercial banks and submitted to Customs.	8.1. Exchange Control forms must be completed for exports to any country outside Malaysia, the value of which is \$5,000 f.o.b. or above. The procedure of having these forms certified by commercial banks and submitted to Customs will continue.
	<i>Payment Provision</i>	
	8.2. All exports to countries outside the Scheduled Territories must be paid for within six months in a specified currency or Malaysian dollars from an External Account and any exporter receiving payment in a specified currency must sell it to an Authorised Bank in Malaysia.	8.2. Payment for exports must be made within six months in (a) a specified currency or (b) Malaysian dollars obtained from the sale of a specified currency to a bank in Malaysia.
	<i>Indonesia</i>	
	8.3. For exports to Indonesia, an Exchange Control form need only be completed for goods the value of which is M\$100,000 f.o.b. and above, and for Rhodesia, an Exchange Control form must be completed irrespective of value. Payment for exports is as in 8.2 above.	8.3. No change. Payment for exports will be as in 8.2 above.
9. PORTFOLIO AND DIRECT INVESTMENT OVERSEAS BY RESIDENTS OF MALAYSIA	9.1. Exchange Control permission is required before a resident may purchase shares of a company registered outside the Sterling Area; permission is given only in special circumstances.	9.1. Malaysian residents are freely permitted to make direct and portfolio investments overseas subject to the completion of a form. For amounts below \$1,000,000 (Dollars one million) permission will be given by commercial banks. Above this limit the Controller of Foreign Exchange will give approval.
	9.2. Direct investments in countries outside the Sterling Area require Exchange Control permission. Permission is given only when such an investment is considered to serve the economic interests of the country.	
10. DIRECT AND PORTFOLIO INVESTMENT BY RESIDENTS OF COUNTRIES OUTSIDE THE STERLING AREA	10.1. Exchange Control permission is required for the issue, sale, purchase and transfer of shares of a company registered in Malaysia to residents of countries outside the Sterling Area.	10.1. No exchange control permission will be required for a non-resident to undertake portfolio investment in Malaysia.

APPENDIX TO STATEMENT MADE BY MINISTER OF FINANCE IN DEWAN RAKYAT ON MAY 8, 1973

Notes on Changes to Exchange Control Regulations—(cont.)

<i>Main Heading</i>	<i>Former</i>	<i>Revised</i>
	10.2. Permission is required for direct investment by residents of countries outside the Sterling Area and this will normally be given if the project has been approved by the Ministry of Trade and Industry and the funds for such projects are received in a specified currency or Malaysian dollars from an External Account. 10.3. Repatriation of capital and remittances of profits to countries outside the Sterling Area are freely permitted.	10.2. Exchange Control permission is not required for direct investments by non-residents. The non-residents themselves and the registrars of companies are responsible to ensure that the conditions of the Ministry of Trade and Industry regarding capital participation are complied with. 10.3. Repatriation of capital and remittance of profits will be freely permitted subject to the completion of the usual exchange control forms.
11. CURRENCY NOTES	.. <i>Malaysian Currency Notes</i> 11.1. Travellers are allowed to take in and out of Malaysia, Malaysian dollar notes up to a maximum of \$1,000. 11.2. Permission is required for the export and import of Malaysian currency notes other than by a traveller. <i>Other Currencies</i> 11.3. Currency notes of other countries except Indonesia (rupiahs 3,000 per person) and India (rupees 270 per person) may be brought in by a traveller without any limit. 11.4. A Malaysian traveller is allowed to take out up to the equivalent of \$1,000 per person in foreign currency notes. A foreign traveller is allowed to take out of Malaysia the amount of foreign currency notes he brought in, or the equivalent of \$1,000 whichever is the greater. 11.5. Permission is not required for the import of foreign currency notes (other than Indonesian rupiahs and Indian rupees). Permission, however, is required for the export of foreign currency notes.	11.1. No change. 11.2. No change. 11.3. No limitation on currency notes of any country to be brought in by a traveller. 11.4. No change. 11.5. No permission will be required to import any currency notes. However, permission will be required for the export of currency notes although such permission will be freely given by the Controller of Foreign Exchange.
INTER-COMPANY ACCOUNTS	12.1. Permission is required before a company is allowed to maintain an inter-company account with its office in a country outside the Scheduled Territories.	12.1. Companies will be permitted to open inter-company accounts and settle balances in such accounts, provided that export proceeds and proceeds of loans may be entered into these accounts only with the permission of the Controller.
FOREIGN CURRENCY LOANS	13.1. A resident of Malaysia who wishes to obtain a loan from non-resident required Exchange Control permission.	13.1. No change.
ACCOUNTS MAINTAINED BY MALAYSIAN RESIDENTS	14.1. A resident of Malaysia is not permitted to operate any account in a country outside the Sterling Area without Exchange Control permission.	14.1. Permission will be required for residents to operate foreign currency accounts in banks outside Malaysia. Such permission will be freely given.

**APPENDIX TO STATEMENT MADE BY MINISTER OF FINANCE IN DEWAN RAKYAT
ON MAY 8, 1973**

Notes on Changes to Exchange Control Regulations—(cont.)

<i>Main Heading</i>	<i>Former</i>	<i>Revised</i>
15. OVERDRAFT FACILITIES FOR NON-RESIDENT CONTROLLED COMPANIES	15.1. A company in Malaysia controlled by residents of countries outside the Scheduled Territories requires the permission of the Controller to borrow in Malaysia.	15.1. A company in Malaysia controlled by non-residents will be permitted to borrow up to \$500,000 (Five hundred thousand) without Exchange Control permission. Amounts in excess of this require the permission of the Controller which to the extent of paid up capital, reserves and long-term loans obtained from abroad, will be freely given.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PEJABAT POS (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Timbalan Menteri Perhubungan (Tuan Lee San Choon): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Akta Pejabat Pos (Pindaan), 1973 dibaca bagi kali yang kedua.

Rang Undang-undang ini bertujuan untuk membuat beberapa pindaan kepada Ordinan Pejabat Pos, 1947.

Tuan Yang di-Pertua, Malaysia adalah menjadi negara Ahli Kesatuan Pos Sedunia (Universal Postal Union), dan oleh itu adalah terikat dengan Konvensyen Pos Sedunia (Universal Postal Convention), 1964, yang mengandungi berbagai-bagai undang-undang dan peraturan-peraturan yang menetapkan perkhidmatan pos antarabangsa di antara negara-negara ahli Kesatuan Pos Sedunia. Konvensyen Pos Sedunia ini adalah disemak tiap-tiap lima tahun oleh Kongres Kesatuan Pos Sedunia. Pada sidang Kongres yang akhir, yang telah diadakan di Tokyo pada tahun 1969, pindaan-pindaan yang telah diperbuat kepada Konvensyen Pos Sedunia adalah seperti berikut:

- (a) Penjenisan (classification) yang dikenali dengan nama "commercial papers" adalah dihapuskan sebagai kategori benda-benda pos yang berasingan. Dengan penghapusan itu "commercial papers" adalah termasuk di bawah penjenisan "printed papers".

- (b) Penjenisan yang dikenali dengan nama "samples" adalah juga dihapuskan dan alat-alat pos yang dikenali sebagai "samples" adalah termasuk di bawah penjenisan "small packets".

Oleh itu bagi melaksanakan keputusan-keputusan Kongres seperti yang tersebut di atas maka pindaan-pindaan adalah perlu dibuat kepada seksyen-kecil (2) seksyen 15, seksyen-kecil (1) seksyen 30, dan seksyen-kecil (2) seksyen 31 Ordinan Pejabat Pos, 1947.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada pindaan-pindaan yang dinyatakan di atas Rang Undang-undang ini juga mencadangkan supaya pindaan dibuat kepada seksyen-kecil (2) seksyen 54, Ordinan Pejabat Pos.

Seksyen 54 sekarang membenarkan samada pengirim atau penerimaannya membuat tuntutan ke atas Kiriman Wang (Money Order) yang telah dibatalkan oleh sebab tidak dituntut dalam tempoh yang ditetapkan. Untuk mengelakkan tuntutan-tuntutan yang bertelingkah adalah difikirkan sesuai bahawa sesuatu Kiriman Wang yang telah dibatalkan hendaklah menjadi hak pengirim untuk menuntutnya dan bukan penerimanya. Ini adalah berdasarkan perinsip bahawa pengirim itu ialah tuan punya wang yang berupa Kiriman Wang itu dan ia mempunyai hak memohon supaya nama penerima itu dipinda ataupun dikembalikan Kiriman Wang itu kepadanya pada bila-bila masa jua selagi bayaran belum dibuat semasa ia membuat permohonan itu. Oleh itu pindaan kepada seksyen-kecil (2) seksyen 54 adalah perlu dibuat untuk memberi hak hanya kepada si-pengirim membuat tuntutan ke atas Kiriman Wang yang telah dibatalkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Persidangan di-tempuhkan selama 15 minit.

Persidangan ditempuhkan pada pukul 3.55 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 4.10 petang.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Tuan V. David (Dato Kramat): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil bahagian bercakap atas Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan), 1973, dan mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, it is very strange and unfortunate that a letter posted in Petaling Jaya reaches Kuala Lumpur after 7 days. This is the present state of affairs existing in our postal system. I have nothing much to say but I think there must be some form of shake-up in the whole Department so that letters will be delivered promptly without being delayed. There have been reports on many occasions that members of the public have complained to the relevant Department, but as usual, complaints are ignored at present. What can members of the public do? This attitude has been taken by most of the postal authorities.

Sir, there has been constant delay in delivery. A letter posted in Kuala Lumpur to reach within Malaysia sometimes takes more than a week. This is absurd and disgraceful and I only appeal to the Minister and particularly to the Deputy Minister who has newly assumed his position to take a look into the whole matter so that proper remedy could be found to solve this problem and to keep up the image of our postal service.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong di atas Rang Undang-undang ini, tetapi sedikit sahaja saya hendak bercakap berkenaan dengan Simpanan Wang di Pejabat Pos. Simpanan Wang di Pejabat Pos kebanyakannya orang-orang kampung kita

yang duduk di luar bandar. Tetapi faedah di dalam menyimpan wang ini tersangat sedikit iaitu cuma 4½% sahaja dalam setahun, jadi faedah ini apabila di bandingkan dengan faedah yang kita dapati daripada bank tentulah orang-orang tidak mahu menyimpan di Pejabat Pos. Nampaknya jikalau sekiranya Kementerian yang bertanggungjawab ini memikirkan untuk memudahkan orang kampung dan juga untuk meninggikan taraf mereka dan apabila menyimpan wang-wang ini di dalam Pejabat Pos hendaklah mendapat faedah-faedah yang lebih baik daripada 4½%. Saya cadangkan dinaikkan kepada 6% seperti faedah bank, maka akan banyaklah orang-orang kampung kita yang menyimpan duit di mana-mana akan dapat mengeluarkan wangnya untuk disimpan di Pejabat Pos. Saya harap Kerajaan akan menimbangkan cadangan saya ini.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman (Besut): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong penuh pindaan Akta Pejabat Pos yang ada di hadapan kita pada hari ini dan satu kepujian patut diberi kepada Menteri yang telah membuat pindaan ini, walau demikian apabila menyebut Pejabat Pos, saya terpaksa menyentuh dua tiga perkara yang melibatkan Pejabat Pos secara langsung iaitu seseorang yang menghantar surat menerusi Pejabat Pos ini ialah bertujuan supaya surat-surat yang dihantarkan itu sampai kepada penerima yang dimaksudkan di dalam masa yang segera, kalau tidak sudah tentulah surat ini dikirim menerusi cara yang lain.

Bagi kita yang tinggal di dalam bandar-bandar besar seperti di Kuala Lumpur ataupun di bandar-bandar yang lain sudah tentulah mendapat layanan yang baik dari Pejabat Pos kerana kelengkapan, persediaan yang ada di Pejabat Pos itu memberi kemudahan kepada orang-orang yang tinggal di dalam bandar. Bagi mereka yang tinggal di luar bandar kawasan-kawasan pedalaman, mereka bukan sahaja ketinggalan di dalam masalah-masalah yang lain, tetapi nampaknya masalah pengiriman surat menerusi Pejabat Pos itupun mereka lebih ketinggalan daripada orang-orang yang lain.

Saya penuh menerima sungutan daripada penduduk-penduduk di kawasan pedalaman bahawa surat-surat yang dihantar oleh Kerajaan sendiri oleh Pejabat Kerajaan kepada mereka yang menghendaki mereka menjelaskan suatu bayaran misalnya di

dalam tempuh 14 hari yang disebutkan di dalam surat yang diberi notis kepada mereka, kadang-kadang mereka menerima surat itu 20 hari. Apabila perkara ini diberi tahu kepada Ketua Pos yang berkenaan di satu-satu tempat, mereka selalu menyatakan bahawa mereka hanyalah bertanggungjawab menghantar surat itu ke tempat yang ada Wakil Pos, kemudian apabila surat itu diletakkan kepada Wakil Pos yang ada di kampung-kampung yang terpencil, terpulanglah kepada orang yang berkenaan itu sendiri datang mengambil surat di Wakil Pos. Ini tentulah satu perkara yang tidak diterima oleh kita yang boleh berfikir bahawa seseorang yang ditujukan surat kepadanya mustahil dia tahu surat itu sudah dihantar oleh satu orang kepadanya. Bagaimana dia hendak pergi mencari surat di Wakil Pos, kalau dia sendiri tidak tahu adakah surat itu sudah dihantar kepadanya.

Dalam perkara ini, saya pernah sebut di dalam Dewan ini bahawa Kerajaan mustahak berfikir bagaimana cara hendak menolong penduduk-penduduk di kawasan pendalaman samada Kerajaan dapat mengadakan Wakil Pos untuk memberi kemudahan kepada rakyat membeli setem dan menghantar surat, maka kita juga terpaksa memikirkan bagaimana hendak menyelesaikan surat yang berlonggok-berlonggok yang bertimbun-timbun yang ada di Wakil Pos sebab tidak ada guna kita memberi kemudahan dalam satu segi memberi setem dan menghantar surat kemudian kita tidak dapat memberi pertolongan bagaimana surat itu hendak disampaikan ke tempat yang ditujukan. Saya rasa, masalah yang ada kepada Pejabat Pos ini ialah masalah hendak memberi layanan supaya surat-surat dimasukkan ke dalam pos itu sampai kepada orang yang ditujukan mengikut masa yang dikehendaki dengan maksud surat itu. Kalau kita katakan yang surat itu mempunyai tujuan supaya seseorang itu datang ke Mahkamah tidak lewat daripada sekian masa ataupun mesti dibayar apa-apa denda tidak lewat daripada sekian-sekian masa, maka kita tidak harus membebaskan rakyat yang tidak tahu perkara itu tiba-tiba terlewat mereka boleh didenda dengan bayaran-bayaran yang lain. Jadi perkara yang seperti itu, ialah satu perkara yang patut benar diambil perhatian.

Dan soal yang kedua yang saya hendak sebutkan di dalam Dewan ini, kiranya

berlaku sesuatu perselisihan antara orang yang pergi menghantar sebuah percel ataupun lain-lain barang ke Pejabat Pos maka saya rasa tidak harus pegawai yang berkenaan di dalam pejabat itu membuat sesuatu dendam ataupun dengan cara merusakkan barang yang dikirim. Saya terpaksa menyebutkan perkara ini, seperti 2 minggu yang lepas semasa kita masih bersidang di sini, saya telah menerima sepucuk surat salinan yang dihantar oleh seorang penduduk di kawasan saya kepada Pegawai Pos di Kuala Lumpur menceritakan suatu kejadian yang agak ganjil yang berlaku di kawasan saya sendiri dan saya diberi faham salinan surat itu pun dihantar kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan. Saya percaya, Yang Berhormat Menteri yang berkenaan sedang mengkaji perkara ini. Perkara yang ganjil ini begini; semasa seorang itu menghantar barang ke Kuala Lumpur dia menghantar keropok ke Kuala Lumpur kepada satu kawan yang kemudian timbul perbalahan antara pengirim dengan pegawai di Pejabat Pos di Jerreh, Besut dan pihak yang berkenaan nampaknya telah mengambil sedikit perjalanan kepada pegawai yang berkenaan. Seminggu kemudian orang yang menghantarkan barang, penghantaran yang pertama tadi, penghantaran pula barangkali yang kedua kepada nama yang sama juga. Kiriman yang pertama jenis yang sama keropok juga tidak rusak dimasukkan ke dalam tong yang baik, kiriman yang kedua dimasukkan dalam tong yang sama, tetapi keropok yang sampai ke Kuala Lumpur bagi kali kedua telah hancur. Perkara yang seperti itu telah ditanya oleh orang yang berkenaan kepada Pejabat Pos di Jerreh, maka dia jawab, ini bukan tanggungjawab dia, barang-barang semacam ini boleh jadi pecah di tengah jalan atau di mana.

Tuan Yang di-Pertua, yang menimbulkan keganjilan, semasa belum berlaku apa-apa perselisihan, ditaruh dalam bekas yang sama, tidak ada beza, benda itu sampai dengan selamatnya di Kuala Lumpur, tetapi bila ada sedikit perselisihan barang yang di simpan begitu baik dimasukkan ke dalam tong, sampai di Kuala Lumpur dengan keadaan yang hancur.

Saya tidak berani hendak mengatakan samada perkara ini dikhianat oleh pegawai-pegawai di Pejabat Pos yang ada di tempat yang saya sebutkan itu ataupun dikhianat

oleh suatu kuasa ajaib semasa barang itu di dalam perjalanan, sebab saya sendiri pun masih membuat penyiasatan secara saya, di mana barang ini rosak. Cuma yang saya hendak sebutkan di dalam Dewan ini, kiranya kejadian seperti ini timbul daripada membalas dendam, maka saya rasa perkara seperti ini tidak harus berlaku di dalam Jabatan Kerajaan, sebab seseorang pegawai yang ada di dalam Jabatan Kerajaan itu dibayar gaji daripada titik peluh rakyat dan rakyat telah membayar bayaran yang dikehendaki untuk menghantarkan barang itu.

Perkara yang ketiga yang saya hendak sentuh di sini ialah masalah penjualan setem yang dihadapi oleh orangramai. Saya nampak kalau sistem yang ada di Kuala Lumpur kita ini dapat diadakan di tiap-tiap ibu negeri maka kita tidak akan lupalah susah orangramai hendak mendapatkan setem, tetapi saya nampak tumpuan dan perhatian hanyalah diberikan kepada bandar-bandar besar seperti Kuala Lumpur, Johor Bahru, Ipoh, Pulau Pinang, tetapi tidak diberikan kepada bandar-bandar besar yang ada di Pantai Timur. Saya harap kemudahan-kemudahan yang biasa diberikan kepada penduduk-penduduk yang ada di sekitar bandar Kuala Lumpur, Ipoh, Pulau Pinang dan Johor Bahru juga dapat diberikan seperti itu kepada penduduk di Kuala Trengganu, di Kota Bharu ataupun di Kuantan, Pahang supaya mereka dapat membeli setem dengan cara yang mudah dan mereka tidaklah menunggu sampai setengah jam untuk membeli setem yang berharga 15 sen, sebab dengan cara dia hendak mendapatkan 15 sen, dia terpaksa menunggu setengah jam, ini satu perkara yang mengaibkan bagi kita sebuah negara yang telah merdeka itu.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun memberi sokongan atas Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan). Di samping itu, gemar saya memberikan dua tiga teguran yang ada kaitan dengan Fasal 45, berhubung dengan pengiriman dan penerimaan.

Dalam masaalah ini, saya berikan kepujian kepada Kementerian ini sebab membuat pindaan dan membuat kuatkuasa yang tegas dalam masaalah ini. Apa yang kita pernah alami oleh pengirim-pengirim yang melalui register ini selalu berlaku kehilangan wang;

wang ini tidak sampai kepada tangan penerima. Yang kita hantarkan wang ini, Tuan Yang di Pertua, bukannya ke kampung-kampung, bahkan kehilangan wang ini hingga ke sekolah-sekolah menengah, ke maktab-maktab yang dihantar oleh ibubapa kepada anak-anaknya, tetapi bilamana disiasat wang itu tidak sampai, jadi mereka ini juga patut diberikan perhatian oleh pejabat ini dan kalau hendak menggantikan wang yang hilang itu, ditanggung kepada bapa tentulah berat. Dalam masaalah wang inilah selain daripada Pejabat Pos akan menggantikan kepada siapa yang membuat kecurangan ini juga patut kita perhatikan. Saya tidaklah menuduh pegawai-pegawai yang berkenaan yang terlibat dalam masaalah yang saya katakan ini, manusia yang bijak sahaja, bilamana surat yang dihantar itu mereka rasa dan dia dapat menganalisa bahawa di dalam surat ini ada wang, dia dapat tahu, dapat mengecam dalam surat ini ada wang. Dengan itu mereka berani membuka surat itu. Kalau dia tidak mengambil semua wang yang diregisterkan itu, diambil 20% atau 80%, yang baki dipulangkan kepada sipenerimanya. Masaalah ini selalu timbul, tertimbul kepada anak-anak dari sekolah yang dihantar oleh ibubapanya di kampung-kampung yang pedalaman.

Yang kedua, saya gemar memberi perhatian di Kementerian ini bahawa pegawai-pegawai di Pejabat Pos kita samada di bandar atau luar bandar seperti mana yang dicakapkan oleh rakan sejawat saya itu, saya fikir hendaklah mereka ini bercorak, bersemangat perniagaan, jangan dia bercorak sebagai pegawai-pegawai Kerajaan. Saya harap pegawai yang macam ini supaya diberikan latihan, diberikan kursus kepada mereka supaya mereka bersifat sebagai pegawai Kerajaan dan juga pegawai yang menguruskan perniagaan, sebab Pejabat Pos ini pada himah saya dia menjalankan perniagaan menjual setem dan menjual setem bungkusan barang-barang yang dihantar ke luar negeri. Kalau mereka ini bersifat seperti sifat pegawai Kerajaan yang tidak dapat melayan manusia yang datang itu, berbagai corak, saya fikir ini juga akan memburukkan nama baik Kementerian ini dan juga pejabat ini. Apa yang kita harap supaya pada mereka itu hendaklah mempunyai sifat lemah-lembut dan memberikan penerangan yang jelas kepada orang-orang kampung, sebab segala berhubung dengan khidmat Pos ini telah dapat diterima oleh seluruh rakyat,

samada orang bandar atau orang kampung pun. Mereka itu telah terima khidmatnya, tetapi kita beritahu kepada mereka, sebab pemikiran mereka, pengalaman mereka tidak begitu luas dalam masalah pengiriman barang-barang ini. Kalau kita hantarkan dengan perkataan-perkataan yang kurang molek, perkataan yang menakutkan dia, mereka akan berasa serik dan tidak mahu lagi meneruskan perkhidmatannya di pejabat ini.

Saya harap dalam masalah ini juga supaya dapat difikirkan oleh Kementerian ini dan kita harap Pejabat Pos ini akan dapat oleh seluruh rakyat khususnya rakyat di luar-luar bandar.

Tuan R. C. M. Rayan (Ipoh): (*Dengan izin*) Speaking on the Post Office, I would say that the running of post offices requires some attention by the Honourable Minister. It requires a lot of pluck for a Member to speak about the shortcomings in the post office because Members feel that their letters may be destroyed or further delayed if complaints are brought about delays in the post office. This is a risk all Members who speak in Parliament have to take.

There is a great deal of delays in the delivery of letters. Speaking from personal experience, my first letter containing questions addressed to Parliament House for answers and posted on Saturday 31st May, 1973 in Ipoh was delivered at Parliament House on Tuesday after the closing date for the receipt of letters and therefore my first letter containing questions was rejected.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: What is the date—31st May?

Tuan R. C. M. Rayan: I am sorry. It was on 31st March, which was a Saturday.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: I thought so.

Tuan R. C. M. Rayan: However, my second letter which was sent by express post on Sunday was delivered at Parliament House on Monday, whereas my first letter posted on Saturday was delivered at Parliament House on Tuesday.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Honourable Member, will you give way for clarification now?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Could you not wait until you reply later, Honourable Minister?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: All right, if it is your order, Sir. My clarification is this. Is the Honourable Member aware whether that Monday or Saturday was a holiday? Sometimes it is a holiday here but not a holiday in Ipoh.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Could you clarify?

Tuan R. C. M. Rayan: 31st March was a Saturday and the letter posted on Saturday was received at Parliament House only on Tuesday whereas my letter posted on Sunday sent by express post was received on Monday.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: It was by express post.

Tuan R. C. M. Rayan: So the first letter posted on Saturday was rejected, my second letter posted on Sunday was received and accepted. But they are all sent by the same train or plane.

I would also like to mention that letters posted at the Ipoh Post Office to be delivered at Hale Street, which is only about a hundred yards away, are received at Hale Street three or even four days later. In fact, on this point I phoned up the Post Master and the Post Master told me that they received so many letters and therefore it took time for them to deliver and distribute the letters.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: You could have them delivered by hand if it is only about a hundred yards away. (*Ketawa*)

Tuan R. C. M. Rayan: Sir, I will request the Honourable Minister to look into the great delay caused in delivering letters.

Tuan T. S. Gabriel (Pulau Pinang Selatan): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang meminda Ordinan Pejabat Post, 1947.

Saya ada beberapa perkara hendak menyentuh mengenai Pejabat-pejabat Pos dalam kawasan saya terutama sekali tidak cukup kakitangan iaitu kerani-kerani dan posmen. Kadang-kadang bila kita pergi ke sana ada seorang kerani sahaja dan hendak buat pendaftaran, terima wang dan juga menjual setem. Seperti Kawasan Jelutong

ada mempunyai ramai penduduk, tetapi di Pejabat Pos itu hanya ada dua pekerja sahaja. Apabila seorang pergi makan tengah hari pada pukul 10.00 pagi. He has lunch at 10 a.m. instead of in the afternoon, dan juga orang ramai terpaksa menunggu, berbaris dengan panjangnya. Saya harap Kementerian ini akan mengambil langkah atas perkara ini. Demikian juga dalam kawasan luar, posmen tersangat kurang, seorang posmen kena pergi menghantar surat ke kawasan yang sangat luas. Saya harap dapat ditambah posmen lagi. Satu perkara lagi berkenaan motosikal yang diberikan kepada posmen itu ialah "boneshakers", kadang-kadang surat tak sampai. Bila kita tanya posmen itu, "Apa fasal Encik lambat sampai?" Jawabnya, "motosikal saya rosak Yang Berhormat, oleh kerana itu saya tak boleh bawa surat". We are having satellite communication now. It is better that we improve the Postal Services and provide better facilities to our staffs so that they would be able to provide better service to the public.

Yang ketiga, Tuan Yang di-Pertua, saya terperanjat apabila saya pergi ke Pejabat Besar Pos (G.P.O.), Kuala Lumpur untuk mendaftarkan sepucuk surat beberapa hari yang lalu. Ada tiga counter register dan tempat membeli setem di sana satu daripadanya macam cubicle sahaja, keraninya kita tidak nampak. Kalau seorang yang gemok tak boleh masuk dalam lubang itu. (*Ketawa*). It is rather a shame that in such a big departmental building we have such a tiny counter. We should have a proper counter for registration purposes. This is all my observation. Saya menyokong sekali lagi Rang Undang-undang ini.

Tuan Haji Mokhtar bin Ismail (Perlis Selatan): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengalu-ngalukan Rang Undang-undang Pindaan berkenaan dengan Pejabat Pos ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri, kerana nampaknya beliau adalah seorang yang sungguh-sungguh berusaha bagi memperbaiki perjalanan Pejabat Pos di dalam negara kita ini. Sungguhpun demikian, saya dapati pihak pekerja-pekerja yang di bawah, nampaknya sangatlah berhajat untuk diperbaiki perkhidmatan mereka daripada satu masa ke satu masa, umpamanya di dalam surat kiriman. Saya tinggal di Kangar,

tetapi kerap-kali saya dapati surat saya kalau tidak ditujukan ke Kampar dia pergi ke Kuala Kangsar, lepas itu baru sampai ke Kangar. Jadi surat yang sepatutnya sampai ke sana dalam satu hari mengambil masa kadang-kadang sampai satu minggu. Saya berharaplah kepada Yang Berhormat Menteri supaya mencari satu jalan bagaimana untuk mengatasi kesamaran-kesamaran yang berlaku di pejabat Pos itu. Tidaklah boleh satu-satu Pejabat Pos atau satu-satu tempat itu menggunakan code number atau nombor tertentu, jangan di pakai nama. Jadi dengan adanya nombor-nombor itu barangkali tidaklah akan menimbulkan kesilapan bagi orang-orang yang menyusun surat-surat itu, yang akan ditujukan ke tempat-tempat yang berkenaan.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan Money Order, kerap kali kalau di Pejabat Pos yang kecil-kecil resip Money Order sudah sampai kepada si penerima, tetapi manakala dituntut ke Pejabat Pos, diberitahu wang belum datang lagi. Ini pun saya harap Yang Berhormat Menteri mengambil perhatian, kerana kadang-kadang orang-orang yang akan menerima wang itu duduknya di tempat yang jauh, terpaksa dia naik teksi-teksi dan sebagainya. Dia datang sekali tak dapat wang, datang kali kedua pun belum dapat. Jadi oleh kerana itu amatlah menyusahkan mereka.

Yang ketiga, Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan pakaian posmen itu patutlah difikirkan. Saya tengok pakaian posmen itu sangatlah menyiksa mereka, kerana digunakan kain yang tebal, begitu juga topinya tidak begitu menarik. Saya harap supaya Yang Berhormat Menteri memikirkan bahawa pakaian yang digunakan oleh posmen itu hendaklah diperbaiki sesuai dengan keadaan, hawa dan udara di tempat kita ini.

Akhir sekali, saya haraplah Menteri ini, walaupun apa yang saya hendak cakapkan ini boleh jadi terkeluar dari tajuk Rang Undang-undang ini, tetapi walau bagaimanapun oleh kerana Yang Berhormat Menteri adalah yang bertanggungjawab saya percaya Yang Berhormat Menteri tentulah mengambil tindakan. Umpamanya pada petang semalam kerosakan talipun telah berlaku di Parlimen ini, tentulah tak patut, Tuan Yang di-Pertua, sebagai sebuah Parlimen yang mana hendak bercakap sampai satu hari tak dapat berhubung di luar. Jadi saya berharap

kepada Yang Berhormat Menteri yang begitu dekat. Saya dapat tahu pihak Parlimen telah memberitahu pejabat berkenaan, tetapi tidak dapat layanan begitu segera. Saya berharap Yang Berhormat Menteri akan mengambil perhatian berat dalam masaalah ini supaya alat-alat talipun dalam Parlimen ini begitu terganggu sampai satu hari atau 12 jam. Saya rasa, belum pernah berlaku dalam Parlimen luar negeri, jadi ini sangatlah mendukacitakan.

Tuan Yang di-Pertua, saya dapati banyak pegawai-pegawai yang bertugas di tiap-tiap pejabat pos sangat banyak kerja-kerja, umpamanya menerima bayaran bil letrik di situ juga bayaran Tabung Haji, dan lain-lain lagi banyak perkara-perkara iaitu yang dijalankan oleh pegawai-pegawai pejabat Pos itu. Saya dapati bahawasanya pegawai pegawai yang menjalankan tugasnya tidaklah mencukupi, saya merayulah kepada Menteri itu khasnya bagi Pejabat Pos di pekan Kangar supaya Menteri beri pertimbangan menambah pegawai lagi bagi menjalankan tugas di tempat itu.

Saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu (Santubong): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun bagi menyokong Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Ordinan Pejabat Pos, 1947.

Saya mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Menteri yang berkenaan kerana mengadakan pindaan Rang Undang-undang ini untuk memberi kemudahan kepada rakyat jelata.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh sedikit iaitu berkenaan dengan surat-surat yang dimasukkan di dalam pos seperti di dalam kawasan saya setengah daripadanya adalah kawasan yang di luar bandar. Hal ini telah berlaku, Tuan Yang di-Pertua, apakala saya mengeposkan kad Selamat Hari Raya kepada rakan-rakan seperjuangan saya, maka saya dapati banyak surat itu telah kembali, tidak sampai kepada mereka yang dialamatkan. Jadi ini saya rasa tempat yang saya tujukan ini penduduknya bukannya 100 orang dan bukannya 200 orang, bahkan pengundinya sahaja 1,000 orang lebih, Tuan Yang di-Pertua. Sungguhpun di luar bandar tetapi ia tidak jauh dari bandar. Jadi hal

yang berlaku ini, saya dengan segala hormatnya meminta kepada Menteri yang berkenaan supaya perkara ini diambil perhatian untuk masa hadapan, jangan mereka yang hendak menghantarkan surat ke tempat yang saya sebutkan itu tidak sampai dan kembali begitu sahaja.

Had inilah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan sekali lagi terima kasih.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, saya akan menjawab perkara yang mustahak berkenaan dengan talikom; talipun yang tak boleh digunakan semalam di Parlimen. Saya fikir inipun menjadi satu riwayat yang pertama sekali semenjak kita mengadakan Bangunan Parlimen ini sampai begitu lama tidak dapat perhubungan, bukan fasal jurutera ataupun teknisyen tidak membetulkan perkara-perkara itu, tetapi malangnya hujan yang begitu lebat telah menyerapkan air tempat di pangkal yang menghubungkan ke Dewan Rakyat ini dan saya dapat tahu telahpun dibaiki sekejap dan ada perhubungan, kemudian sekejap lagi putus. Diperiksa lagi, di tempat lain pula yang basah. Ini bukanlah disengajakan, tetapi saya akan meminta Jawatankuasa Privilege Parlimen Dewan Rakyat ini supaya barangkali boleh memperuntukkan kiranya ada satu perkara yang macam itu wayernya basah tidak dapat hendak berhubung, kita ada alternative, pakai microwave radio. Sepatutnya masa kita bersidang di Dewan Rakyat perhubungan dengan mana-mana dunia atau suratkhbar atau lain-lain tempat tidak boleh terputus. Ini saya akan minta Ketua Pengarah Talikom akan menyiasat perkara ini dan akan dirujuk rancangan alternative sekiranya ada suatu masa hadapan nanti barangkali boleh jadi sabotaj orang potong wayer kita, masa waktu dharurat dahulu, kita ada pakai microwave, pakai dengan radio. Saya sudah menuntut maaf bagi pihak talikom dan Kementerian saya di Dewan Negara tadi, saya tidak ada di sini, tetapi saya ada di sana.

Perkara ini beyond our control, tetapi kita cuba seberapa boleh, seberapa lekas-hendak membaiki kerosakan itu. Ini bukan benda yang disengajakan ataupun kita tidak mengambil tindakan. Kita sudah berusaha sedaya upaya dan saya sendiri sudah berhubung dengan Yang Berbahagia Setiausaha Dewan Rakyat/Parlimen, Datuk Azizul Rahman semalam.

Berkenaan dengan Pejabat Pos, perkara ini saya hendak memberi penerangan kepada Ahli Yang Berhormat tolonglah beri kerjasama. Pertama sekali Ahli Yang Berhormat dari Dato Kramat ini sebagai seorang Setiausaha Agong Transport Union. Posman pun ada union, kalau dia dengar di sini pun dia marah tetapi beliau tak sedar yang berjuta-juta surat tiap-tiap tahun atau tiap-tiap bulan telah disampaikan dengan baik.

Tuan V. David: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Perkataan saya belum habis lagi. Saya katakan dalam satu hari beratus-ribu surat, dalam satu bulan berjuta surat yang kita hantar. Kita tidak menafikan ada barangkali surat yang tersasul, boleh jadi surat Ahli Yang Berhormat itu entah macam mana terselit, orang yang menulis alamat itu tak berapa terang, adalah sebab-sebabnya ataupun hari itu hari cuti. Kalau Ahli Yang Berhormat itu ada satu-satu komplek, jangan tunggu persidangan Dewan Rakyat ini, tetapkan haribulannya, jamnya dan berhubung terus dan talipun dengan saya ataupun Postmaster-General, tetapi tuduhan-tuduhan yang umum ini oleh sebab nila setitik, rosak susu sebelanga—ini kita tak boleh terima. Sepatutnya dia berbanyak terima kasih kepada posman-posman kita yang bekerja tak tahu hujan, tahu tahu panas, dengan basikal, motosikal dan kadang-kadang rosak—tolak lagi. Cubalah bertimbang-rasa sedikit dan lagi mereka ada peraturan-peraturan di mana yang posmen ini boleh menyampaikan surat-surat dan tidak pergi sampai ke hujung hutan, hujung langit pun dia mesti menyampaikan, itu bukan caranya. Dengan belanja pos yang 15 sen itu dia mesti naik motosikal 15 jam hendak pergi sampai ke hujung hutan itu, mana dunia ada postal macam ini? Saya hendak bertanya kepada Ahli Yang Berhormat itu. Dia sebagai Ahli Union ada I.L.O., kita pun ada union; World Postal Union, ada rule dan regulationnya, jangan menghentamkeromo sahaja—tak boleh, ada batas berapa batu yang posman menghantar surat-surat.

Ahli Yang Berhormat dari Besut tadi kalau suruh hentam, kussemangat hentam sahaja. Pandangan beliau itu, saya sudah bawa dan saya akan pergi ke Besut, dan tiap-tiap negeri, tiap-tiap mukim ada Jawatankuasa

Muhibbah. Cuba Jawatankuasa Muhibbah ini boleh diatur dengan cara polisnya, cara penghulunya, cara Ahli Yang Berhormat sendiri ada kereta, ada motosikal, tak mesti kepada posman sahaja, kita tolong-menolong dan gunakanlah orang yang amanah. Saya telah buat perkara yang macam ini, saya hendak beritahu Ahli Yang Berhormat bahawa saya akan pergi ke Besut, jangan pandai hendak ambil undi orang sahaja tetapi tak mahu tolong sedikit macam mana hendak mencadangkan yang prektik. Saya harap kalau Ahli Yang Berhormat boleh menolongnya, kita ucapkan berbanyak terima kasih. Hendak membanyakkan posman, dari mana duit hendak diambil, seorang posman ada kawasannya.

Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor ada menyentuh berkenaan dengan 4%. Saya ingat baru lagi dinaikkan $\frac{1}{2}\%$, inipun kita kena berhubung dengan Kementerian Kewangan, kerana kita ini cuma menyalurkan. Yang sebenarnya, perkara ini di bawah Kementerian Kewangan dan kita akan berunding dari satu masa ke satu masa berkenaan dengan faedah-faedah. Kita akan berunding atas perkara ini, kerana baru sahaja dinaikkan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Post Office yang mana Yang Berhormat?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Post Office Savings Bank. Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor ada membangkitkannya tadi.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sepatutnya saya tak benarkan tadi sebab sudah terlepas. Ini tak bersangkutan dengan Savings Bank Act, ini berkenaan postal.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara ada menegur berkenaan dengan register. Register itu \$20, kalau budak sekolah atau budak yang di kolej terima \$18 tolonglah hantar komplek lekas. Kita akan siasat, kalau di dapati betul siapa posmannya dan kita boleh ambil tindakan yang tertentu, tetapi kalau diam-diam sahaja dia naik lemak, banyak orang yang kena lagi. Ini akan merugikan kepada rakyat.

Saya haraplah kepada Ahli Yang Berhormat kiranya posman ambil \$2 dari jumlah \$20, masuk \$18 atau ambil \$5 hantar \$15

adakanlah satu komplek yang resmi supaya kita selidiki dan halusi supaya perkara-perkara yang macam ini tidak jadi lagi pada masa hadapan dan saya ucapkan terima kasih atas pandangan itu.

Berkenaan dengan Ahli Yang Berhormat dari Ipoh, kalau sudah tahu dekat-dekat, seperti kata Tuan Yang di-Pertua tadi hantar sahaja despatch, tak ada benda lagi, tetapi sudah banyak surat dia hendak tambahkan lagi pula. Boleh jadi surat itu sesat, boleh jadi hari itu cuti, dan macam-macam lagi, tetapi kalau kita buat hanya tuduhan umum, adalah susah hendak disiasat. Ahli Yang Berhormat itu katakan dia hantar pada hari Sabtu, hari Selasa baru sampai di sini. Boleh jadi hari Isnin itu cuti di sini, tidak cuti di Perak, tetapi dia kata fasal apa hari Ahad dia hantar, hari Isnin sampai di sini—itu sebab express, cuti ataupun tidak dia express, dia hantar dengan cara express, ataupun dengan cara keretapi, ataupun dengan van express, ada bezanya.

Saya harap Ahli Yang Berhormat itu, kalau hendak lekas hantar dengan express, bayar lebih sedikit, tentu lekas dapat disampaikan kerana express.

Berkenaan dengan lambat parcel-parcel yang dikatakannya pintunya tidak cukup besar hendak masuk. Perkara ini kalau tidak cukup besar pintu itu hendak dimasukkan dengan parcel, bukanlah pintu, masuklah daripada pintu itu.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Buatlah pintu daripada rubber barangkali baik.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Ya, saya akan periksa dan siasat, kalau boleh digunakan rubber door di situ.

Pandangan Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan, saya akan siasat berkenaan dengan kerja banyak, motosikal rosak. Ini memanglah tidak sunyi di tempat-tempat itu, tetapi kita akan membaiki dari satu masa ke satu masa.

Ahli Yang Berhormat dari Perlis Selatan membangkitkan berkenaan dengan surat yang tersalah hantar yang ditulis "Kangar" pergi ke "Kampar" kadang-kadang terus ke "Kuala Kangsar" lepas itu baru berbalik ke Kangar. Siapa yang menghantar itu, saya akan siasat nanti, boleh jadi perkataan itu

keliru, tetapi kita akan selidiki supaya tidak akan berlaku lagi.

Berkenaan dengan Money Order dan lain-lain lagi seperti uniform, saya akan periksa balik kerana uniform ini baharu sahaja diganti dan ini pun dengan persetujuan daripada Union, daripada pihak Postman sendiri.

Berkenaan dengan tabong-tabong haji dan lain-lain bahagian banyak sangat pihak kerani-kerani ini bekerja. Ini kerana kita menolong kepada pejabat-pejabat yang lain kerana kadang-kadang bandar yang kecil, kalau hendak tunggu jual setem atau surat datang kita tidak ada kerja yang lain, bolehlah kita tolong menerima kerja-kerja yang lain ini. Tetapi kalau kurang kakitangan, kita akan timbangkan dan kita akan tambah lagi kerani-kerani itu.

Yang Berhormat saudara saya dari Sarawak tadi, saya pun sedih mendengar rayuannya itu, insya Allah apabila saya melawat ke Kuching nanti, saya akan siasat dan akan memperbaiki apa juga yang dimintanya itu dengan seberapa daya upaya yang boleh kita akan memperbaiki lagi dari satu masa ke satu masa. Terima kasih.

Usul dikemukakan bagi diputuskan dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 5—

Tuan Lee San Choon: Tuan Pengerusi, saya mohon membuat pindaan kepada Fasal 2 seperti kertas pindaan yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Pindaannya seperti berikut:

Fasal 2: Gantikan perkataan-perkataan "and sample packets" yang terdapat diakhir fasal itu dengan perkataan-perkataan "and small packets".

Clause 2: Substitute for the words "and sample packets" appearing in line 5 the words "and small packets".

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 hingga 5 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT DAN PENANGGUHAN

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mengemukakan satu usul yang berbunyi:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga semua Urusan Kerajaan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat hari ini telah selesai dipertimbangkan dan sebaik-baik sahaja selepas itu Dewan ini hendaklah ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga semua Urusan Kerajaan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat hari ini telah selesai dipertimbangkan dan sebaik-baik sahaja selepas itu Dewan ini hendaklah ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

RANG UNDANG-UNDANG CUKAI JUALAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama "Suatu Akta bagi meminda Akta Cukai Jualan, 1972" dibaca bagi kali yang kedua.

Tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk meminda beberapa seksyen dalam Akta Cukai Jualan, 1972 dengan beralaskan kepada pengalaman yang didapati daripada pelaksanaan cukai jualan semenjak ianya berkuatkuasa mulai pada 28hb Februari, 1972. Pindaan-pindaan yang berkenaan adalah diterangkan dalam Huraian kepada Rang Undang-undang ini.

Pindaan-pindaan yang dianggap penting adalah pindaan-pindaan kepada Seksyen-seksyen 7, 10, 13 (2) dan 33. Seksyen 7 ialah untuk menentukan nilai jualan bagi mengenakan cukai jualan. Seksyen ini menganggap bahawa semua pengilang-pengilang membuat barang-barang dengan menggunakan bahan-bahan kepunyaan sendiri dan oleh yang demikian cukai jualan yang dikenakan adalah atas nilai jualan barang-barang tersebut. Sungguhpun begitu, daripada pengalaman yang diperolehi, adalah didapati bahawa setengah-setengah pengilang seperti tukang-tukang jahit dan pembuat pakaian-pakaian ada menggunakan bahan-bahan yang telah bercukai yang diberi dan dipunyai oleh pelanggan-pelanggan mereka. Bagi kes-kes yang seperti ini, tidaklah adil jikalau cukai jualan dikenakan ke atas nilai barang-barang tersebut seperti yang ditentukan di bawah seksyen 7 oleh kerana bahan-bahan ini ialah kepunyaan pelanggan-pelanggan itu. Oleh kerana itu, adalah mustahak bagi satu pindaan diadakan untuk menentukan nilai bagi pembayaran cukai jualan berdasarkan kepada bayaran yang dikenakan oleh pengilang-pengilang bagi pekerjaan yang dijalankan. Ketua Pengarah Kastam, di bawah arahan Menteri adalah diberi kuasa bagi menentukan nilai bagi maksud tersebut.

Seksyen 10 adalah memberi kuasa kepada Menteri untuk mengecualikan seseorang daripada bayaran ke atas semua atau sebahagian daripada cukai jualan yang patut dibayar atau mengarahkan pulangan cukai yang telah dibayar oleh orang tersebut tetapi tidak memberi kuasa bagi mengecualikan atau mengarahkan bayaran balik cukai kepada golongan orang-orang. Seksyen ini tidak juga memberi kuasa bagi mengecualikan bayaran denda-denda yang boleh dikenakan di bawah Akta ini. Pindaan kepada seksyen ini adalah untuk memberi kuasa ke atas perkara-perkara tersebut.

Adalah juga dicadangkan bahawa seksyen 13 (2) dipinda bagi membolehkan seseorang

yang tidak menjalankan pengilangan tetapi dibalikannya mengupah atau membayar pekerja-pekerja bagi menjalankan pengilangan mereka dan yang mana juga lebih suka dilesenkan dan menerima tanggungjawab membayar cukai yang sepatutnya di tanggung oleh pekerja-pekerja itu. Misalan pengilang-pengilang yang dimasukkan dalam jenis ini ialah tukang emas dan pembuat-pembuat pakaian.

Seksyen 33 adalah juga dipinda untuk memberi kuasa kepada Menteri bagi meremitkan sepenuhnya atau sebahagian daripada bayaran-bayaran denda yang dikenakan di bawah seksyen 24. Peruntukan ini adalah dimasukkan untuk membolehkan Menteri menimbangkan dan meluluskan permohonan-permohonan bagi remitan di mana beliau berpendapat bahawa remitan itu adalah adil dan saksama dan tertakluk kepada syarat-syarat yang beliau fikir berpatutan bagi mengenaakannya.

Pindaan-pindaan yang lain di dalam Akta ini adalah kecil dan dibuat untuk membetulkan kesilapan dan kekurangan ataupun untuk menentukan pentadbiran Akta ini dengan cara yang lebih baik. Hal-hal ini ada dicatatkan di dalam Huraian kepada Bil ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan V. David: (*Dengan izin*) Sir, the consequences of the sales tax has been the present cause for the spiralling of prices of all commodities in this country. Not only we have questioned the wisdom of introducing this sales tax but even the partners of the Alliance—for instance, the Chief Minister of Penang, has severely criticised the Minister of Finance during his speech recently. This shows that there is a consensus among the entire population of this country against the introduction of the sales tax.

Immediately after the introduction of the sales tax, prices shot up not by five percent, but in some cases by 100 percent and more. The Government, while introducing this tax, has been unable to keep a check on the increase of prices. The excuse given by the Minister of Finance under these circumstances is, "this is imported inflation".

I must completely disagree with him because of the fact that not only have prices

increased in the case of commodities which are imported but also in the case of commodities which are manufactured locally and found in the local market. Sir, I am sure we do not import salt fish in this country. Ikan bilis, which used to cost 60 cents per kati, is now sold at \$1.40. This increase is more than 100 percent. Coffee and tea which were sold at 20 cents a cup cost the wage earner 25 cents now.

I do not know what the Government means when it talks about bridging the gap between the "haves" and the "have-nots". This sales tax is a curse on the Alliance and this is the opinion not only of the Members of the Opposition, but even Members of the ruling party. The ordinary wage earner, the ordinary layman in this country, has felt the burden of the sales tax. It would be only right, on the part of the Government, after such severe criticisms from all sections of the community, this tax should be withdrawn. But, I am sure the Minister may not like this, but one thing is certain: the prices of commodities is going to increase further and there is no check by the Government to effectively curb the prices in the market.

Mr Speaker, Sir, there has been the introduction of price tags. Price tag does not mean price control. A person who sells a certain commodity can always have a price tag without any hindrance from the Government. Even though that commodity may cost \$1.00, nothing prevents the shopkeeper from putting a price tag of \$2.00 and selling the commodity for \$2.00. We have to draw a clear distinction between price tags and price control.

The Government has not given serious thought to price control. I do not know the reasons for this, but effective measures should be taken by the Government to control the prices and punish businessmen who are greedy and expect exorbitant profits to become rich quickly. Such legislation, if effectively implemented, can bring about some control in prices.

The Government has failed miserably in this affair. It has been unable to control the rising prices. We find that inspection squads are being sent to inspect the goods but these squads are satisfied by seeing the price tags which are being exhibited. Normally, the

prices were much below before the Government started its efforts to introduce the price tag.

Mr Speaker, Sir, it is absurd on the part of Government to talk about a reasonable standard of living. The wages paid to the people both in the public and private sector are not in conformity with the prices which have risen more than 100 percent in this country.

It is time for the Government to review the 5 percent sales tax. On our part we completely oppose this and we call upon the Government to withdraw this 5 percent sales tax. If this is allowed to continue, I am sure the prices are going to go higher and higher, in which case, there would not be any value to our money even though the Minister of Finance justifies that our dollar is strong in this part of the world.

The Prime Minister has often advocated to give a reasonable standard of living to the "have-nots". That is what is called "masyarakat adil". It is contrary to this declared policy when the Government witnesses the spiralling of prices and is unable to make a check. It may be because the Government is sympathetic to the greedy businessmen who want to make money or else it does not have the nerve and the guts to bring about effective measures to protect and safeguard the consumers in this country.

The consumers, the ordinary housewives, complain about the increase in prices. They are disturbed. They are hindered and they have been burdened with hardship by this sales tax which has brought about misery to thousands of people in this country.

Once again I call upon the Government to withdraw the sales tax, which is not only a plea from the Opposition, but also from the Alliance partner, the Chief Minister of Penang, who has made a serious criticism over the sales tax and also had made a direct attack on the Minister of Finance. I hope the Minister will give serious consideration to this matter.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong dengan sepenuh-penuhnya Rang Undang-undang ini dan di sini saya suka menyatakan iaitu Rang Undang-undang ini dibuat oleh kerana untuk menjaga keselamatan orang ramai.

Pada masa dahulu Menteri Kewangan telah mengatakan cukai jualan ini bukan untuk barang-barang keperluan rakyat, tetapi adalah untuk barang-barang yang mustahak kepada orang-orang kaya sahaja. Ini disalahgunakan oleh setengah-setengah manusia yang cuba untuk mendapat keuntungan daripada cukai jualan ini.

Tadi ada seorang wakil daripada sini menyatakan barangkali wakil itu tidak tahu di dalam negeri-negeri asing, tidak usah kita pandang luar, kita pandang jiran kita yang dekat di sini iaitu Singapur, beras dijual di Singapura lebih mahal lagi daripada di Malaysia ini. Begitu juga gula dan lain-lain, bukannya oleh kerana cukai jualan 5% ini mendatangkan kesusahan kepada rakyat jelata, tetapi yang saya tahu dan pergi ke Singapura baharu-baharu ini dan juga ke Taiwan dan lain-lain tempat, bukan kerana cukai jualan sebagaimana pihak Pembangunan ada menyatakan, oleh kerana cukai jualan 5% maka barang-barang telah naik melambung. Misalnya di Jepun banyak kilang-kilang di sana membuat kain baju, tetapi kain baju di Jepun melambung harganya. Di Jepun ada mengeluarkan barang-barang plastic. Bahan-bahan plastic ini pada masa dahulu satu tan harganya katalah PBC Compound. PBC Compound ini pada masa setahun dahulu harganya cuma US\$282 setan tetapi hari ini US\$450 setan. Dengan sebab itu, bukanlah kerana yang kita fikirkan cukai jualan 5% ini maka segala-galanya naik, tetapi saya juga memikirkan oleh kerana Kerajaan mengenakan cukai jualan 5% ini, maka kesempatan-kesempatan bagi orang-orang yang hendak mengambil untung tadi meletakkan segala-galanya 5% ataupun lebih daripada 5% supaya mendapat keuntungan yang lebih. Jadi apa jalan yang mesti Kerajaan buat?

Saya suka menyatakan di sini apabila seseorang itu pergi membeli barang-barang di kedai-kedai hendaklah daripada hari ini dinyatakan iaitu sesiapa sahaja yang hendak membeli barang di kedai-kedai, maka kedai itu mestilah mengeluarkan resit barang-barang itu, berapa harga beras segantang, dan berapa harga gula sekati. Kerana orang-orang ini, penjual-penjual ini menjual barang-barang kalau di kampung lebih mahal lagi, dikatakan transport dan sebagainya, di pekan lebih murah sedikit daripada kampung-kampung. Jadi orang kampunglah yang terkena sangat kesan-kesan ini. Dengan sebab

itu, tiap-tiap kedai mestilah dikeluarkan resit-resit kalau hendak menjual barang-barangnya.

Yang kedua, saya fikir kita tidak cukup pengawal-pengawal harga barang, tidak cukup. Kalau difikirkan daripada Kementerian Perdagangan dan Perindustrian orangnya entah berapa kerat yang boleh memusing Kuala Lumpur ini ataupun di luar bandar. Polis-polis diberi kuasa juga untuk menengokkan supaya ada kawalan jualan barang-barang yang perlu untuk dapur kita.

Yang ketiga, saya fikir hendaklah diberitahu harga barang yang perlu di talivisyen dan di radio supaya rakyat di kampung-kampung tahu harga beras yang sebenar-benarnya.

Yang keempat, kita mesti mengambil tindakan yang seberat-beratnya, mengenai hoarding barang-barang iaitu di soroknya, di nantikan harganya naik, supaya barang-barang ini tidak ada, maka harga dinaikkan, hari-hari dinaikkan iaitu taukeh-taukeh yang cuba membuat ini mestilah diambil tindakan yang seberat-beratnya kepada mereka kalau tidak berbuat begitu, dia tidak mengerti. Di masa perang Vietnam orang-orang yang sebegini ditembak mati. Di sini tidak usahlah di tembak mati, tetapi diambil tindakan dengan lebih berat daripada hari ini. Pada hari ini ada dua macam tujuan Kerajaan. Satu untuk meninggikan taraf hidup orang kampung, dan keduanya di dalam tempoh lima tahun yang kedua ini rancangan-rancangan luar bandar adalah akan berjalan dengan pesatnya. Untuk meninggikan taraf hidup orang kampung, barang-barang yang dijual oleh orang kampung jikalau harga beras naik, harga baja naik dan harga barang-barang lain naik, maka harga barang-barang daripada kampung mestilah dinaikkan juga.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam tempoh lima tahun ini, Kerajaan akan membelanjakan lebih kurang \$16,450 juta banyaknya. Oleh kerana barang-barang ini telah naik melambung disebabkan keadaan dunia pada hari ini, maka peruntukan \$16,450 juta tentulah mencukupi lagi. Dengan sebab itu, terpaksa saya fikir sekurang-kurangnya \$20,000 juta lebih akan dibelanjakan di dalam Rancangan Lima Tahun Kedua ini.

Berkenaan dengan barang-barang yang difikirkan oleh Kerajaan pada hari ini orang-orang mengatakan tidak ada barang seperti yang saya lihat kekurangan besi di dalam rancangan Lima Tahun Kedua ini, kita hendak buat jambatan, kita hendak buat perumahan, kita hendak buat sekolah, kita hendak buat itu dan ini. Dengan sebab itu, kekurangan besi dan juga kekurangan bahan-bahan lain untuk pembinaan terutama sekali. Barang-barang ini bukan tidak ada kilang di negeri kita ini, ada kilang, seperti Malayawata di Pulau Pinang, tetapi kilang Malayawata di Pulau Pinang ini tidak boleh mengeluarkan sebanyak mana yang kita kehendaki di dalam pembinaan kita ini. Jadi bagaimana hendak membuat? Hendakkah kita berdiam begitu sahaja oleh kerana Malayawata ini tidak dapat mengeluarkan barang besi-besi, maka kita terpaksa meminta supaya pembangunan-pembangunan kita yang pesat itu terpaksa berhenti? Kita akan teruskan juga pembangunan-pembangunan kita oleh kerana kita telah berjanji kepada rakyat di dalam lima tahun yang kedua ini apa yang kita telah katakan kepada rakyat untuk meninggikan taraf hidup mereka sekurang-kurangnya, di dalam lima tahun ini kita cuba untuk meninggikan taraf hidupnya.

Kalau misalnya oleh kerana kilang besi di Malayawata itu tidak dapat mengeluarkan besi sebagaimana yang kita kehendaki, terpaksalah pembangunan ini begitu sahaja. Dengan sebab itu, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian mestilah memikirkan untuk melepaskan sebanyak-banyaknya import besi-besi atau barang-barang yang lain daripada luar negeri supaya artificial shortage ini tidak ada. Kita pada hari ini ada mengatakan ini adalah artificial shortage yang dibuat-buat, bukan tidak ada besi, ada. Tetapi di mana besi ini? Dengan sebab itu, artificial shortage ini tidak shortage dan dapat diimport dengan banyaknya, boleh jadi barang-barang ini diimport oleh orang-orang yang hoarding tadi kerana tidak boleh simpan barang-barang ini. Kalau kita simpan barang ini diluar akan dijual orang secara murah. Sebab itu kita terpaksa keluarkan. Jadi boleh hilang artificial shortage ini. Tetapi Kerajaan cuma hendak mengeluarkan, katanya hari itu, apabila menjawab soalan saya, mengatakan cuma 20,000 tan atau 30,000 tan sahaja akan dikeluarkan.

Kalau 20,000 tan atau 30,000 tan, berapa banyak sahaja, padahal orang ini sudah bertanya kepada PERNAS, sebab di PERNAS di mana kita dapat besi-besi, baik pun daripada negeri Cina ataupun daripada Kominis Russia atau pun di mana-mana. Bila ditanya PERNAS, PERNAS kata tidak boleh disupply. Apa sebab tiga bulan lagi, empat bulan lagi mahu tak boleh dapat. Kalau ada orang PERNAS di sini pun boleh menyatakan tidak dapat. Jadi, bagaimana caranya? Terpaksa pergi pembangunan. Saya harap bukan sahaja besi, bukan sahaja makanan, tetapi barang-barang pembangunan-pembangunan kita mestilah terus kita kehendaki dan kawalan-kawalan yang ketat dahulu mesti dilonggarkan. Kalau tidak dilonggarkan maka rakyat, bukan sahaja rakyat yang menanggung rugi, tetapi Kerajaan sendiri akan menanggung rugi.

Selain daripada itu, kalau tak dapat kita kawal kenaikan barang-barang ini oleh kerana artificial shortage dikatakan itu, atau pun dihoarding oleh pihak-pihak yang tidak bertanggungjawab, maka ini hendak untung terlampau lekas, maka rakyat nanti tak puas hati. Rakyat jelata tidak puas hati oleh kerana dua macam tidak puas hati. Satu tak puas hati di kampung-kampung, segala rungutan-rungutan orang kampung. Tiap-tiap hari kita dengar rungutan-rungutan mereka, apabila pergi ke kampung, mengatakan beras sungguhpun di Kuala Selangor tempat beras, tempat padi sekarang orang-orang di Tanjung Karang, Tuan Yang di-Pertua, hendak beli beras sudah tidak dapat. Semalam ada orang datang ke rumah saya mengatakan: Kami tidak dapat beras, tidak dapat membeli beras di Tanjung Karang. Saya pun hairan dan naik pelik, oleh kerana di sanalah tempatnya beras, di sinilah tempat padi, bagaimana orang di sana kebuluran, tidak makan, tidak dapat beli beras. Ini satu soal yang berat saya ingat kepada Kerajaan kita pada hari ini. Jikalau kita tidak dapat pecahkan perkara ini maka susah sedikit rakyat-rakyat di kampung. Keduanya tentu sekali, kumpulan-kumpulan ini apabila baja naik, apabila beras sudah naik dan rakyat juga yang menanam padi difikirkan kalau sudah beras naik, baja naik, barang-barang perumahan naik, barang-barang untuk itu dan ini naik, maka mereka juga berkehendakkan padi naik, harga padi pun naik.

Pada hari ini harga padi begitu juga, tak naik-naik. Jadi, pihak yang bertanggungjawab mestilah menengok iaitu harga padi pada hari dahulu ialah \$16.00 sepikul, hari itu, dikehendaki sekurang-kurangnya tak usahlah katakan 30% naik oleh sebab shortage tadi, tak usah sampai 30%, sebab kita sayang kepada orang kampung tadi, yang keringatnya hari-hari mencangkul dari zaman berzaman, iaitu terutama sekali bumiputra yang mencangkul. Masa dahulu tak ada trekter, tidak ada pakai apa, pakai cangkul. pakai kerbau, sampai hari ini banyak juga yang pakai cangkul lagi, terutama sekali bumiputra yang bekerja di sawah-sawah, kesihkan mereka. Jadi, ditambah sekurang-kurangnya 20%. Kalau \$16.00 20% lebih kurang \$19, eloklah \$20. Kesihan orang kampung, beli beras mereka. Dengan itu dapat mensaingkan harga-harga mereka, peladang tadi dengan tenaga mereka yang mereka curahkan, tadi.

Selain daripada itu, saya tidaklah dapat jawapan di atas perkara ini lagi oleh kerana semua orang tahu harga-harga ini naik, tiap-tiap hari saya dengar, baik pun akhbar Melayu, akhbar Inggeris, akhbar Cina mengatakan barang-barang naik. Di Telok Anson tepung sudah tidak ada, tepung sudah mahal. Pada masa dahulu, kita dalam Parlimen ini juga kita bertanya macam mana harga tepung. Tepung tidak payah dikawal, tepung biar begitu sahaja. Hari ini sudah tidak dapat tepung pun. Kilang tepung pun tidak ada. Kilang tepung yang ada di Lumut, tetapi tidak dapat, jadi Kerajaan mesti menengok kalaulah kilang tepung itu tidak mengeluarkan tepung betul-betul kepada rakyat, kilang tepung ini mesti ditutup, ditutup langsung, diberi kepada orang lain. Kalau tidak begitu, kalau tidak diajarkan betul-betul, pengilang-pengilang ini macam mana ini akan membuat duit, terus membuat duit, jadi Kerajaan mesti bertindak betul-betul terhadap perkara ini.

Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh (Kota Star Utara): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ucapkan ribuan terima kasih kerana dapat peluang bercakap dan membahaskan dan menyokong Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada tujuan yang baik bagi pindaan Akta Cukai Jualan, 1972 ini, saya ingin memperkatakan satu dua perkara yang menjadi rungutan

rakyat seluruhnya, agar dengan itu dapat pihak Kerajaan cuba mencari untuk menghadapinya.

Tuan Yang di-Pertua, memang pada asasnya Cukai Jualan ini diwujudkan ialah mengikut Kerajaan adalah suatu perkara yang baik, yang boleh menambahkan pendapatan negara yang banyak. Cukai Jualan juga seperti yang diketahui umum ialah suatu cukai yang dikenakan atas barang-barang tertentu, yang diimpot dan barang-barang buatan tangan. Ianya dikenakan ketika barang-barang itu diimpot atau dijual atau dilepaskan dengan cara lain oleh pengilang-pengilang. Sesudah itu pun sepertimana yang kita ketahui semua barang yang diimpot atau dibuat di Malaysia dikenakan cukai melainkan jika barang-barang yang dikecualikan khas di bawah perintah yang dikeluarkan oleh Menteri Kewangan. Begitulah halnya secara umum bersabit dengan Cukai Jualan. Tetapi apa yang menjadi masalah kepada rakyat, sebagai Cukai Jualan ini dikenakan, yang peliknya bukan barang-barang yang dikenakan cukai sahaja naik, tetapi barang-barang yang dikecualikan juga turut naik sama. Ini berlaku adalah hasil daripada peniaga-peniaga tidak bertanggungjawab, terutama sekali oleh peniaga-peniaga kecil di luar bandar. Mereka ini, menganggap bahawa dengan ujudnya Cukai Jualan adalah merupakan suatu peluang keemasan yang tidak dapat tidak pasti mereka mengambil kesempatan. Maka dengan sebab itu mereka cuba menggunakan Cukai Jualan sebagai alat untuk melaksanakan nafsu haluba mereka untuk mendapatkan keuntungan-keuntungan yang berganda-ganda di semua barang termasuk barang-barang yang dikecualikan dari kena cukai. Mereka tidak memikirkan jauh dan tidak bertimbang rasa terhadap golongan yang berpendapatan rendah. Apa yang dikesalkan sekali kepada golongan ini ialah apabila ditanya kepada mereka kenapa harga barang ini naik, maka dengan mudah mereka menjawab: Itu saya tidak tahu, tanyalah Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, di sini sekali lagi mereka cuba melakukan perkara yang tidak baik, iaitu mengalihkan masalah harga kepada Kerajaan. Apa yang saya bimbangkan, tentang hal ini ialah hasil daripada perbuatan itu perasaan tidak puas hati mungkin akan timbul di kalangan rakyat terhadap Kerajaan. Manakala mereka pula tetap bersedap-sedap

dengan keuntungan yang melimpah. Oleh itu, perkara ini, bagi pihak Kerajaan tidak boleh dianggap sepi, yang bererti penyakit pasti diubati dengan segera jika tidak lambat-laun dia akan merosakkan dan menjadi sebagai suatu sebab kepada pemikiran rakyat yang tidak boleh berfikir secara betul di atas niat baik bagi apa yang dikatakan oleh Kerajaan ketika mengenakan Cukai Jualan itu, tetapi walau macam mana pun Cukai Jualan ini mahu atau tidak mahu, ia sudah berjalan setahun lamanya, jadi setengah daripada kesan-kesan yang tidak baik sudahlah berlaku. Maka dengan sebab itu, ada setengah kalangan rakyat berpendapat bahawa Cukai Jualan ini merupakan suatu tekanan yang teruk juga terhadap rakyat jelata khususnya yang berada di luar bandar.

Dengan demikian, mengikut pendapat saya, mereka yang bersifat seperti itu boleh dikatakan sudah melakukan suatu jenayah besar terhadap negara dan rakyat dan mereka patutlah dikenakan hukuman yang cukup berat, setimpal dengan apa yang dilakukan oleh mereka. Jika perlu kadar hukuman yang ada sekarang ini patut dilebihkan lagi supaya melalui hukuman itu mereka itu akan sedar dan insaf bahawa perbuatan-perbuatan mereka adalah satu perbuatan yang besar, yang bukan sahaja melibatkan segulungan rakyat yang tertentu sahaja malah kepada seluruhnya hatta negeri sekali.

Oleh itu, saya berseru kepada Kerajaan supaya mengambil perhatian yang lebih berat lagi terhadap peniaga-peniaga yang bersifat demikian. Jika perlu pada himat saya suatu peraturan dan pentadbiran yang lebih lengkap dan adil patut diadakan dan kalau sekiranya Kerajaan tidak dapat juga menjamin perkara ini akan dapat dibuat demi keadilan rakyat maka saya berpendapat lebih baik bagi Kerajaan menghapuskan sahaja Cukai Jualan itu.

Yang kedua, memandang kepada antara sebab-sebab pindaan yang dibuat di dalam Undang-undang Cukai Jualan yang telah lalu seperti yang tercatat di dalam Rang Undang-undang pindaan itu ialah beberapa kesilapan berlaku di dalam Undang-undang yang diluluskan di masa yang lampau seperti yang tersebut di dalam Seksyen 53 dan 55, begitu juga dalam Seksyen 73 bersabit dengan mancis yang tidak dikenakan Cukai Jualan

di Labuan telah dimasukkan juga di dalam Akta di dalam naskhah Bahasa Kebangsaan.

Tuan Yang di-Pertua, kesilapan yang berlaku itu walaupun kita fikirkan sepintas lalu adalah suatu kesilapan kecil sahaja, tetapi pada hakikatnya ia adalah besar di mana melibatkan rakyat jelata. Dengan kesilapan itu seperti termasuk perkataan "manchis" pada Akta Cukai Jualan di Labuan di atas tadi, bererti; kalau Akta itu sudah berjalan setahun, maka keuntungan di sebaliknya sudah banyak di dapati oleh peniaga dan manakala rakyat pula semata-mata mendapat kerugian selama-lamanya. Inilah yang di-kesalkan sekali. Maka oleh itu, saya sangatlah berharap kepada pihak Kerajaan, terutamanya Peguam Negara apabila membuat atau menyusun undang-undang di masa hadapan nanti cubalah berhalus-halus dan teliti sungguh-sungguh di dalam perkara yang berkaitan dengan tujuan undang-undang yang dikehendaki, ertinya setiap perkataan, makna, tafsiran dan seterusnya cetakan hendaklah tepat belaka dengan kehendak dan maksud yang ditunjukkan supaya perkara yang berlaku seperti yang ada di hadapan kita pada hari ini tidak berulang lagi, kerana akibatnya terlalu mendukacitakan terhadap rakyat jelata umumnya.

Demikianlah ucapan saya dengan ringkas. Terima kasih.

Tuan R. C. M. Rayan (Ipoh): (*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, the introduction of the sales tax has upset the budget of the ordinary man, although this system of collecting revenue may have increased the Budget of the Government considerably.

With the rapid rise in the cost of living of almost all the articles under the sun, both essential and non-essential commodities, except perhaps sugar and salt, the prices which the Government says remain stagnant, the poor man has been made poorer by the sales tax. This is a fact which cannot be denied. Prices are shooting up day by day, considerably. Even commodities on which there is no sales tax have gone up in prices.

The prices of even local fruits on which there is no import duty have also increased proportionately with the imposition of the 100% duty on imported fruits, as there is no adequate supply of palatable local fruits all the year round. Some of our presentable and

palatable local fruits are only seasonal fruits, except perhaps the starchy bananas, the bulky jackfruits, the papayas and the pine-apples, which are perhaps available throughout the year.

There is no surprise at the increase in prices and there is no solution at all for decreasing the prices whatever the steps the Government may take, except the scrapping away of this sales tax altogether, rather than by bringing in amendments after amendments trying to make the sales tax system workable and beneficial both to the Government and the people.

The topic uppermost in the minds of almost all the people in the country is the rising cost of living as a result of the increase in prices of commodities, which started during the beginning of this year. The Government will be wiser by scrapping the system than by retaining it. If extra revenue is very badly needed by the Government, it is far better to find other ways of taxation which will not hit the poor than by plunging the entire country into a high cost of living where no doubt the poor people, who form the major portion of the country, will be the most affected sufferers. It will be no reflection at all on the Government or on the Honourable Minister if the sales tax, after a trial period, is found to be unsuitable and therefore scrapped altogether on the ground that it causes undue hardship on the average wage earner and the poor, rather than continue with it on the ground that once a step is put forward it is unwise to retreat even in the face of danger, hardship or calamity.

Like the captain of a ship who changes course in the middle of the ocean because of rough weather or dangerous circumstances unforeseen at the time of sailing out into the open sea, like the sighting of rocks or facing enemy fire while in the ocean, it is better for the Government and the Minister to do away with or repeal the entire sales tax. On the contrary, if the sales tax is repealed, the public will shower this ever-smiling, calm and collected Minister of Finance with garlands of roses for taking a wise, plucky and forward step.

Awang Bungsu bin Abdullah (Limbang-Lawas): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undang-undang Cukai Jualan (Pindaan), 1973.

Tuan Yang di-Pertua, dalam pendapat saya cukai jualan ini patutlah dibuangkan terus oleh sebab dengan adanya cukai ini telah mendatangkan kesusahan yang sangat besar terhadap rakyat jelata di luarbandar, terutama sekali di Sarawak. Mulai dari berjalannya cukai jualan ini, harga barang-barang jualan di kedai sangat melambung tinggi. Ini disebabkan cukai jualan bukanlah hanya 5% akan tetapi hingga 40% di luarbandar. Misalnya suatu yang keluar daripada kilang dijual kepada wholesalers dapat 5% cukai jualan, kemudian dijual kepada kedai runcit mengandungi 5% cukai jualan bersama 10% keuntungan dengan tambang mereka. Apabila dijual kepada pembeli dibanding harga itu telah naik 5% hingga 20%, tetapi kebanyakan kedai di kampung mahupun di luar bandar mengambil barang-barang mereka dari kedai runcit ini menyebabkan harga barang-barang itu bertambah naik daripada cukai jualan dan 5% tambang dan keuntungan, melambung daripada 35% sehingga 40%. Tetapi sebelum cukai jualan ini dijalankan mulai tahun 1972, harga barang-barang tidaklah tinggi seperti sekarang. Seperti harga kopi sebelum cukai naik \$2.40, sekarang sudah meningkat \$3 lebih. Begitu juga ikan Pusu \$1.60 sekarang sudah naik \$3.20 sekati. Begitu juga barang-barang yang lain. Dari itu, saya minta kepada Yang Berhormat Menteri, cukai jualan itu patutlah dibuangkan supaya rakyat yang miskin terutama sekali diluar bandar di Sarawak tidak akan mendapat kesusahan seperti sekarang.

Tuan Hor Cheok Foon (Damansara): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai Rang Undang-undang ini dan saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, when the Sales Tax Bill, 1972 was introduced in this House last year, strong protests and resentments were evident throughout the country and we in the DAP had stood firm to denounce it on behalf of the people. The Government had turned a deaf ear to the grievances of the people and was insensitive to the criticisms brought forward to the attention of the Minister of Finance and the Bill was passed in a "don't care a damn" manner.

During this one year after the passage of this most unpopular Bill, we have witnessed

what hardships and punishments it has caused to the people of this country. What is even more painful is for one to see that the masses, i.e., the workers, tappers, farmers, fishermen, hawkers, petty traders, middle and low wage-earners, are the ones who receive the blow directly or indirectly and the rich, the privileged and the influential people are able to escape by passing the buck.

Within this one year of the wrong-doings of the Bill, it has upset the entire price structure of the essential commodities of this country. Fluctuation of these prices has taken a most irrational development and it has just simply gone haywire. At the height of this crisis, it has caused the former Minister of Trade and Industry to resign and the Government had to take a more senior Minister, who is no less than the Deputy Prime Minister, to take charge of the unmanageable situation together with the aid of a younger and more energetic Deputy Minister.

When the Sales Tax was beginning to take effect last year, the small-time industries, such as the furniture-makers, tailors, shoe-makers, confectioneries, etc. were the ones who first faced the confusion. Being small-time concerns, they are short of manpower and the resources to handle extra paper work to meet the requirements of the new tax regulations. If they were to meet the requirements set by the tax, they had to increase the price of whatever they produced. But due to keen competition, they were afraid to increase the prices of their goods and had to absorb the additional cost in production and even the 5% sales tax by themselves. On the other hand the big entrepreneurs, i.e., the manufacturers, who have gigantic set-ups and are strong in capital and financial backing, are able to withstand the temporary increases of cost and the additional tax incurred as a result of the sales tax and they did not make any move at the initial stage when the tax was enforced. But, secretly they were already preparing the strategy to prey on the opportunity to net a big profit. Eventually, it was after some months after the passage of the tax that these big companies made their way to have their prices increased by anything between 20% to 100% in the name and the disguise of sales tax. Tuan Yang di-Pertua, furthermore, these companies belong to either the pioneer industries or the other protected industries

group with the protection of no import competition from abroad and practically enjoy the privilege of monopoly in the local market. They even go to the extent of limiting their factories' output and collaborate with the unscrupulous marketing agencies to hoard and to profiteer on the commodities which they themselves manufacture.

Last year when the Finance Minister moved this Sales Tax Bill in this House, he said that this tax would yield for the country an additional revenue of \$200 million and he also said in another Press Conference that the tax was not going to burden the lower income group. Now, after one year of the enforcement of this tax, it is clear that 90% of the middle and lower income group has to carry the burden of this huge amount of \$200 million and it works out that every Malaysian has to pay \$20 per year to foot this bill. Till today we do not see any significant indication of the fact that the Government is able to tax the rich, the capitalists and the big entrepreneurs who are able to evade the tax by passing the buck to the people. In fact, the introduction of the sales tax has brought a golden opportunity to them to make a fortune at the expense of the people. The Government is guilty of abetting this crime.

Now that the Finance Minister has come back to this House to seek wider powers to enforce this piece of resented taxation legislation, we must not let him have that power so easily so that he could use it to add further hardships and sufferings to the people. Let us join hands and put our voice together to protest on behalf of the people that excessive taxation on the have-nots will eventually take them to nowhere. They would only transform the misery and bitterness in their living into a hatred and anguish of the Government which is responsible for creating it.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang boleh memberi teguran-teguran terhadap Bil di hadapan kita pada petang ini. Kesemuanya menegur berkenaan dengan kenaikan harga barang-barang pada masa ini dan mengatakan kenaikan harga ini ialah disebabkan oleh cukai jualan.

Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor telahpun menerangkan bagi pihak saya iaitu kenaikan harga ini bukanlah dengan sebab cukai jualan. Sebagai negeri-negeri jiran yang tidak ada cukai jualan harga barang-barang pun naik juga dan saya tidak hendak bercakap panjang, Tuan Yang di-Pertua, kerana perkara ini telahpun dibangkitkan dalam bahasan Ucapan Titah Diraja baru-baru ini dan Yang Berhormat Menteri Kewangan telahpun menjawab dan menerangkan bahawa inflasi sekarang adalah imported inflation ataupun inflasi yang di bawa masuk dari luar negara kita dan bukanlah dengan sebab cukai jualan dan saya tidak hendak menambah lagi kepada apa yang telahpun diberi ataupun dijelaskan oleh Yang Berhormat Menteri itu.

Tuan Yang di-Pertua dengan sebab kesemua Ahli-ahli Yang Berhormat yang bercakap tadi berkenaan dengan kenaikan harga, jadi saya tidaklah lagi hendak memanjangkan.

Usul dikemuka diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA TEBKAU NEGARA (PERBADANAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon membentangkan satu Rang Undang-undang bertajuk Rang

Undang-undang “Lembaga Tembakau Negara” (Perbadanan), 1973 untuk bacaan kali yang kedua, dan untuk menubuhkan sebuah Lembaga Tembakau Negara untuk memperbaiki dan menjalankan dengan sepenuhnya industri mengeluarkan tembakau dan bagi membuat peruntukan-peruntukan berkenaan dengan Lembaga dan industri itu.

Saya mengemukakan Rang Undang-undang ini memandangkan masaalah-masaalah rumit yang dihadapi oleh perusahaan tembakau ini terutamanya di Negeri Kelantan. Masaalah-masaalah itu bolehlah dibahagikan seperti berikut:

- (i) Pengeluaran tembakau yang berlebihan terutama sekali tembakau yang bermutu rendah;
- (ii) Sistem kawalan swasta bagi pengeluaran dan pemasaran tidak lagi berjalan dengan cukup baik dan telah mengakibatkan pengeluaran tembakau yang berlebihan dan mendatangkan spekulasi;
- (iii) Perkembangan yang tidak di kawal di dalam penanaman tembakau dan mengakibatkan kecuaiian dalam amalan penanaman, dan mendatangkan akibat yang buruk ke atas daya pengeluaran dan penyakit;
- (iv) Sistem mengred dan harga daun tembakau menghadapi beberapa kelemahan.

Perusahaan tembakau ini menanggung tidak kurang dari 200,000 orang daripada segi pekerjaan dan pendapatan. Sungguhpun bilangan ini tidak begitu besar tetapi inilah satu-satunya perusahaan yang terdapat di pantai timur yang melibatkan berjuta-juta ringgit dari segi pelaburan. Saya mahu perusahaan ini berjalan dengan maju dan memberi faedah yang tetap kepada rakyat. Oleh itu, saya telah mengambil langkah ini untuk menubuhkan satu badan yang akan dapat mengatur dan mengawal perusahaan yang jika tidak ada tindakan segera diambil, akan mati begitu saja.

Tugas-tugas segera badan ini ialah menimbang dan menguatkuasakan satu skim untuk mengawal perkembangan memproses dan menanam tembakau. Keperluan menjalankan usaha-usaha untuk mengawal perusahaan ini dengan segera timbul dari keadaan bahawa pasaran bagi tembakau keluaran tempatan

adalah bergantung berat kepada dua syarikat pembuat rokok yang besar iaitu Syarikat Malayan Tobacco dan Syarikat Rothmans of Pall Mall Limited yang kedua-duanya menggunakan lebih kurang 95% daripada jumlah tembakau tempatan yang bermutu tinggi yang dapat dibeli bagi membuat rokok. Jumlah pengeluaran tembakau sekarang ini ialah kurang lebih 17 juta paun. Sambil penggunaan kekal dari Syarikat-syarikat besar hanya 12 juta paun. Masaalahnya sekarang ialah: Apakah kita hendak buat dengan tembakau yang berlebihan itu? Kita tidak dapat mengeksepotkan tembakau-tembakau yang berlebihan itu kerana kos pengeluaran di Malaysia ini adalah di antara yang paling tinggi sekali di dalam dunia ini. Oleh itu, pasaran bagi tembakau Malaysia terpaksa terhad kepada pasaran di dalam negeri sahaja. Pengeluaran yang berlebihan di dalam dua tahun yang lepas telah mendatangkan kerugian yang banyak, bukan sahaja kepada tuan punya bangsal-bangsal ataupun barn-barn, tetapi juga kepada penanam-penanam yang tiada mempunyai pengetahuan mengenai keadaan pasaran dalam perusahaan ini. Spekulasi juga telah mendatangkan kerugian kepada penduduk-penduduk yang mengeluarkan tembakau. Harga tembakau yang berlebihan telah juga jatuh sangat kebawah daripada harga ataupun kos pengeluaran tembakau pada mulanya.

Pengawalan peringkat pengeluaran terpaksa akan dijalankan melalui penggunaan konsep “quota system”. Di bawah “quota system” ini satu kaitan wajib akan dimetrikkan di antara pembuat rokok dan pengawit-pengawit tembakau ataupun barn owners or curers, dan di antara pengawit-pengawit dengan pekebun-pekebun. Pada asasnya perjalanan “quota system” ini berasaskan kepada satu fahaman, iaitu pembuat-pembuat rokok membahagikan jumlah keperluan tahunan mereka sebagai “quota” yang akan menjadi had pembekalan tembakau dari seseorang pengawit.

Pengawit-pengawit pula akan mendaftar penanaman-penanaman yang akan terabit dalam menanam tembakau yang telah diperuntukkan kepada pengawit-pengawit sebagai quota. Penjualan mana-mana tembakau akan ditujukan hanya kepada mereka yang mula-mula mengeluarkan “quota” itu. Dalam lain perkataan sistem ini adalah

sistem tertutup (closed system) yang dengan sendirinya mematikan kegiatan orang-orang tengah dan juga akan menyamakan jumlah pembekalan dengan jumlah permintaan (to equalise supply and demand). Ini berarti lebih mudah bagi kita menjaga harga yang berpatutan, sesuai dengan mutu yang akan digalakkan. Sistem quota ini juga akan menggalakkan pengawit-pengawit tembakau membekalkan "imput credit" ataupun pinjaman-pinjaman untuk membeli barang-barang seperti baja dan ubat serangga kepada penanam-penanam mereka untuk menentukan daya pengeluaran yang tinggi dan pengeluaran yang bermutu.

Rang Undang-undang ini membuat peruntukan-peruntukan bagi mengawal, mengatur dan menyelaras semua kegiatan berkaitan dengan menanam, mengawit, menjual, membeli, menyimpan dan kegiatan-kegiatan lain yang ada kaitan dengan perusahaan tembakau.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini adalah terbahagi kepada 6 bahagian dan Rang Undang-undang ini memberi pertimbangan yang wajar kepada kepentingan semua pihak-pihak yang berkenaan di atas prinsip-prinsip seperti berikut:

- (i) Penanam-penanam tembakau patut digalakkan untuk mengeluarkan daun-daun yang bermutu tinggi;
- (ii) Penanam-penanam mestilah mendapat jaminan harga yang berpatutan bagi keluaran mereka;
- (iii) Syarikat-syarikat pembuat rokok patut mendapat jaminan bagi bekalan daun-daun tembakau yang bermutu;
- (iv) Pembuat-pembuat rokok patut digalakkan menambahkan lagi penggunaan tembakau tempatan di dalam keluaran mereka;
- (v) Kepentingan penghisap-penghisap rokok dan tembakau patut juga diberi pertimbangan yang wajar.

Bahagian pertama dalam Rang Undang-undang ini ialah berkenaan dengan tafsiran perkataan-perkataan yang digunakan dalam Rang Undang-undang ini. Bahagian kedua membuat peruntukan bagi perlantikan Lembaga Tembakau Negara dan Majlis Penasihat Tembakau dan juga berkenaan dengan tugas-tugas Badan-badan itu. Badan itu akan terdiri daripada wakil dari pihak swasta dan

juga daripada pihak Kerajaan. Majlis Penasihat akan mengandungi Ahli-ahli seperti berikut:

- (i) Pengerusi;
- (ii) Seorang wakil dari Lembaga Pemasaran Pertanian Persekutuan (FAMA);
- (iii) Seorang wakil dari Bahagian Perancang Ekonomi (EPU);
- (iv) Seorang wakil dari Kementerian Pertanian dan Perikanan;
- (v) Tidak kurang dari dua dan tidak lebih daripada lima orang wakil-wakil dari Kerajaan-kerajaan Negeri;
- (vi) Empat orang yang mewakili pihak-pihak pembuat rokok;
- (vii) Empat orang yang mewakili pihak-pihak pengawit-pengawit tembakau;
- (viii) Empat orang yang mewakili pihak-pihak penanam tembakau.

Tujuan utama mewujudkan Majlis ini ialah kerana ianya akan membolehkan wakil-wakil dari puak-puak yang ada kepentingan di dalam perusahaan tembakau diwakili sepenuhnya di dalam Majlis ini oleh kerana tembakau adalah perkara baru dalam negeri ini dan oleh kerana kita ingin memperoleh nasihat-nasihat daripada pihak-pihak dengan seluas-luasnya dan yang mempunyai pengalaman berbagai-bagai.

Tugas-tugas utama Majlis itu ialah untuk memberi nasihat-nasihat kepada Menteri mengenai semua perkara-perkara berkaitan dengan perusahaan mengeluarkan tembakau. Lembaga Perusahaan Tembakau akan dibentuk sama seperti Majlis Penasihat dan hanya akan berlainan di dalam tugas-tugasnya yang akan merupakan semata-mata pengurusan (solely executive). Ahli-ahli Lembaga yang akan dilantik dari Majlis Penasihat Tembakau adalah seperti berikut:

- (i) Pengerusi yang telah dilantik menjadi Pengerusi Majlis Penasihat;
- (ii) Seorang wakil dari Kementerian Perusahaan Utama;
- (iii) Seorang wakil dari Kementerian Pertanian dan Perikanan;
- (iv) Seorang wakil dari Bahagian Perancang Ekonomi;
- (v) Seorang wakil dari Perbendaharaan;

- (vi) Seorang wakil yang akan dilantik dari Majlis Penasihat untuk mewakili pihak-pihak pembuat rokok;
- (vii) Seorang wakil yang akan dilantik dari Majlis Penasihat untuk mewakili pihak-pihak pengawit-pengawit tembakau;
- (viii) Seorang wakil yang akan dilantik dari Majlis Penasihat untuk mewakili pihak-pihak penanam tembakau.

Menteri juga diberi kuasa untuk melantik tidak lebih daripada 3 orang lagi kedalam Lembaga tersebut.

Bahagian ketiga membuat peruntukan bagi mengawas dan mengawalkan semua kegiatan-kegiatan berkaitan dengan menjual, membeli, mengering ataupun mengait, menyimpan dan pergerakan tembakau seperti diperuntukan di bawah Seksyen 13 hingga 17. Pengawasan itu akan dijalankan melalui penggunaan sistem quote yang saya telah terangkan tadi. Untuk menentukan supaya sistem quote ini berjalan dengan jayanya, Lembaga itu akan melesen semua pengawit-pengawit tembakau dan pembuat-pembuat rokok. Ini adalah perlu kerana dengan cara ini sahajalah Lembaga dapat mengawasi kegiatan-kegiatan mereka. Lembaga juga akan mengenakan syarat-syarat atau sekatan-sekatan termasuk pengawasan ke atas kegiatan-kegiatan menanam tembakau.

Di bawah Seksyen 23 (1) peruntukan-peruntukan dibuat untuk pengistiharaan musim tutup (closed season) bagi menanam dan mengawai tembakau. Pada musim tutup itu, tidak seorang pun boleh menanam tembakau, membiarkan tembakau yang ditanam hidup atau menjalankan kegiatan-kegiatan mengering. Ini adalah perlu untuk menentukan supaya satu tempuh dikhaskan bagi mengawalkan pembiakan penyakit-penyakit yang mungkin terdapat apabila perusahaan tembakau dijalankan berterusan. Ini merupakan satu langkah berjaga-jaga sebelum terdapat penyakit-penyakit yang sangat merbahaya dan dapat memusnahkan semua tanaman-tanaman tembakau di kawasan-kawasan di Pantai Timur.

Bahagian keempat Rang Undang-undang ini membuat peruntukan bagi menubuh dan mentadbirkan "Tabong Lembaga Perusahaan Tembakau" (Tobacco Industry Board Fund). Tabung ini akan mengandungi segala wang yang dikutip daripada perusahaan tembakau dan dari mana perbelanjaan menjalankan

pekerjaan Lembaga dan Badan Penasihat tadi akan dijalankan. Langkah ini adalah sesuai dengan cadangan Pasukan kerja yang mengesyurkan bahawa Lembaga ini patutlah dijadikan sebagai Badan yang dapat cukup mengutipkan belanja untuk kegunaannya sendiri (self-financing).

Seksyen 26 membuat peruntukan bagi mengenakan dan mengutip ses ke atas penjualan tembakau "flue-cured" oleh pengilang-pengilang. Adalah difikirkan bahawa sektor swasta patut memberi sumbangan kewangan kepada badan yang akan mengawal bagi kepentingan perusahaan ini. Kesusahan yang dihadapi oleh penanam-penanam tembakau akan diberi perhatian yang wajar apabila Lembaga ini mengenakan ses atau yuran bagi lesen-lesen yang dikeluarkan.

Bahagian kelima Rang Undang-undang menyebutkan tentang kuasa-kuasa berkaitan dengan berkuatkuasanya Akta ini nanti. Di dalam perkara ini Lembaga diberi kuasa untuk menahankan atau memusnahkan mana-mana tembakau yang tidak dikeluarkan mengikut undang-undang.

Bahagian keenam pada umumnya adalah berkaitan dengan kehendak-kehendak merahsiakan kegiatan-kegiatan Lembaga dan kuasa Menteri untuk membuat kaedah-kaedah berkaitan dengan seksyen 21 mengenai kuasa Lembaga membatalkan atau menolak lesen seseorang yang menjalankan kegiatan-kegiatan yang menjual tembakau.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Datuk Dr Haji Abdul Aziz bin Omar (Tumpat): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang yang telah dikemukakan itu yang dinamakan Rang Undang-undang Lembaga Tembakau Negara (Perbadanan) Tahun 1973. Di samping itu, izinkan saya memberi sedikit sebanyak pendapat saya berkenaan dengan penanaman tembakau.

Tuan Yang di-Pertua, penubuhan Lembaga Tembakau ini adalah suatu langkah yang bijak yang sudah kenalah pada masa dan tempatnya. Agro-based industry yang bercorak labour intensive ini sedang meningkat,

maju, tetapi menghadapi berbagai-bagai kesulitan. Diharap Lembaga yang akan ditubuhkan ini untuk kepentingan negara dan rakyat akan dapat mengatasi segala-segala kesulitan itu.

Ada beberapa masaalah yang akan dihadapi oleh Lembaga ini. Biarlah saya sebutkan satu dua masaalah sahaja. Masaalah pertama ialah over production atau keluaran yang melebihi sebagaimana yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi. Setelah didapati satu ekar tanah yang ditanam dengan tembakau hasilnya ialah tiga kali ganda daripada apa yang diperolehi jika ditanam dengan padi. Misalnya jika satu ekar tanah ditanam dengan padi hasilnya katalah lebih kurang \$400 setahun, akan tetapi jika ditanam dengan tembakau hasilnya menjadi \$1,200 setahun. Maka inilah menggalakkan peladang-peladang meninggalkan padi menanam tembakau, hasilnya over production. Oleh sebab yang demikian, ramai petani-petani enggan menanam padi kerana menumpukan tenaganya kepada tembakau. Akibatnya kerana terlampau banyak tembakau yang tidak bermutu ditanam, maka daun-daun ini tidak dapat dijual dan beribu-ribu tan dibakar sahaja merugikan petani-petani ini. Di sebalik itu pula oleh sebab kekurangan tanaman padi, maka beras pula tidak mencukupi. Setahu saya di jajahan Tumpat, dan Pasir Mas iaitu di Kelantan hanya 60% sahaja tanah padi yang digunakan untuk menanam padi pada tahun 1972 yang 40% lagi ditanam dengan tembakau dan selepas musim padi yang 60% itu pun ditanam dengan tembakau. Di jajahan Machang, Tanah Merah, Bachok dan lain-lain lebih-lebih lagi banyaknya tembakau yang ditanam. Kelebihan daun-daun ini seperti yang saya sebut tadi terpaksa dibakar, membawa kerugian yang besar kepada petani-petani yang kurang berpengalaman ini. Untuk mengatasi tragedy ini saya cadangkan Lembaga ini mengeluarkan satu quota system yang telah disebut oleh Menteri tadi, dikawal rapi untuk faedah semua gulungan yang terlibat di dalam perusahaan ini. Jangan di biarkan quota ini terlepas ke tangan pemodal-pemodal yang akan menyalah-gunakan bagi faedah diri sendiri. Saya juga suka mengesyorkan iaitu Kerajaan mengadakan sekatan berkenaan dengan import tembakau dari luar negeri.

Masaalah yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, ialah kelemahan manusia (human weakness). Biasanya manusia akan cuba mendapat keuntungan yang besar dengan apa cara sekalipun termasuk penipuan. Di dalam perusahaan tembakau ini ada 3 gulungan rakyat yang terlibat iaitu penanam tembakau, pembeli daun basah dan pembeli daun kering. Penanam itu ialah petani, yang bercucuk tanam di ladang. Pembeli daun basah mereka yang mempunyai ban-ban tembakau atau tobacco smokehouse untuk mengeringkan daun menyalai daun-daun basah yang dibeli itu. Pembeli daun kering pula ialah pengilang-pengilang rokok yang besar-besar yang bercorak international yang didirikan di ibu kota, Ipoh dan lain-lain. Pengilang-pengilang ini membeli daun-daun yang telah dikering untuk menjadikan cigarettes, cerut dan lain-lain. Di dalam pengalaman saya di dapati ada juga di dalam tiga gulungan mereka yang tidak jujur terhadap rakan-rakannya yang di dalam gulungan-gulungan yang lain sehingga mendatangkan bahaya kepada perusahaan ini. Contohnya pembeli-pembeli daun kering yakni pengilang-pengilang pembuat cigarettes dan cerut itu bermatian-matian tidak mahu membeli harga yang berpatutan kepada daun kering yang dibeli itu, alasannya quality daun kering itu rendah sungguhpun yang sebenarnya mutunya teramat tinggi.

Begitu juga pembeli daun basah akan mendakwakan bahawa daun yang dijual oleh petani-petani itu tidak cukup size dan mutunya rendah, jadi harganya jatuh dan bayarannya pun kurang. Petani-petani pula tahu baja padi terlebih murah daripada baja tembakau, jika digunakan untuk daun tembakau ini akan menjadikan besar dan subur dan nampaknya mutunya pun tinggi. Jadi apabila dijual daun ini kepada pembeli daun yang basah itu tidak ada jalan lagi pembeli-pembeli daun basah itu hendak menentukan apakah baja yang digunakan iaitu baja padi atau baja tembakau. Mereka beli dengan harga yang tinggi, akan tetapi apabila di kering atau di salai daun ini hanya menjadi daun kering sahaja bukannya tembakau lagi. Inilah satu jalan yang mana petani membuat sedikit sebanyak silap kepada pembeli-pembeli daun tembakau. Inilah, masaalah-masaalah yang akan dihadapi oleh Lembaga ini untuk kepentingan perusahaan ini Lembaga ini mestilah mencari jalan mengatasinya.

Pada tahun 1973 ini saya telah diberi tahu bahawa di dalam perusahaan ini cash flow sahaja akan meningkat sebanyak \$82 juta. Dan oleh sebab perusahaan ini ialah labour intensive iaitu didapati modal yang sebanyak \$40,000 boleh memberi pekerjaan kepada lebih kurang 350 orang setahun. Lembaga hendaklah mengawasi supaya wang ini di salur betul-betul kepada mereka yang mengambil bahagian di dalam perusahaan ini dengan adilnya.

Lagi satu, saya dapati indasteri atau perusahaan ini hendaklah distreamlinekan. Pada masa ini kilang-kilang membuat rokok yang besar-besar hanya ada di Kuala Lumpur dan sedikit-sedikit di bandar-bandar lain-lain yang jauh daripada ladang-ladang tembakau di Kelantan, Trengganu dan sebagainya. Perbelanjaan yang besar diperlukan untuk membawa daun-daun ini ke kilang-kilang di Kuala Lumpur dari Kelantan. Untuk menghapuskan perbelanjaan kenderaan ini patutlah kilang-kilang ini di bena di ladang-ladang tembakau di Kelantan, Trengganu dan lain-lain tempat di mana adanya ladang-ladang tembakau. Dengan itu akan dapat selaras dengan polisi Kerajaan untuk mengadakan kilang-kilang di luar bandar supaya penduduk luar bandar juga dapat menikmati hasil ini dan mengurangkan pengangguran. Di mana adanya kilang ataupun sebelum diadakan kilang, maka patutlah juga disediakan perkhidmatan kebajikan untuk masyarakat.

Tuan Yang di-Pertua, untuk meninggikan lagi sedikit taraf hidup petani-petani yang daif ini, saya berseru kepada Kerajaan menubuhkan juga Socso atau yang dikatakan Social Security Organisation di ladang-ladang tembakau sebagai perkhidmatan kebajikan masyarakat. Saya dapati pekerja-pekerja di ladang ini sentiasa sahaja menghadapi penyakit-penyakit seperti penyakit demam kura atau malaria, cacing, dan kekurangan zat-zat makanan yang penting, yang dikatakan mal-nutrition, mereka ini membanjiri hospital-hospital Kerajaan dan health centres yang berdekatan. Hospital dan health centres tak dapat, tidak berdaya upaya hendak memberi layanan yang memuaskan kerana terlampau banyak pesakit-pesakit yang datang untuk mendapat rawatan. Oleh sebab penyakit-penyakit ini, maka mereka tidak dapat bekerja dengan sepanjang masa. Ini mengurangkan pendapatan mereka. Dengan sebab itulah saya menyeru kepada

Kerajaan supaya menubuhkan SOCSO di Kelantan dengan seberapa segera yang boleh.

Saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah (Bachok): Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kerana diberi peluang bercakap mengenai Rang Undang-undang Lembaga Tembakau Negara (Perbadanan), 1973.

Saya menyokong Rang Undang-undang ini dan saya percaya setiap orang sedia memberi sokongan yang penuh, kerana sesuatu perusahaan yang besar seperti Perusahaan Tembakau Negara yang dibentangkan ini perlu diadakan atau dikawal oleh suatu Undang-undang yang sesuai dan lengkap. Saya sudah membaca Rang Undang-undang ini, didapati begitu sesuai dan saya percaya dengan adanya Undang-undang ini perusahaan tembakau dalam negara ini akan bertambah maju dan jaya. Dan Rang Undang-undang Lembaga Tembakau Negara yang sedang dibahaskan dalam Dewan ini sekarang apabila diluluskan nanti akan dapat mengawal perusahaan tembakau yang sedang dimainkan dengan giatnya oleh pengusaha-pengusaha bumiputra, kerana ia merupakan suatu Undang-undang yang dapat menolong semua pihak. Selanjutnya, saya suka menarik perhatian tentang masalah perusahaan tembakau di negeri Kelantan. Di Kelantan sekarang adalah satu-satunya negeri yang termaju sekali di Malaysia dalam perusahaan menanam tembakau ini, yang melibatkan ber-puluh-puluh juta ringgit wang dalam setahun, dan mungkin juga yang mendorong Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama menyediakan dan mengadakan Rang Undang-undang ini, adalah sebagai hendak menyelesaikan tanggungjawabnya terhadap perusahaan tembakau di Kelantan yang begitu kompleks.

Tuan Yang di-Pertua, selama ini pemimpin-pemimpin dan rakyat-rakyat di Kelantan bergembira dengan adanya perusahaan tembakau yang begitu maju. Kepada mereka yang mengambil bahagian dalam perusahaan ini telah dapat membaiki dan mengubah nasib mereka dari semasa ke semasa dengan pendapatan yang berlipatganda, tetapi apa yang mendukacitakan dalam masa-masa yang akhir ini ialah pertentangan, percangahan, kekecohan dan seterusnya perbalahan yang tidak putus-putus sentiasa berlaku di antara semua pihak yang terlibat. Usaha ke arah

menyelesaikan persengketaan ini tidak juga kunjung tiba walaupun beberapa Jawatan-kuasa Penyelarasan di Peringkat Daerah ditubuhkan oleh pihak Pegawai Daerah yang ahlinya meliputi daripada Pegawai Polis, wakil rakyat, pegawai Kerajaan yang berkenaan, pihak penanam, pengusaha atau pengilang. Ini terang dan jelas, kerana tidak ada suatu perlindungan Undang-undang untuknya bagi mengawal perjalanan perusahaan tembakau itu.

Tuan Yang di-Pertua, kejadian curang sungguh banyak berlaku, tetapi ini semua saya percaya sudah sampai kepada pengetahuan Yang Berhormat Menteri yang berkenaan dan saya tidaklah berhajat hendak menerangkan kejadian curang dan jenayah di dalam Dewan ini. Saya suka melanjutkan sedikit lagi berkenaan dengan masaalah yang sedang timbul di kalangan pengusaha tembakau di Kelantan, terutamanya menjelang Rang Undang-undang Tembakau ini dibentangkan di Parlimen ini. Pengusaha-pengusaha tembakau di Kelantan sekarang boleh dikatakan terbahagi kepada tiga kumpulan yang besar, iaitu yang pertama Perbadanan. Perbadanan ini yang mengambil alih M.T.C., yang kedua I.P. yang berquota dan kumpulan yang ketiganya ialah I.P. yang baharu, yang belum mendapat quota. Saya percaya Yang Berhormat Menteri

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Apa makna IP?

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah Independent Production. Saya percaya Yang Berhormat Menteri yang berkenaan akan dapat menyelesaikan masaalah pengusaha-pengusaha tembakau yang tersebut dengan penuh adil dan saksama supaya semua pengusaha-pengusaha itu akan mendapat layanan yang sewajarnya dari Kerajaan. Tuan Yang di-Pertua, kumpulan yang pertama, Perbadanan ada 14 buah stesyen mengandungi lebih kurang 700 buah ban dan kumpulan yang kedua, IP yang berquota mengandungi 149 stesyen mempunyai lebih kurang 590 buah ban. Kedua-duanya boleh dikatakan, tidak ada masaalah lagi sekarang, tetapi yang menjadi masaalahnya ialah kumpulan yang ketiga IP baharu yang belum mendapat quota, IP ini ditubuhkan dalam tahun 1972. IP ini mempunyai 55 buah stesyen kecil-kecil mengandungi kira-kira 220 buah ban yang terdapat di enam buah daerah

di Kelantan, iaitu Kota Bharu, Bachok, Pasir Mas, Pasir Puteh, Tanah Merah dan Tumpat.

Apa yang diminta kepada Kerajaan ialah semua IP baharu yang ditubuhkan dalam tahun 1972 di Kelantan dan juga di mana-mana negeri lain dalam Malaysia; jika ada terus daftarkan dan diikhtiarkan diberi quota sama seperti IP lama yang sudah mendapat quota. Kalau tidak dibuat demikian, maka akibat buruk akan timbul, di antaranya modal bumiputra yang berjumlah hampir-hampir \$1.5 juta yang telah dikeluarkan oleh IP baharu akan musnah.

Kedua, mengancam dan menghilangkan mata pencarian kira-kira 6,000 keluarga penanam yang berdaftar dan bekerja dengan IP baharu; ketiga menimbulkan perasaan marah rakyat; ke empat ada kemungkinan IP besar yang berquota yang juga akan menimbulkan sebagai orang tengah, yang akan mencari keuntungan dari IP baharu.

Tuan Yang di-Pertua, masih banyak lagi jalan yang berfaedah dan adil kepada semua golongan yang terlibat, yang boleh dilaksanakan oleh Kerajaan untuk menyelaraskan kedudukan perusahaan ini, iaitu seperti mencegah dan menahan penubuhan IP perbadanan yang akan datang, memberhentikan penambahan quota kepada IP lama. Jika sekiranya pengeluaran daun tembakau virginia bersalai melebihi.

Ketiga, mengawal kemasukan daun-daun tembakau dari luar negeri umpamanya dari Thailand.

Keempat, mengawal dan memberi quota mengikut kadar ban, misalnya 8,000 paun bagi sebuah ban.

Kelima, mengekspot daun-daun kering keluar negeri.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali ada satu masaalah yang patut saya kemukakan dalam Dewan ini, iaitu ada satu perkara lagi yang harus diberi perhatian wajar oleh Yang Berhormat Menteri yang berkenaan di dalam masaalah menanam tembakau ini, akan timbul satu masaalah lain khususnya dalam kawasan perairan Kemubu di Kelantan dan mungkin di kawasan perairan lain seumpamanya. Apakah masaalah itu, iaitu kecenderungan orangramai untuk menanam tembakau di kawasan ini, kerana hendak mengejar

pendapatan yang lebih dan ini akan menimbulkan kekecohan disebabkan sebahagian rakyat suka kepada kawasan itu dimasukkan air untuk menanam padi di luar musim. Manakala sebahagian lagi, iaitu dari gulungan penanam tembakau tidak suka kepada kemasukan air itu kerana ia akan membinasakan tembakau mereka. Inilah suatu masalah rumit dan kejadian seperti ini pernah berlaku dan sedang berlaku di Kelantan pada masa sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, kita tahu Kerajaan sedang membiayai projek di negeri ini hampir-hampir ratusan juta ringgit untuk mengair seluruh bendang-bendang dalam kawasan Kemubu itu supaya rakyat dapat menanam padi dua kali setahun. Dengan demikian boleh membawa pendapatan dan meninggikan taraf hidup mereka, tetapi walaubagaimanapun kepada mereka menanam tembakau ini boleh mendatangkan hasil yang lebih baik daripada padi. Jadi, kiranya kita mengharamkan mereka daripada menanam tembakau, maka ini merupakan suatu penganiayaan kepada rakyat, kerana menghalang mereka dari mendapat hasil pendapatan yang lebih, tetapi sebaliknya jika dibiarkan mereka menanam tembakau, maka kurang tepatlah tujuan Kerajaan mengadakan perairan ini. Inilah yang saya katakan rumit, penyelesaian yang tidak akan dapat dibuat dengan bergopoh-gapah dan saya harap Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama mengambil perhatian yang khusus terhadap soal yang timbul dan hangat diperkatakan oleh rakyat di Kelantan sekarang supaya rakyat merasai keadilan dan menikmati taraf hidup yang lebih tinggi sebagaimana baiknya Kerajaan kita.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman (Besut): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyampaikan setinggi-tinggi tahniah kepada Menteri yang berkenaan yang telah merangkaan Undang-undang Lembaga Tembakau Negara dan telah dibentangkan di Dewan pada hari ini.

Sesungguhnya masalah tembakau ini, kalau di kaji di dalam tahun 1959 dahulu kita nampak hanyalah negeri Kelantan sahaja yang terlibat dengan tembakau itu dan di dalam tahun 1959 yang lalu mengikut perangkaan yang ada dihadapan saya ini cuma kira-kira 20 ekar sahaja tanah dalam negeri Kelantan di tanam dengan tembakau dan

dalam tahun 1970-1971 meningkat jadi 3,610 ekar dan daripada tahun 1971 sampai sekarang ini hampir 20,000 ekar tanah dalam negeri Kelantan telah ditanam dengan tembakau dan mulai daripada 1972 sampai hari ini oleh memandangkan perusahaan tembakau ini mendatangkan keuntungan yang baik yang telah didapati oleh rakyat dalam negeri Kelantan, maka perkara ini telah berjangkit ke negeri Trengganu pula.

Sekarang ini saya difahamkan di dalam negeri Trengganu hampir 5,000 ekar kawasan tanah sedang di tanam dengan tembakau.

Pada masa dahulu, kita pernah mendengar orang-orang membuat tuduhan mengatakan orang Melayu ini malas di dalam menjalankan pekerjaan. Tetapi apabila datangnya perusahaan tembakau ini dan penanaman tembakau ini kita dapat melihat dengan mata kepala kita sendiri bagaimana orang Melayu begitu tekun dan rajin dengan tanaman tembakau. Mereka sanggup tidak tidur di waktu malam menjaga anak tembakau dan berusaha lagi waktu siang hari untuk mendapat suatu hasil yang baik daripada perusahaan tembakau yang dijalankan itu. Tetapi, sesudah perusahaan tembakau ini menjadi darah-daging kepada petani-petani di kawasan Pantai Timur, Kelantan dan Trengganu sekarang ini, kita nampak ada bayang-bayang untuk menghancurkan perusahaan ini seperti yang telah diterangkan oleh Yang Berhormat Menteri waktu mengemukakan Rang Undang-undang ini. Sebab itulah, kepada saya Rang Undang-undang Lembaga Tembakau Negara ini adalah merupakan sebagai suatu payong yang akan menyelamatkan petani-petani yang kira-kira lebih daripada 200,000 orang yang terlibat dengan penanaman tembakau ini, dan petani ini akan berharap kepada payong daripada Lembaga ini dapat berteduh di musim hujan dan juga menghadapi panas di musim kemarau.

Perkara yang menjadi persoalan selain daripada apa yang telah diterangkan oleh dua orang sahabat saya tadi, Tuan Yang di-Pertua, yang perlu di kaji oleh pihak Lembaga sesudah tertubuhnya Lembaga ini ialah bagaimana hendak mengatasi masalah daun-daun yang mutunya rendah, yang tidak sanggup dibeli oleh dua swasta yang sekarang ini hanya sanggup membeli daun-daun yang mutunya tinggi sahaja, iaitu MTC dan Rothmans, hanyalah suka membeli daun-daun yang mutunya tinggi sahaja. Apakah

sampai kepada daun-daun yang mutunya rendah, maka kedua-dua swasta itu nampaknya bersikap cara pandang tak pandang sahaja kepada kesusahan dan penderitaan yang dihadapi oleh petani-petani yang berjumlah lebih kurang 200,000 orang itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya berpendapat selain daripada kita mengenakan sistem kota seperti yang diterangkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi, saya berpendapat pihak Lembaga sendiri samada dapat sumbangan wang dari Kerajaan atau dengan mana-mana cara sekalipun hendaklah memikirkan tentang kedudukan daun-daun bermutu rendah itu. Kalau kedua-dua perusahaan hanya sanggup membeli daun yang bermutu tinggi, apakah akan jadi kepada daun-daun yang bermutu rendah? Sebab mengikut penyiasatan saya buat sendiri dari maklumat yang saya terima daripada pegawai pertanian dan lain-lain lagi tiap-tiap satu pokok tembakau itu tidak semua daun itu akan menghasilkan daun yang bermutu baik, tak dapat tidak $\frac{1}{3}$ sahaja daripada jumlah daun itu yang akan jadi daun yang bermutu rendah. Jadi takkanlah daun yang bermutu rendah itu kita akan berulang lagi seperti sejarah yang berlaku dalam jajahan Macang di Kelantan, terpaksa dibakar begitu banyak. Oleh kerana daun-daun bermutu rendah sekarang ini tidak ada mana-mana swasta yang sanggup membeli, saya mencadangkan kepada pihak Lembaga supaya pihak Lembaga membeli sendiri daun-daun ini dan dengan jalan Lembaga mengadakan suatu kilang rokok yang lain daripada apa yang diusahakan oleh MTC dan Rothmans samada rokok itu dapat dikeluarkan dengan cara jenis yang bermutu atau tidak, itu terpulanglah kepada kebijaksanaan ahli-ahli kita yang bijak pandai dalam perkara rokok yang akan dicari oleh Kementerian ini.

Kalau di Indonesia kita dengar ada sejenis rokok yang dinamakan rokok "keretek", saya fikir rokok seperti ini juga dapat diusahakan oleh Lembaga ini, sekiranya mahu—tetapi kalau tak mahu buat—itu soal lain. Tetapi kalau mahu buat, saya fikir kalau rakyat Indonesia yang tidak berapa jauh bezanya dengan kita, bahkan sebenarnya boleh dikatakan satu rumpun sebangsa dan sama gayanya, kalau rakyat di Indonesia boleh menghisap rokok "keretek", saya fikir rakyat Malaysia juga boleh. Cuma sekarang ini rakyat Malaysia mahu bertanya siapakah

yang sanggup buat rokok itu. Kalau MTC dengan Rothmans, saya nampak mereka tidak mahu membuat rokok itu, kerana kedua-dua swasta itu hanya mahu mencari keuntungan yang lebih sedikit daripada perusahaan di Indonesia yang sanggup membuat perusahaan rokok "keretek" itu.

Dan yang kedua, selain daripada rokok keretek ini, saya berpendapat pihak Lembaga juga bahawa daripada daun-daun yang bermutu rendah tadi dapat membuat kilang cerut, kemudian untuk menambahkan mutu cerut tadi kita boleh menggunakan pembalutnya daripada Medan. Saya fikir perkara ini adalah merupakan perkara-perkara yang kita boleh menolong petani-petani.

Saya berharap Lembaga ini juga memikirkan masaalah dua swasta yang ada iaitu MTC dan Rothmans yang sekarang ini tidak dapat dinafikan bahawa keduanya itu telah mendapat keuntungan yang berlipat kali ganda hasil daripada titik peluh petani-petani yang menanam tembakau di dalam negeri ini, kerana swasta itu menggunakan tembakau dalam negeri kira-kira 95%. Jadi, ada baiknya difikirkan oleh Lembaga ini kelak, supaya saham-saham MTC dan Rothmans itu hendaklah dijual kepada petani-petani yang menanam tembakau, sebagaimana saya katakan tadi jumlahnya seramai hampir 200,000 orang.

Kemudian kalau kita hendak kaji dari kelemahan-kelemahan yang berlaku di kalangan petani yang mana tembakau ini berdasarkan suatu kertas kerja yang telah dibentangkan di dalam seminar yang telah berlangsung di Kota Bharu sedikit masa yang lalu, saya dapati banyak masaalah-masaalah yang perlu diperbaiki. Antara lain-lainnya ialah masaalah perniagaan baja yang dijalankan oleh orang yang mendirikan ban-ban tembakau dalam negeri kita sekarang ini dengan pihak petani.

Saya mendapat faham banyak sekarang ini petani-petani tidak mendapat bayaran di atas harga tembakau yang dijual kepada orang-orang yang mendirikan ban di Kelantan dan di Trengganu. Apabila petani-petani bertanya kepada orang-orang yang membuat ban ini mereka menjawab bahawa daun yang dijual oleh petani itu tidak dapat dijual, tidak dapat dipasarkan, jadi sebab itulah wang petani tidak dapat dibayar.

Tetapi apa yang ganjilnya, kalau suatu perusahaan yang dahulunya hanyalah mengadakan 5 atau 6 ban sahaja tetapi sesudah berjalan setahun kita tengok dia meningkat daripada 6 sudah jadi 10 ban tetapi dia kata dia rugi, tak boleh bayar wang kepada petani tadi. Ini satu perkara yang pada masa ini sedang begitu hebat diperbincangkan oleh petani-petani di kawasan saya sendiri, di Besut dan baru-baru ini kira-kira 200 orang lebih datang menemui saya bertanya bagaimana masalah ini. Mereka hendak bertindak cara yang agak keras sedikit mereka berfikir bahawa yang mendirikan ban ini ialah bumiputra, yang menanam pun bumiputra dan perkara ini kita pun sedang kawal supaya jangan menimbulkan pergaduhan.

Apa yang saya hendak sebutkan di sini ialah saya mendapat faham walaupun orang-orang yang mendirikan ban itu rugi, daunnya tidak dapat dijual kepada MTC atau Rothmans sebab yang tak dapat dijual itu ialah daun-daunnya bermutu rendah tetapi daun-daun yang bermutu tinggi sudahpun dijual. Kemudian orang yang mendirikan ban ini juga menjalankan perniagaan baja. Saya nampak orang-orang yang mendirikan ban ini dia hanyalah sanggup membeli daun-daun daripada petani mengikut harga baja dan sesudah habis harga baja itu maka pihak ban tadi pun mengatakan mengikut kajian dia, mengikut siasatan dia daun ini ialah daun yang bermutu rendah. Cara grading daun inipun saya nampak, dengan cara suka-suka hati sahaja. Boleh jadi oleh kerana ban ini tumbuh seperti cendawan dalam negeri Kelantan dan Trengganu sekarang ini maka tidak ada orang-orang yang begitu mahir yang boleh membuktikan bahawa inilah sebenar-benarnya daun yang bermutu tinggi dan ini sebenar-benarnya daun yang bermutu rendah.

Saya berkata demikian, kerana kadangkang apabila daun yang bermutu rendah, yang dikatakan bermutu rendah oleh MTUC atau Rothmans itu disimpan balik ke dalam dan sampai sebulan, kemudian pada bulan yang lain di bawa semula ke MTUC atau Rothmans dicampur sedikit dengan daun-daun yang lain yang elok dan kebetulan di waktu itu pihak MTUC dan Rothmans sendiri kekurangan daun, maka tidak timbul masalah bermutu rendah pada ketika itu. Jadi inilah yang menimbulkan perasaan kurang percaya kepada petani-petani sehingga

ada petani-petani yang membuat tuduhan bahawa orang-orang yang mendirikan ban inipun ada bermain kayu tiga dengan MTUC dan Rothmans untuk mengelakkan daripada membayar wang yang sepatut dibayar kepada petani-petani.

Tuan Yang di-Pertua, masalah kegunaan racun serangga. Saya dapat faham banyak racun-racun yang tidak diizinkan, yang tidak dibenarkan oleh Pejabat Pertanian telah digunakan oleh petani-petani di dalam menggunakan racun ini. Boleh jadi racun-racun itu mereka dapati secara seludup daripada Thailand ataupun lain-lain kerana dua buah negeri ini, iaitu Kelantan dan Trengganu begitu hampir dengan Thailand, saya percaya tentulah barang ini diseludup menerusi Thailand.

Dan yang paling membimbangkan saya sekali, ialah oleh kerana sudah ada perasaan kurang senang di kalangan petani terhadap sikap orang-orang yang membeli daun ini ataupun kepada syarikat-syarikat yang membuat ban ini oleh kerana hutang mereka terlampau banyak, tidak dapat dibayar maka oleh kerana ini saya nampak petani-petani berlumba-lumba cara mana supaya petani dapat menipu lebih kepada orang yang membuat ban ini. Jadi dia rasa kalau orang yang membuat ban boleh menipu petani dengan cara tidak bayar hutang dia, kemudian dikatakan daun yang dia bawa oleh petani itu semuanya daun bermutu rendah, kemudian ditunjuk berlonggok-longgok di dalam ban dia ketika petani datang minta hutang, saya dapat faham sekarang ini petani-petani sedang mempelajari daripada orang yang biasa dengan cara penipuan daun ini cara mana supaya daun itu pada hari yang dia bawa ke tempat penjualan itu nampak daun itu kelas atau jenis yang bermutu tetapi bila disalai maka daun itupun jatuh, gugur ke bawah cuma yang tinggal yang rangka-rangka sahaja, sarang dia sahaja ada, daun semua sudah gugur ke bawah.

Kalau perkara ini berlaku, maka saya khuatir orang yang mengeluarkan modal hampir sebanyak \$1 juta lebih inipun akan menanggung kerugian dan petani-petani yang sudah mendapat sedikit-sebanyak hasil daripada perusahaan tembakau inipun akan hilang perusahaan ini ataupun pekerjaan ini.

Itulah sahaja pandangan saya dengan secara tulus-ikhlas kepada Menteri yang berkenaan dan saya menaruh keyakinan penuh

bahawa kiranya apa yang terkandung di dalam Undang-undang Lembaga Tembakau Negara ini dijalankan dengan penuh kejujuran dan dengan penuh keberanian menghadapi berbagai-bagai rintangan dan halangan nanti, saya menaruh keyakinan penuh bahawa petani-petani akan menerima nikmat daripada Rang Undang-undang ini tetapi kalau Rang Undang-undang ini tidak dapat dijalankan dengan baik dan ada tolak-ansur di dalam perjalanan nanti, maka rancangan yang ada pada hari ini yang melibatkan 200,000 orang petani dalam Negeri Kelantan dan Trengganu akan berlanjutan sampailah kehancuran perusahaan ini.

Dr A. Soorian (Port Dickson): Tuan Yang di-Pertua, saya sukacita mengambil bahagian dalam perbahasan ini dan saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Mr Speaker, Sir, tobacco is a crop which can grow easily on almost any ground and one which will reap a truly high guaranteed profit on the market if strict controls on production are exercised.

In the United States, farmers are not allowed to grow more than their allotment. The allotment system is part of a rigidly guided programme of agricultural price control dating to all the way back to the early 1930's during the height of the great depression. The Government originally controlled the number of acres which could be planted with tobacco but now regulates the crop on a poundage basis. Thus, the price of tobacco remains relatively constant in the States.

Mr Speaker, Sir, this Bill deals at length about the regulation and the control of flue-cured tobacco but says virtually nothing about the regulation and control of the growth of tobacco, except that in the rainy season the growth of tobacco is prohibited. I think that the Government should also introduce measures to this effect so that the tobacco farmer is protected. This is done in America where production is limited to a certain poundage and during the depression the small tobacco farmer was not hurt at all. The Government should also establish a tobacco research centre to go into a full scale study of diseases affecting the tobacco plantation.

In Malaysia tobacco planting is more profitable than padi planting. Tobacco is far

more lucrative in value per acre and in a small farm this is what matters most.

In January this year, tobacco growers in Machang, Kelantan, had been forced to burn 2,000 packages of tobacco worth about \$5 million which had been lying unsold in the past four months before January, 1973. The tobacco could not be sold because the buyers refused to buy it at the normal prices. This was because of the lack of existence of a viable co-ordinating body to market and organise sales. From that point of view, this Bill is welcome for in Kelantan alone there were about 4,000 packages of tobacco worth about \$10 million waiting to be sold.

Mr Speaker, Sir, referring to Clause 20 of the Bill, it says:

"The Board shall keep and maintain or cause to be kept and maintained a register of persons who are for the time being licenced curers and licensed manufacturers in such manner as it may determine but subject to any direction given by the Minister."

This is a little bit vague and needs clarification from the Minister. I wonder what is meant by expressions like "in such manner as it may determine" and I also wonder what could be the possible directions from the Minister.

Mr Speaker, Sir, there will arise several questions when it comes to the issue of licences for barns, the sale of flue-cured tobacco and so on. I would like to know whether all applicants will receive licences to deal in tobacco or only a select few. If only a select few, then what are the guidelines or criteria used in selecting them? Would the successful applicants reflect the racial composition in the country or in that particular State of application? For example, in Kelantan, where tobacco is produced mainly, the ethnic origin is almost of one race.

Mr Speaker, Sir, from the medical point of view there is a conflict of interests here. Cigarette smoking is a definite hazard to health and it can cause a host of diseases ranging from cancer of the lung, hardening of the arteries, so-called impotency, peptic ulcers, bronchitis and so on. It also causes air pollution so much so that today in some cinemas in our country, smoking is prohibited. Therefore, from the health point

of view, the increase of tobacco plantations in the country is inconsistent with the fact that smoking is injurious to health. Be that as it may, all cigarette packs should contain a warning label at least to smokers saying that "smoking is injurious to health". This is practised in certain countries like Great Britain and the United States.

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan ribuan terima kasih atas pandangan-pandangan yang telah dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Biarlah saya menjawab teguran daripada Ahli Yang Berhormat yang bebas dahulu mengenai pertanyaan daripada beliau.

(Dengan izin) Would all applicants be given a licence and what would be the racial composition of those people who are going to be given licences. I would say that this particular Bill should not be looked upon in isolation of what is going on in Kelantan at the moment, because if we do that then a lot of theoretical objections can arise. My own approach to the problem in Kelantan is to solve whatever problems there are now and see that we get out from this kind of problem first before we think of much finer aspects of the tobacco industry, because I believe that the problem in Kelantan now, to say the least, is very serious indeed.

What I can say now is that all those who have got a quota before now will naturally be given a quota because the system of quota is not a new thing in Kelantan or in Trengganu. The system of quota has been practised by both the Malayan Tobacco Company and Rothmans before this time and until only about two or three years ago it worked very well. But when people started scrambling to grow more and more tobacco leaves and grew more leaves than that could be bought by the cigarette manufacturers, then the problem became very acute and the quota system, not being backed by law, just became inoperative. So immediately speaking, I would say that we can summarise the situation as all those who have got a quota will get a quota under the new system.

As to racial composition, I would say this is the kind of question that I would ask later on. My main concern at the moment is how not to encourage people to grow more tobacco when I know very well that more tobacco leaves cannot be sold. The racial

composition must be therefore basically the racial composition of those people who have got the quota now. In future we have got to look at the problem in a more sophisticated manner if—and I must stress the "if"—the consumption of tobacco leaves takes up in such a way as to enable us to increase quotas in the future; otherwise I would not like to tackle this problem at this stage.

The second question is a bit hard for me to reply. It is about the conflict between encouraging the tobacco industry and discouraging it from the medical point of view. Whatever it is, experiments have been carried on in other countries warning people not to smoke. Apparently from the statistics that I have looked into about three months ago, there does not seem to be much results; there is no difference in the number of smokers and they do seem to grow also. So I am not committed in any way and I cannot make up my mind on this particular question. I would say to the Honourable Member that I have got an open mind here.

Mengenai pandangan-pandangan dan cadangan-cadangan yang didatangkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain, saya sangat sukacita mendengarkan semua cadangan-cadangan yang telah dikemukakan adalah cadangan yang sangat constructive ataupun membena. Dan cara-cara mereka mengupaskan segala masalaah-masalaah yang telah dihadapi oleh perusahaan tembakau di Pantai Timur sangatlah sejajar dengan pandangan saya sendiri masalaah-masalaah seperti disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat, dan cara hendak mengatasi masalaah ini ialah satu perkara yang akan diselidiki dengan lebih dalam lagi dan diselidiki oleh Lembaga yang akan ditubuhkan. Tetapi sebelum saya dapat mengatakan dengan cukup tegasnya apakah langkah-langkah diambil saya mesti berbalik kepada soal pokok. Kita tahu kalau keadaan di Pantai Timur itu dibiarkan seperti sekarang ini iaitu sesiapa ingin hendak bertanam tembakau dibiarkan bertanam dan siapa ingin hendak membuat ban ataupun bangsal dibiarkan membuat bangsal. Maka dengan kecergasan yang ada dalam kawasan Pantai Timur, saya fikir penambahan yang akan berlaku dalam pengeluaran tembakau mungkin tidak dapat seimbang dengan penambahan tembakau yang dapat dibeli oleh syarikat-syarikat yang membuat cigarettes iaitu kita akan mengatasi satu

keadaan disequilibrium of supply and demand. Jadi, apa sikap Kerajaan patut ambil dalam keadaan yang demikian, adakah kita hendak timbang rasa kepada semua orang dan dibiarkan semua orang tanam tembakau dan akibatnya kita tahu makin banyak lagi orang yang akan rugi orang yang dahulu untung pun akan jadi rugi, orang yang sudah mempunyai perniagaan teguh akan rusah. Orang yang telah menanam modal berjuta-juta, termasuk dalam golongan orang yang mempunyai quota sekarang ini akan juga kehilangan modal mereka dan orang baharu pula tidak juga dapat untung. Jadi, kalau keadaan yang demikian kita galakkan orang yang mula-mulanya kerana kesihan, tetapi apakala masa hendak menjual tembakau nanti tiba, kita terpaksa menghadapi satu keadaan bukan sahaja orang baharu yang akan bankrupt tetapi orang lama pula akan bankrupt juga.

Kalau Kerajaan menghadapi keadaan demikian, saya fikir pilihan yang saya ambil mestilah menjaga orang yang telah betul-betul menumpukan perhatian usahanya kepada perusahaan tembakau ini pada masa yang lepas kerana mereka sudah mempunyai pengalaman dan mula-mula mengeluarkan modal, mereka ini mesti kita jaga, melainkan mereka itu terpaksa bankrupt kerana tidak cekap (inefficient). Saya rasa, tidak ada pilihan lain bagi mana-mana Kerajaan pun melainkan menjagakan mereka yang sudah membuat tanaman, mengambil pengalaman dan menjalankan perusahaan tembakau ini dengan cukup baik pada satu masa supaya mereka ini selamat. Jadi yang baharu ini kita terpaksa timbangkan keadaannya dalam keadaan supply and demand. Saya tahu ada daripada satu tahun kesatu tahun mestilah ada banyak lagi orang merokok, ini bererti ada banyak lagi tembakau akan digunakan oleh pengilang-pengilang. Ini bererti boleh banyak sedikit tembakau yang ditanam. Pada mereka yang baharu, terpaksalah kita pandang dari segi apa kelebihan tembakau yang dapat dijual, kalau ini banyak dia, inilah banyak orang baharu akan kita ambil. Walaubagaimanapun kita akan mengupas semua soal supply dan demand ini dengan keseluruhannya. Kalau ada lebih memanglah orang yang sudah berbelanja banyak atas modal-modal membuat ban kita timbangkan dahulu. Tetapi di sini saya mesti memberi amaran bahawa mereka yang belum ada ban dan belum bertanam tembakau sekarang

ini, lebih baiklah jangan membuat ban ataupun membuat tembakau kerana saya boleh kata pada sekarang ini kalau mereka tidak dapat menjual, mereka akan rugi semuanya. Dan lebih baik mereka berfikir dan mengambil perhatian kepada amaran saya daripada nanti menempuh kerugian selepas berbelanja banyak. Bagi mereka yang sudah terlanjur belanja kita akan cuba mencari satu sekim dengan mana kita dapat beransur-ansur menolong mereka itu.

Ini adalah perkara yang basic bagi saya dan perkara-perkara asas yang saya fikir patut difahamkan dengan sejelas-jelasnya dan saya harap ahli-ahli Yang Berhormat yang diam di kawasan yang berkenaan dapat menolong saya memberi nasihat kepada pihak-pihak di sana. Dengan pendek kata, saya merasa cadangan-cadangan yang begitu membina tidak payah saya jawab dengan satu-satunya dan saya rasa semua cadangan-cadangan ini akan ditimbangkan oleh Lembaga.

Ada satu dua cadangan barangkali saya dapat jawabkan seterusnya kerana barangkali tidak akan jatuh dalam kuasa atau tanggungjawab Lembaga iaitu misalnya menggalakkan sebuah kilang membuat cigarettes ditubuhkan di Pantai Timur. Ini memanglah elok dijalankan. Apakala kita ada masa akan datang, bahawa sebuah syarikat ingin hendak membuat cigarattes, maka sejauh mana kita boleh memberi pengaruh kita kepada mereka iaitu eloklah mendirikan kilang di Pantai Timur, kerana tempat itu adalah tempat yang baik bagi mereka. Walaubagaimanapun, seperti Ahli-ahli Yang Berhormat lebih tahu kita tidak dapat memaksa pihak swasta.

Mengenai kegunaan SOCSO ini, saya pun tidak dapat memberi kenyataan yang jelas. Kalaulah kita anggapkan petani-petani itu sebagai pihak yang bekerja dengan bebas ataupun independent grower, maka SOCSO tidaklah dapat dijalankan mengenai mereka. Kalau mereka itu menjadi orang yang makan gaji dengan ban atau dengan bangsal maka saya fikir kemungkinan mereka akan diliputi oleh SOCSO Sekim adalah sangat baik. Saya pun tidak dapat tegaskan dalam soal ini, tetapi kalau saya ingat betul-betul barangkali SOCSO akan dijalankan kuatkuasanya di Kelantan dalam bulan Julai tahun ini—subject to correction.

Mengenai soal penyekatan daun-daun tembakau yang datang daripada luar negeri, saya pada prinsipnya memanglah setuju dengan pandangan ini, tetapi saya terpaksa menakluk pandangan itu kepada banyak question of realities, iaitu kita mesti memandang structure of our market iaitu bentuk pemasaran cigarettes dalam negeri ini sebelum kita mengambil apa-apa langkah untuk menyekat. Saya dapat tahu bahawa daripada kajian yang kita telah buat, orang-orang Malaysia ini banyaknya yang suka dengan cigarette yang mahal sedikit, kerana ditunjukkan, menjadi satu simbul, ada yang menghisab Benson & Hedges, Rothmans, Dunhill. Ini satu simbul bagi mereka dan banyak orang yang tidak mempunyai gaji yang besar kadang-kadang membeli cigarettes ini, walaupun ada cigarette yang lebih murah ada dijual di dalam pasaran kita. Kalau demikian rupa tabiat penghisap-penghisap rokok dalam negeri ini, saya rasa bagi kita hendak membuat cigarettes yang mutu rendah sedikit kerana tobacco kita mutu rendah, barangkali tidak dapat cukup laku. Jadi soal ini mesti kita kaji betul-betul dahulu sebelum kita dapat memberi jawapan tegas atas soal penyekatan ataupun soal membuat cigarette yang mengandungi tembakau yang kurang mutu sedikit. Pendek katanya biarlah perkara ini diselidiki dengan sedalam-dalamnya sebelum kita memberi jawapan yang tegas.

Mengenai soal grade, saya rasa di bahawa Lembaga baharu ini satu daripada tugas yang kita telah jalankan, walaupun Lembaga belum ditubuhkan, ialah untuk menetapkan satu grade yang sama, ertinya grade yang dapat diterima oleh MTC dan Rothmans dan pembeli-pembeli daun kering yang lain. Saya rasa sukacita bahawa dengan ada kerjasama dari pihak swasta iaitu pengilang seperti Rothmans, MTC dan yang lainnya, maka soal ini tidak akan menjadi soal besar dan kita harap bahawa soal grade ini dapat dijalankan kuatkuasa oleh inspector yang kita akan lantik di dalam Lembaga nanti. Soal penipuan, saya rasa adalah soal yang bangkit kerana keadaan pasaran tembakau ini tidak begitu sehat. Apakala Rang Undang-undang ini telah berjalan nanti, maka soal penipuan barangkali dapat dikurangkan, kalau tidak dihapuskan, kerana hubungan yang lain akan timbul di antara pengilang cigarette ataupun orang yang membuat cigarette, pihak mengawit ataupun yang mengering tembakau dan pihak penanaman-penanaman tembakau.

Hubungan yang pertama ialah di antara pengilang atau pembuat cigarette dan pengering tembakau atau pengawit. Mereka ini akan terikat kepada satu perjanjian bahawa sekian banyak tembakau akan dikehendaki oleh pihak yang membuat cigarettes dan sekian banyaklah yang akan dijual oleh pengawit. Kerana pihak yang membuat cigarettes ini enggan hendak menentukan bahawa grade ataupun mutu tembakau ini yang baik dan yang akan menyuruh cigarettes yang ada nama baik dan cukup laku maka soal grade dan soal cara memelihara tembakau atau pokok-pokok tembakau mestilah menjadi satu soal yang menjadi discussion yang cukup rapat di antara pihak yang menjual daun kering dan dengan pihak yang membuat cigarettes ataupun mereka ada common interest untuk menyuruh mereka bekerja lebih rapat lagi. Soal harga tidak akan menjadi soal lagi kerana kita sudah dapat menyekatkan amount of supply. Harga yang tetap akan dapat kita pastikan terus-menerus. Kalau keadaan perbekalan itu tidak jauh berbeza dengan keadaan permintaan, maka soal harga ini tidak akan menjadi persoalan. Dalam system quota ini kita cuba hendak menyamakan bagaimana banyaknya yang dikehendaki oleh pembuat cigarettes bagi banyak itulah yang kita akan beri tahu menerusi pengawit-pengawit kepada penanam-penanam supaya mereka menanam tidak lebih banyak atau tidak jauh kurang daripada angka-angka ataupun jumlah-jumlah yang dikehendaki oleh pihak-pihak yang membuat cigarettes.

Di antara pihak yang mengeringkan daun dengan pihak petani-petani pula, ada lagi satu perhubungan yang cukup rapat iaitu Kerajaan akan meminta bahawa pengering-pengering akan mendaftarkan petani-petani yang disuruh mereka ataupun dari menanam tembakau ataupun dari siapa yang mereka akan membeli daun-daun tembakau ataupun daun-daun hijau. Jadi tidak ada satu relationship of special customer di antara petani dengan pengering iaitu pertama sekali sebelum menanam tembakau pihak pengering sudah ada interest atas mereka iaitu pihak pengering akan memberi pinjaman (credit) untuk membeli baja, untuk membeli racun serangga dan juga supaya mereka dapat daun yang cukup bermutu mereka mesti juga memberi nasihat kepada pekebun-pekebun ataupun penanam-penanam yang bekerja ataupun yang ada kaitan dengan mereka sebagai

pengering. Dengan cara ini, ada special relationship antara penanam dengan pengering dan daripada special relationship dan kerana ada harga yang ditetapkan, maka saya rasa soal penipuan tidak akan dapat merebak dengan secara dahsyat.

Inilah bayangan yang saya dapat lihat apakala kita dapat menentukan quota ini dan soal-soal lain seperti yang saya katakan, adalah soal yang patut ditimbang oleh Lembaga dan sekianlah sahaja saya ucapkan sekali lagi ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 52 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Dewan ini ditangguhkan pada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.30 malam.

JAWAPAN-JAWAPAN BERTULIS

JABATAN PERDANA MENTERI

Kawasan Pilihanraya

1. Dr Chen Man Hin minta Perdana Menteri menyatakan butir-butir berikut mengenai kawasan pilihanraya Parlimen Seremban Timur, Seremban Barat, Port Dickson, Rembau-Tampin, Kuala Pilah dan Jelevu-Jempul pada tahun 1969, 1970, 1971, 1972 dan 1973:

- (i) jumlah pengundi-pengundi dalam daftar pengundi;
- (ii) jumlah pengundi-pengundi yang dipotong dari daftar pengundi; dan
- (iii) jumlah pengundi-pengundi baru yang telah didaftarkan.

Perdana Menteri (Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein):

- (i) Sila lihat Sinarai A.
- (ii) Sila lihat Sinarai B.
- (iii) Sila lihat Sinarai C.

SINARAI "A" (LIST "A")

JUMLAH PENGUNDI-PENGUNDI DALAM DAFTAR PENGUNDI (NUMBER OF VOTERS ON THE ELECTORAL ROLLS)

	1969	1970	1971	1972	1973
Seremban Timur ..	30,723	*	*	32,154	34,712
Seremban Barat ..	26,720	—	—	27,845	30,405
Port Dickson ..	25,548	—	—	26,587	30,002
Rembau-Tampin ..	25,006	—	—	27,085	29,049
Kuala Pilah ..	26,540	—	—	27,090	27,657
Jelevu-Jempul ..	28,472	—	—	29,665	31,578

* Tiada penyemakan daftar-daftar pengundi dijalankan oleh kerana keadaan darurat.

(No revision of electoral rolls due to emergency).

SINARAI "B" (LIST "B")

JUMLAH PENGUNDI-PENGUNDI YANG DIPOTONG DARI DAFTAR PENGUNDI (NUMBER OF DEREGISTERED VOTERS)

	1969	1970	1971	1972	1973
Seremban Timur ..	2,403	*	*	4,832	2,782
Seremban Barat ..	1,715	—	—	3,139	3,373
Port Dickson ..	1,336	—	—	2,344	1,872
Rembau-Tampin ..	1,131	—	—	3,181	1,639
Kuala Pilah ..	959	—	—	2,940	1,424
Jelevu-Jempul ..	1,671	—	—	4,199	1,594

* Tiada penyemakan daftar-daftar pengundi dijalankan oleh kerana keadaan darurat.

(No revision of electoral rolls due to emergency).

SINARAI "C" (LIST "C")

JUMLAH PENGUNDI-PENGUNDI BARU YANG TELAH DIDAFKARKAN (NUMBER OF NEW REGISTERED VOTERS)

	1969	1970	1971	1972	1973
Seremban Timur ..	3,902	*	*	7,512	4,970
Seremban Barat ..	2,895	—	—	5,829	3,824
Port Dickson ..	2,411	—	—	5,855	2,570
Rembau-Tampin ..	3,270	—	—	5,208	4,238
Kuala Pilah ..	1,535	—	—	3,555	2,641
Jelevu-Jempul ..	2,919	—	—	6,191	2,769

* Tiada penyemakan daftar-daftar pengundi dijalankan oleh kerana keadaan darurat.

(No revision of electoral rolls due to emergency).

Perkhidmatan Ikhtisas

2. Dr Tan Chee Khoo bertanya kepada Perdana Menteri samada beliau sedar bahawa ramai di antara pegawai-pegawai yang berkhidmat di dalam Perkhidmatan Dalam dan Luar Negeri seringkali mencapai

Gred Tingkatan-tertinggi "H" selepas berkhidmat selama tiga tahun sedangkan mereka dalam perkhidmatan ikhtisas seperti doktor, jurutera dan lain-lain cuma berharap mencapai peringkat gred tersebut dalam tempoh sepuluh tahun; jika sedar, apakah langkah-langkah yang hendak diambil untuk mengelakkan perbuatan tidak adil ini ke atas mereka di bidang ikhtisas.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Bagi makluman Ahli Yang Berhormat itu, saya suka menerangkan terlebih dahulu bahawa Perkhidmatan Dalam dan Luar Negeri adalah sekarang ini dikenali dengan nama Perkhidmatan Tadbir dan Diplomatik Malaysia. Saya suka juga menerangkan bahawa di dalam Kumpulan Pengurusan dan Ikhtisas, Tingkatan Tertinggi "H" tidak lagi digunakan.

Berdasarkan kepada sekim perkhidmatan yang berkuatkuasa mulai daripada 1hb September, 1972 seseorang pegawai P.T.D. dalam Tingkatan Biasa adalah layak dipertimbangkan untuk di naikkan pangkat ke Tingkatan Tertinggi "G" (iaitu Tingkatan Tertinggi yang rendah sekali) selepas berkhidmat dalam perkhidmatan tersebut sekurang-kurangnya 7 tahun.

Dalam Perkhidmatan Ikhtisas seperti Perkhidmatan Perubatan, Kejuruteraan dan Akuantan, seseorang Pegawai biasanya layak dipertimbangkan untuk dinaikkan pangkat ke Tingkatan Tertinggi "G" setelah berkhidmat lebih kurang 5 tahun. Ada di antara pegawai-pegawai dalam kumpulan ini yang telah di naikkan pangkat apabila meningkat tempoh tersebut dan ada juga yang tidak dinaikkan pangkat disebabkan ketiadaan jawatan Tingkatan Tertinggi yang kosong ataupun mereka itu masih lagi belum diangap sesuai.

Sebagai memperakui kepentingan perkhidmatan pegawai-pegawai Ikhtisas, mereka di beri elaun khas, umpamanya, Pegawai Perubatan dan Pergigian diberi elaun pakar sebanyak \$400 sehingga \$1,200 sebulan seorang mengikut tingkatan jawatan masing-masing, Akauntan-akuntan pula diberi elaun galakan sebanyak \$200 sebulan seorang.

Kerajaan dan pihak Jabatan berkenaan sentiasa menimbang untuk menambah jawatan-jawatan tingkatan tertinggi atau "super-scale" dalam Perkhidmatan Ikhtisas. Dalam masa tiga tahun yang lepas (1970-1973) banyak jawatan-jawatan tingkatan tertinggi

telah diwujudkan. Umpamanya jawatan baru tingkatan tertinggi yang telah diwujudkan dalam Kementerian Kesihatan ialah 88, Jabatan Talikom 32 dan Jabatan Kerja Raya 29, dalam tempoh tiga tahun yang lepas.

Kerajaan sentiasa bersikap adil kepada kedua-dua perkhidmatan dan sanggup menimbangkan kenaikan taraf jawatan dalam semua bahagian perkhidmatan awam mengikut keperluan perkhidmatan yang berkenaan dari masa kesemasa.

Pencen—Sekim Suffian

3. Tuan Yeoh Teck Chye bertanya kepada Perdana Menteri samada beliau sedar bahawa beberapa kakitangan Kerajaan yang layak mendapat pencen di bawah Sekim Gaji Suffian telah meninggal dunia sebelum jawatannya diwartakan sebagai jawatan berpencen dalam *Warta* Kerajaan keluaran 1hb Mac, 1973; jika ya, apakah tindakan yang telah diambil untuk membayar pencen dan ganjaran ini kepada waris mereka dan berapa lama masa akan diambil untuk membayar pencen dan ganjaran yang telah diulangkaji itu kepada mereka yang telah bersara dan masih hidup lagi.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Saya sedar bahawa ada setengah-setengah daripada kakitangan Kerajaan telah meninggal dunia sebelum jawatan-jawatan mereka diwartakan sebagai berpencen, Waris-waris mereka yang berkenaan telah dibayar pencen dan ganjaran berdasarkan kepada taraf mereka sebagai pegawai yang tidak berpencen. Setelah jawatan-jawatan mereka itu diwartakan sebagai berpencen (pada 1hb Mac, 1973 atau selepasnya) Jabatan-jabatan di mana pegawai itu berkhidmat sebelum mereka meninggal dunia telah diarah supaya mengambil tindakan-tindakan yang wajar bagi mengkaji semula pencen dan ganjaran mereka yang pada dahulunya telah disah untuk bayaran. Kerajaan tidaklah dapat menentukan dengan tepatnya masa yang akan diambil untuk membayar pencen dan ganjaran yang telah diulangkaji itu bagi mereka yang bersara sewaktu hidup lagi. Segala usaha akan dibuat supaya perkara ini dapat diselesaikan dengan seberapa cepat yang boleh.

Thaipusam—Cuti Umum

4. Dr A. Soorian minta Perdana Menteri menyatakan memandangkan bahawa upacara Thaipusam telah menjadi satu upacara kebangsaan bagi rakyat Malaysia dengan tidak mengira mana kaum turut serta didalamnya, dan juga adalah suatu daya penarik yang sangat baik untuk pelancung-pelancung dan juga kumpulan ramai para "holiday-makers" dari Amerika, Jepun dan lain-lain, adakah beliau akan menimbang untuk menjadikan hari tersebut sebagai hari cuti umum.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Pada masa ini, semasa kita sedang giat menjalankan Rancangan-rancangan Lima Tahun Yang Kedua tidaklah wajar untuk menambah lagi hari cuti umum. Memandangkan hal ini jugalah, maka pada tahun lepas dan untuk tahun-tahun yang akan datang, Kerajaan telahpun menetapkan supaya waktu pejabat bagi jabatan-jabatan Kerajaan dalam bulan puasa diteruskan seperti waktu pejabat biasa.

Walau bagaimanapun, pegawai-pegawai yang ingin merayakan Hari Thaipusam boleh diberi cuti biasa.

Syarikat Nusantara

5. Tuan Chan Fu King minta Perdana Menteri menyatakan samada tidak menjadi satu kesalahan bagi parti politik melibatkan diri di dalam perniagaan seperti UMNO (Pulau Pinang) yang dilaporkan menganjur Syarikat Nusantara.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Samada boleh atau tidak sesebuah parti politik itu melibatkan diri di dalam perniagaan adalah tergantung kepada peraturan-peraturan parti itu sebagaimana yang didaftarkan di bawah Akta Pertubuhan, 1966.

Dalam soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu, saya suka menegaskan bahawa tidaklah menjadi kesalahan bagi ahli-ahli UMNO Pulau Pinang memasuki bidang perniagaan dengan menganjurkan Syarikat Nusantara.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Syarikat Nusantara Pulau Pinang Berhad ini bukanlah kepunyaan UMNO. Saham-saham Syarikat ini tidak didaftarkan dalam nama UMNO.

Saya suka juga menegaskan bahawa dalam negara ini yang mengamalkan dasar ekonomi terbuka, tiap-tiap rakyat adalah bebas mencurahkan diri di dalam bidang perniagaan asalkan tidak melanggar peraturan-peraturan dan undang-undang yang ditetapkan.

Jurubahasa Mahkamah

6. Tuan Su Liang Yew minta Perdana Menteri menyatakan samada beliau sedar bahawa gaji jurubahasa mahkamah di Malaysia tidak dikaji sejak dua puluh tahun yang lalu; jika sedar, apa tindakan akan beliau ambil dalam perkara ini memandangkan perbelanjaan sara hidup telah meningkat tinggi.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Sebagaimana yang diketahui umum, Kerajaan telahpun melaksanakan Lapuran Suruhanjaya Gaji Suffian mulai daripada 1-1-1970 dan tangga-gaji bagi jurubahasa-jurubahasa mahkamah telah pun dimasukkan dalam kajian gaji-gaji yang dibuat oleh Suruhanjaya Gaji Suffian itu. Sekiranya Ahli Yang Berhormat itu menyemak Lapuran Suruhanjaya Gaji Suffian itu dengan teliti, maka beliau akan mengetahui bahawa adalah tidak benar untuk menyatakan bahawa gaji jurubahasa-jurubahasa mahkamah tidak dikaji sejak dua puluh tahun yang lalu.

KEMENTERIAN LUAR NEGERI

Perjanjian Pertahanan

7. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada Kerajaan Indonesia telah pernah mengajak Malaysia menandatangani satu perjanjian pertahanan berasaskan kerjasama serantau dan persefahaman bersama.

Menteri Luar Negeri (Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein): Pada masa ini kita telah membuat Perjanjian Keselamatan Sempadan dengan Indonesia. Dari itu soalan mengadakan Perjanjian Pertahanan tidak timbul.

At present we have the Border Security Arrangements with Indonesia. The question of a Defence Agreement does not therefore arise.

8. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan mengapa kah Malaysia tidak mempunyai sebarang

perjanjian pertahanan dengan Indonesia sungguhpun kedua-duanya mempunyai rancangan-rancangan pertukaran kebudayaan dan lain-lain.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Kerajaan Malaysia adalah berpuas hati dengan peraturan-peraturan yang berjalan sekarang ini di antara Malaysia dan Indonesia terutamanya mengenai kerjasama di Selat Melaka dan juga di Sempadan Malaysia Timur dengan Kalimantan. Apabila keadaan memerlukan, kita tentu akan menimbangkan peraturan-peraturan lain yang akan menguatkan kerjasama kedua-dua negara dalam bidang pertahanan dan keselamatan.

The Malaysian Government is satisfied with the present arrangements with Indonesia especially with regard to co-operation in the Straits of Malacca and along the border between East Malaysia and Kalimantan. Whenever the necessity arises, we will naturally consider any other arrangements which would improve co-operation on defence and security matter.

Pengkalan Udara Amerika

9. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Luar Negeri menyatakan sikap Kerajaan terhadap penubuhan sebuah pengkalan udara Amerika yang besar di negeri Thai dan juga menyatakan bagaimana ini akan membawa kesan kepada konsep pengecualian Asia Tenggara.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Perkara tersebut adalah hal ehwal Negeri Thai sendiri, dan tidak akan membantut usaha kita untuk mengujudkan kawasan Pengecualian yang aman dan bebas, kerana, sepertimana kita selalu telah menegaskan, pengkalan-pengkalan negara asing tidak semestinya ditarik balik dengan sertamerta; pengkalan-pengkalan itu boleh diundurkan secara beransur-ansur sebaik saja peruntukan-peruntukan konsep Pengecualian diwujudkan.

The matter is entirely the concern of Thailand. It does not affect efforts towards Neutralisation or the creation of a Zone of Peace, Freedom and Neutrality because, as we have always maintained, foreign bases need not be immediately dismantled; they will be gradually phased out as the provisions of Neutralisation are phased in.

Intisari Malaysia

10. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) bilangan keluaran Intisari Malaysia yang diterbitkan tiap-tiap tahun;
- (b) jumlah naskhah yang dicetak bagi tiap-tiap keluaran;
- (c) edisi-edisi bahasa apakah yang dicetak;
- (d) bilangan naskhah bagi tiap-tiap keluaran yang dihantar ke luar negeri dan bilangan untuk peredaran dalam negeri; dan
- (e) jumlah belanja penerbitan bagi setahun.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein:

- (a) bilangan keluaran Intisari Malaysia pada

tahun 1969	...	13 keluaran
tahun 1970	...	24 keluaran
tahun 1971	...	23 keluaran
tahun 1972	...	20 keluaran

- (b) dari tahun 1969 hingga 1972 jumlah citakan ialah 20,000 naskhah bagi tiap-tiap keluaran. Mulai tahun 1973 jumlah citakan ditambah menjadi 25,000 naskhah.

- (c) Bahasa Inggeris.

- (d) Dalam tahun 1969 hingga 1972—kiriman keluar negeri ialah sebanyak 19,700 naskhah bagi tiap-tiap keluaran. 1973—24,700 naskhah bagi tiap-tiap keluaran. Surat khabar ini khusus untuk sebaran di luar negeri. Pembahagian di dalam negeri: Tiada. Bakinya sebanyak 300 naskhah ialah untuk kegunaan Jabatan.

- (e) Jumlah belanja penerbitan bagi

tahun 1969	...	\$31,200
tahun 1970	...	\$55,200
tahun 1971	...	\$55,200
tahun 1972	...	\$48,300

Vietnam—Bantuan oleh ASEAN

11. Raja Nong Chik bin Raja Ishak minta Menteri Luar Negeri menyatakan memandangkan kepada kenyataan beliau di akhbar-akhar dan siaran talivisyen bahawa negara-negara ASEAN akan menolong Vietnam

memperbaiki taraf hidup rakyatnya dan dalam rancangan-rancangan pembangunan negara tersebut, rupabentuk bantuan yang akan diberi kepada Vietnam oleh negara-negara ASEAN.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Saya telahpun menjawab soalan yang serupa pada 25hb April ini.

I have replied to a similar question on the 25th April, 1973.

Bantuan Senjata Amerika

12. Raja Nong Chik bin Raja Ishak minta Menteri Luar Negeri menyatakan dasar Kerajaan mengenai bantuan senjata dan kapal terbang-kapal terbang pengebom yang diberikan oleh Amerika Syarikat kepada Israel untuk membolehnya menduduki tanah suci Islam di Baitulmukaddis selamanya.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Saya rasa tidak perlulah untuk saya menegaskan lagi dasar kita terhadap Israel dan penaklukkannya yang berterusan ke atas wilayah-wilayah Arab, yang kita anggap tidak sah dan tidak beralasan itu.

Malaysia sentiasa menyokong penyelesaian masalaah Asia Barat secara aman selaras dengan resolusi 242 Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu, dan kita telah mengambil segala kesempatan yang kita dapati untuk mendesak semua pihak yang berkenaan supaya bertindak dalam lingkungan resolusi itu.

I need not reiterate our policy with regard to Israel and its continued occupation of Arab territories which we regard as illegal and unjustifiable. Malaysia has always supported a peaceful solution to the West Asian problem in line with U.N. Resolution 242, and we have taken every opportunity that is available to us to urge all parties concerned to act within the frame-work of that Resolution.

"Muslim Separatists Movement"

13. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Luar Negeri menyatakan dengan tegas pendirian Kerajaan terhadap "Muslim Separatists Movement" di Filipina.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Malaysia menganggap keadaan di Selatan

Filipina sebagai perkara dalam negeri Filipina sendiri dan kita berpegang kuat kepada prinsip tidak campur tangan dalam hal ehwal dalam negeri di negara-negara lain. Pendirian ini telah dijelaskan dengan terang di dalam Persidangan Menteri-menteri Luar Negeri-negeri Islam di Benghazi baru-baru ini. Memandang betapa dekatnya pulau-pulau di Selatan Filipina dengan Sabah dan perhubungan persaudaraan di antara penduduk-penduduk di kedua-ke dua kawasan itu, sebarang kekacauan di Selatan Filipina nescaya akan menyentuh kita, dari itu kita berharap Kerajaan Filipina dapat menyelesaikan masalaah itu.

Malaysia regards the situation in the Southern Philippines as an internal matter of the Philippines and we strictly adhere to the principle of non-interference in the internal affairs of other states. This position was made manifestly clear at the Islamic Conference in Benghazi recently. In view of the geographical proximity and close relation between the peoples of the Southern Philippines and Sabah, any trouble there would affect us, and it is therefore our sincere hope that the Philippines Government would resolve this problem.

Hubungan Diplomatik dengan Cina

14. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Luar Negeri memberitahu bilakah Kerajaan akan menubuhkan hubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Saya telah menjawab soalan yang serupa dalam persidangan Dewan ini minggu lepas.

15. Tuan V. David minta Menteri Luar Negeri menyatakan tarikh Kerajaan Malaysia akan menubuhkan perhubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Saya telah pun menjawab soalan yang serupa pada minggu lepas dan tidak ada apa-apa untuk di tambah.

I have nothing further to add to my previous replies to this House on this question.

Perwakilan Semua Parti ke UN

16. Tuan V. David minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada beliau akan menimbang menghantarkan satu perwakilan semua parti ke Persidangan Agung Bangsa-bangsa Bersatu dalam bulan September bagi menambahkan imej perkecualian Malaysia di mata dunia.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Imej Malaysia sebagai negara berkecuali telah lama nyata. Saya fikir tidak mustahak dan tidak ada faedahnya untuk menghantar satu perwakilan semua parti ke Persidangan Agung Bangsa-bangsa Bersatu bagi tujuan itu.

Malaysia's non-aligned image is already established and I do not see the necessity or usefulness of sending an all-party Delegation to the United Nations General Assembly for that purpose.

KEMENTERIAN PERTAHANAN

Latihan Tentera di Russia

17. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah bertanya kepada Menteri Pertahanan oleh kerana Kerajaan Malaysia telahpun mengirimi pegawai-pegawai tentera untuk mendapat latihan lanjut dalam latihan Darat, Laut dan Udara dan mendapat pengalaman dalam ketenteraan ke beberapa buah pusat latihan tentera di beberapa buah negara sahabat kita, adakah Kerajaan bercadang hendak mengirimi pegawai-pegawai kita menjalani latihan yang sama di Russia.

Menteri Pertahanan (Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein): Tidak ada apa-apa rancangan pada masa sekarang untuk menghantar pegawai-pegawai tentera menjalani latihan lanjutan tentera di Russia. Walaubagaimanapun, jika keperluan bagi latihan lanjutan di Russia timbul di masa yang akan datang, Kerajaan akan menimbang kemungkinan menghantar pegawai-pegawai kita untuk mendapatkan latihan tersebut di-sana.

There are no plans at the moment to send officers for advanced military training in Russia. However, if requirement for such training should arise the Government will consider sending officers to Russia.

Pemindahan Pengkalan TUDM

18. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Pertahanan menyatakan jumlah wang yang telah diperuntukkan bagi memindahkan Pengkalan TUDM ke Subang, dan samada Kerajaan akan memberikan pampasan kepada penduduk-penduduk Subang yang terlibat.

Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein: Jumlah peruntukan bagi projek pemindahan Pengkalan TUDM dari Kuala Lumpur ke Subang adalah \$50 juta. \$10 juta dari jumlah ini dirancang akan dibelanjakan dalam jangka masa Rancangan Malaysia Kedua dan \$40 juta lagi dalam jangka masa Rancangan Malaysia Ketiga. Pampasan akan diberikan kepada penduduk-penduduk yang tinggal di kawasan Subang mengikut keputusan-keputusan yang dibuat oleh Pemungut Hasil Tanah berdasarkan kepada Akta Pengambilan Tanah.

A total of \$50 million has been allocated for the transfer of the RMAF Base to Subang. Of this sum \$10 million will be spent during the Second Malaysia Plan and \$40 million during the Third Malaysia Plan. Compensation will, of course, be made in accordance with the awards made by the Collector of Land Revenue under the Land Acquisition Act.

KEMENTERIAN HAL EHWAL DALAM NEGERI

Salleh Zulkifli—Tahanan

19. Tuan V. David minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sebab-sebab Y.B. Encik Salleh Zulkifli ditahan berterus-terusan.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman): Tiada ada orang yang bernama Y.B. Encik Salleh Zulkifli yang ditahan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri tahun 1960. Tetapi jika Yang Berhormat memaksudkan Y.B. Encik Dzulkifli Ismail (seorang ahli Dewan Undangan Negeri Pahang) maka untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Encik Dzulkifli Ismail telah ditahan di bawah seksyen 8 Akta Keselamatan Dalam Negeri tahun 1960 selama 2 tahun pada 22hb Mac, 1970 kerana kegiatan-kegiatan beliau adalah memudaratkan keselamatan

negara dan jika dibebaskan ada kemungkinan beliau akan meneruskan kegiatan-kegiatan itu. Perintah Tahanan tersebut telah dilanjutkan selama 2 tahun lagi mulai 22hb Mac, 1972. Kes beliau telah diulangkaji oleh Lembaga Penasihat (Advisory Board) pada 22hb Februari, 1973 dan Lembaga tersebut telah mengesyurkan supaya beliau terus ditahan lagi. Sungguhpun begitu kes beliau akan diulangkaji semula mengikut peruntukan seksyen 13 Akta tersebut. Oleh yang demikian tarikh beliau akan dibebaskan akan bergantung kepada lapuran ulangkaji itu nanti.

C. C. Yong—Perintah Buang Negeri

20. Tuan V. David minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sebab-sebab Encik C. C. Yong dari Johor hendak dibuang negeri dan samada benar oleh kerana beliau seorang warganegara Malaysia tiada negeri yang mahu menerima beliau.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman: Encik C. C. Yong telah dikenakan Perintah Buang Negeri pada 26-5-1972 oleh kerana Kerajaan berpendapat bahawa beliau tidak mendatangkan apa-apa faedah kepada negara ini (not conducive to the good of the Federation). Beliau bukan seorang warganegara Malaysia dan bukan lahir di negeri ini. Oleh itu terpulanglah kepada beliau balik ke negeri pilihan beliau.

Bangunan Balai Polis

21. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah bilangan bangunan Balai Polis yang telah diganti dengan bangunan-bangunan baru dan moden sejak Mei, 1969; dan menyatakan sebab-sebab mengapa bangunan Balai Polis di Kuala Kangsar tidak diganti dengan satu bangunan yang baru kerana bangunan buatan kayu yang ada sekarang adalah dalam keadaan buruk.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman: Balai-balai Polis yang telah siap semenjak Mei 1969. Jumlahnya adalah seperti berikut:

(a) Balai Polis Kampong ...	...	33
(b) Balai Polis Kecil ...	...	46
(c) Balai Polis Besar ...	...	13
(d) Ibu Pejabat Daerah Polis ...	...	7

Bangunan Balai Polis di Kuala Kangsar akan diganti dengan satu bangunan baru. Pada masa ini Jabatan Kerja Raya sedang menyiapkan pelan bangunan itu dan juga membuat "soil test" bagi tapak di mana bangunan itu akan didirikan. Adalah dijangkakan Kenyataan Tawaran-tawaran akan dikeluarkan pada akhir tahun 1973 ini.

Filem-filem yang Diharamkan

22. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) bilangan filem-filem asing yang tidak diluluskan untuk tayangan umum dan mengapa; dan
- (b) negeri-negeri asal datangnya filem-filem tersebut.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman:

- (a) Semenjak tertubuhnya Lembaga ini mulai dari bulan Julai 1966, jumlah filem-filem yang diharamkan ialah sebanyak 171 buah filem seperti berikut:

1966	...	9
1967	...	16
1968	...	24
1969	...	27
1970	...	17
1971	...	32
1972	...	35
1973	...	11
Jumlah	...	171

Filem-filem itu diharamkan kerana didapati tidak sesuai bagi penuntun-penuntun kita.

- (b) Filem-filem ini dari pelbagai bahasa telah diimpot ke negara kita dari Jepun, Taiwan, Hongkong, Amerika, United Kingdom, Perancis, Sweden, Denmark, Itali, Jerman, Rusia dan Indonesia.

JAWAPAN TAMBAHAN:

Adalah sukar bagi diri saya hendak menjelaskan sebab-sebabnya satu persatu filem-filem ini diharamkan. Pada keseluruhannya sebab-sebab filem-filem itu diharamkan ialah kerana sex, anti-social, keganasan, perkawinan, mudharat kepada akhlak umum, keselamatan negara dan politik.

Pejabat Pendaftaran dan Paspot Seremban

23. Dr A. Soorian minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan, memandang kepada beban kerja yang bertambah dan orang-orang bersesak-sesak di Pejabat Pendaftaran dan Paspot Seremban:

- (a) adakah beliau bercadang membina sebuah bangunan baharu dan lebih besar ataupun memperbesarkan bangunan yang ada sekarang; dan
- (b) adakah beliau bercadang menambah kota kakitangan bagi mempercepatkan kerja memproses permohonan-permohonan untuk paspot dan bagi mengadakan khidmat yang lebih cekap kepada pemohon-pemohon.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman:

- (a) Ruangan Pejabat Imigresen dan juga Pejabat Pendaftaran, Seremban yang ada sekarang ini telahpun diperbesarkan pada tahun 1972. Pada masa ini tidak berlaku kesesakan di pejabat itu melainkan pada masa-masa tertentu seperti pada masa cuti sekolah bila terdapat pemohon-pemohon untuk mendapat paspot lebih ramai dari biasa. Walau bagaimanapun Kementerian saya telah diperuntukan ruangan Pejabat yang lebih besar untuk Pejabat Pendaftaran dan Imigresen di dalam Kompleks pejabat-pejabat Persekutuan yang sedang dirancang untuk dibina di Seremban tidak berapa lama lagi. Apabila siap bangunan baru ini kelak, keadaan di kedua-dua Pejabat ini akan lebih sempurna dan selesa daripada yang ada sekarang.
- (b) Kakitangan Pejabat Imigresen, Seremban yang ada sekarang adalah mencukupi untuk menanggung beban kerja yang terdapat di Seremban pada masa ini. Walaubagaimanapun kajian menambah kakitangan Pejabat itu akan dibuat dari masa ke semasa mengikut keperluannya.

Sijil-sijil Kewarganegaraan

24. Awang Bungsu bin Abdullah minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada Kementerian beliau akan mengarahkan Pejabat Pendaftaran di Sarawak untuk mempercepatkan pengeluaran sijil-sijil kewarganegaraan kepada pemohon-

pemohon di Sarawak supaya mereka tidak mengalami sebarang kesusahan.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman: Pengeluaran Sijil-sijil di Sarawak tidak dapat dipercepatkan oleh sebab kesusahan untuk menghubungi pemohon-pemohon berkenaan. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum bahawa negeri Sarawak adalah negeri yang luas dan perhubungan di antara satu tempat dengan satu tempat yang lain amatlah sulit. Walau bagaimanapun mengikut rekod di Jabatan Pendaftaran Kuching hanya 422 Sijil sahaja yang belum lagi dikeluarkan. Saya meminta Ahli Yang Berhormat itu berhubung dengan Pendaftar Besar Warganegara untuk merundingkan masalah ini dan mencari ikhtiar mengatasi kesulitan itu.

S. S. Murugesu—Kematian

25. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada pihak Polis sudah selesai menjalankan penyiasatan atas sebab-sebab kematian Setiausaha Agung M.I.C. mendiang Encik V. Murugesu, dan menyatakan samada pemeriksaan "post-mortem" telah dijalankan, dan jika tidak, mengapa; dan samada satu penyiasatan kehakiman (inquest) akan dijalankan mengenai sebab-sebab kematian beliau.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman: Pihak Polis telah selesai menjalankan penyiasatan ke atas sebab-sebab kematian Encik S. S. Murugesu (bukan Encik V. Murugesu) bekas Setiausaha Agung M.I.C. Suatu "post mortem" telah dijalankan ke atas mayat Encik S. S. Murugesu di Hospital Besar, Kuala Lumpur. Hasil daripada "post mortem" membuktikan bahawa Encik S. S. Murugesu telah meninggal dunia akibat daripada serangan penyakit jantung (heart failure). Tiada ada tanda-tanda atau bekas-bekas kecederaan didapati baik di luar ataupun di dalam tubuh mendiang itu.

Penyiasatan kehakiman (inquest) telah dijalankan dan keputusan Mahkamah ialah "death by natural causes as a result of a heart failure".

Rumah Harga Murah

26. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bilangan rumah harga murah yang akan dibina dalam

tahun 1973, 1974 dan 1975 di Daerah Kecil Kampar-Gopeng.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman: Kerajaan Negeri Perak telah mengemukakan cuma satu sekim sahaja bagi rancangan Perumahan Awam untuk dibina di Kampar-Gopeng dalam tahun yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Rancangan ini akan menelan belanja sebanyak \$710,000 dan sebanyak 100 yunit rumah teres akan didirikan.

Cadangan Kerajaan Negeri itu telah pun diluluskan dan kerja-kerja merata tanah telah pun dimulakan pada bulan Mac 1973.

Setakat ini tidak ada rancangan-rancangan lain yang telah dikemukakan oleh Kerajaan Negeri Perak bagi membina rumah-rumah awam di Kampar dalam tempoh yang dirujuk oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Pelarian-pelarian Filipino

27. Tuan V. Veerappen minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menerangkan berapa ramai pelarian-pelarian Filipino dalam Malaysia, khususnya dalam Negeri Sabah. Adakah pelarian-pelarian Filipino itu yang telah menyebabkan kekurangan makanan di Sabah. Sudahkah Kerajaan bawa masalah pelarian ini kepada pengetahuan Bangsa-bangsa Bersatu.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman:

- (a) Angka orang-orang pelarian Filipino yang telah masuk ke Sabah hingga 30-3-73 ialah sebanyak 17,302 orang.
- (b) Tidak.
- (c) Tidak.

KEMENTERIAN PERDAGANGAN DAN PERINDASTRIAN

Penentuan Harga

28. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan bagaimanakah Kerajaan menentukan sesuatu barang itu mahal atau murah. Nyatakan peratusnya mengikut pendapat Kementerian seseorang pengeluar dan seterusnya pemborong atau peruncit itu patut mengambil keuntungan di atas tiap-tiap satu yunit barang-barang itu, atau adakah pihak

Kementerian mempunyai apa-apa dasar yang saintifik bagi menetapkan harga sesuatu yunit barang keperluan.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman): Kementerian saya sebenarnya mendapat laporan tiap-tiap minggu daripada Pegawai-pegawai Penguatkuasa di atas harga barang-barang pasaran. Mahal dan murah harga tiap-tiap satu barang itu diketahui selepas mendapat tahu harga pengeluarannya (cost of production), kecukupan bekalan dan perbelanjaan pengangkutan.

Tidak ada peratus keuntungan yang tetap di atas satu-satu barang pengeluaran, tetapi Kementerian saya berpendapat keuntungan yang menasabah mengikut jenis-jenis perdagangan masing-masing bolehlah diambil oleh peniaga-peniaga.

Setahu saya, tidak ada negeri di dunia ini yang telah dapat memastikan keuntungan semua barang-barang seperti dimaksudkan dengan hasrat saintifik oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Presently, my Ministry is receiving weekly reports of market prices throughout the country from officers of the Enforcement Division. The price of a particular commodity is derived after determining its cost of production, the sufficiency of its supply and transport expenses.

There is no fixed percentage of profit for each commodity produced, but my Ministry gathers that a reasonable profit for each type of business should be earned by the traders.

To my knowledge, there is no country in the world which ascertain the profits for all commodities on a scientific basis.

Harga Bahan Binaan—Kenaikan

29. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan apakah tindakan Kerajaan terhadap kenaikan harga bahan-bahan binaan yang meningkat hari demi hari dan apakah faktor-faktor yang menyebabkan kenaikan harga yang begitu cepat.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman: Satu Jawatankuasa telah ditubuhkan di bawah penyelenggaraan Yunit Perancang Ekonomi untuk menentukan sebab-sebab dan juga untuk membuat

perakuan terhadap langkah-langkah yang sesuai untuk diambil bagi mengatasi masalah sekiranya terdapat kekurangan atau ketiadaan bekalan dari industri tempatan.

Jawatankuasa ini bekerjasama dengan rapatnya dengan badan-badan yang tertentu seperti Persatuan Pembena-pembena Master, Persatuan Pemborong Barang-barang Binaan, Penguasa-penguasa Perumahan dan juga pengeluar-pengeluar alat-alat binaan tempatan.

Walau bagaimanapun di masa yang lepas, jikalau industri-industri tempatan tidak berupaya membekalkan dengan secukupnya, kawalan impot telah dilonggarkan sekiranya alat-alat ini tertakluk di bawah sekatan kota, dan untuk barang-barang yang tertakluk di bawah perlindungan tarif, pengecualian akan diberi ke atas jumlah yang memenuhi kekurangan tersebut. Ini terpaksa dilakukan supaya faedah-faedah daripada pengeluaran tersebut dapat dipindahkan kepada pengguna-pengguna.

Tambahan lagi kawalan eksport telah dikenakan ke atas alat-alat binaan seperti simen, batu-batu dan besi-besi penyokong yang dikeluarkan dalam negeri, supaya keutamaan dapat diberikan kepada keperluan dalam negeri.

A Committee has been set up under the Economic Planning Unit (EPU) to ascertain the causes and as well as to recommend appropriate measures to be taken to overcome the problem in the event of a shortage or inavailability of supply from the local industry.

This Committee works in close co-operation with the appropriate bodies such as the Master Builders Association, the Hardware Dealers Association, Housing Developers and as well as with local building materials manufacturers.

However, in the past if local industries were not capable of producing sufficiently, import controls were liberalised, if they are subject to import quota and in respect of those subject to tariff protection, exemptions will be given for the amount to meet the shortage. This has to be done in such a way so that the benefits of such an exemption could be passed on to the consumers.

In addition export control has been placed on building materials such as cement, bricks and reinforcing bars which are produced

locally, so as to ensure that the domestic requirements are given priority.

Lesen Mengimpot Barang-barang dari Cina

30. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan lesen-lesen yang dikeluarkan bagi mengimpot barang-barang dari Republik Rakyat Cina dan jumlah bilangan permohonan yang telah ditolak.

Tun Dr Ismail Al-haj bin Datuk Abdul Rahman: Lesen-lesen impot yang dikeluarkan melalui PERNAS oleh Kementerian ini bagi mengimpot barang-barang berasal dari negeri Cina untuk jangka masa 30hb Oktober, 1971 hingga 31hb Mac, 1973 berjumlah 11,510.

2. Oleh kerana kawalan impot ini telah diambil untuk menjamin perdagangan terus dengan negeri Cina dan juga hanya pengimpot-pengimpot yang mengimpot terus dari negeri Cina diberi keutamaan bagi membekalkan pasaran tempatan, lesen-lesen impot untuk barang-barang yang diimpot terus dikeluarkan dengan secara automatik. Walau bagaimanapun lesen-lesen untuk barang-barang yang diimpot tidak secara langsung melalui Singapura mestilah dikaji oleh PERNAS terlebih dahulu supaya pengimpotan tersebut tidak berlawanan dengan dasar perdagangan secara terus.

Import licences issued through PERNAS by this Ministry for the import of goods of Chinese origin from the period 30th October, 1971 to 31st March, 1973 totalled 11,510.

2. In this instance as import control has been placed to ensure direct trade and that direct importers are given priority for domestic market, therefore import licences in respect of goods which are to be imported directly are issued automatically. However these licences in respect of goods imported indirectly through Singapore are to be ascertained by PERNAS, in order to ensure that such indirect importation will not be contrary to the policy of direct trade.

KEMENTERIAN KEWANGAN

Pelabuhan Bebas Port Dickson

31. Dr A. Soorian minta Menteri Kewangan menyatakan bilakah Kerajaan bercadang hendak menukarkan Port Dickson menjadi "Pelabuhan Bebas", dan adakah kedudukannya sama dengan Pulau Pinang.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin):

Pada masa ini tidak ada apa-apa rancangan untuk menjadikan Port Dickson sebagai suatu pelabuhan bebas. Oleh yang demikian bahagian kedua soalan itu tidak berbangkit samasekali.

There is no intention to make Port Dickson a free port. The second part of the question does not therefore arise.

“Wang Panas”—Spekulasi

32. Tuan Yeoh Teck Chye bertanya kepada Menteri Kewangan samada beliau sedar bahawa soal “wang panas” telah menimbulkan berbagai angkara dalam negeri ini, jika ya, apakah langkah-langkah yang dijalankan oleh Kerajaan untuk menyekat kemasukan wang panas ini ke dalam negeri.

Tun Tan Siew Sin: Pengaliran spekulasi modal jangka pendek yang selalunya dipanggil sebagai “wang panas”, mengemukakan beberapa masalah bukan sahaja kepada negara kita tetapi juga kepada masyarakat antarabangsa pada keseluruhannya. Perkara yang berkaitan dengan pengeluaran modal yang tidak seimbang adalah satu masalah besar semasa ini yang sedang dikaji oleh Jawatankuasa Dua Puluh yang telah ditubuhkan oleh Gabenor-gabenor Kumpulan Wang Antarabangsa. Dengan ini adalah harapan kita agar tidak beberapa lama lagi akan terdapat beberapa jentera dalam lingkungan struktur kewangan antarabangsa untuk menyelesaikan masalah ini dengan lebih berkesan. Setakat ini di Malaysia, wang panas tidak menjadi satu masalah yang besar dalam mengekalkan kestabilan kewangan.

The flow of speculative short-term capital, commonly referred to as “hot money”, poses problems not only for our country but also for the international community as a whole. The matter of disequilibrating capital movements is currently one of the major problems being reviewed by the Committee of Twenty set up by the Governors of the International Monetary Fund. It is therefore our hope that before long there will be some mechanism within the international monetary structure to deal effectively with this problem. So far as Malaysia is concerned, hot money has not been a significant problem in the maintenance of monetary stability.

Wang Pamas—Kenaikan Harga

33. Dr Chen Man Hin minta Menteri Kewangan menyatakan anggaran jumlah “wang panas” yang masuk ke negeri ini dalam tempoh 12 bulan lalu, dan berapa banyak “wang panas” ini telah bertanggungjawab menyebabkan meningkatnya naik harga saham, rumah-rumah dan tanah.

Tun Tan Siew Sin: Adalah tidak mungkin, dalam ekonomi terbuka seperti negara kita, di mana kumpulan-kumpulan wang dibenarkan mengalir dengan bebasnya, untuk menentukan jumlah apa yang dikatakan “wang panas”, yang mana telah diperkatakan dibawa masuk ke dalam negara ini. Tambahan lagi, terdapat banyak masalah-masalah rumit terlibat dalam memberikan definisi kepada “wang panas”. Oleh yang demikian, adalah tidak mungkin untuk mengukur setakat mana pengaliran masuk kumpulan-kumpulan wang tersebut menyebabkan melambung naiknya harga saham, rumah-rumah dan tanah baharu-baharu ini.

It is not possible, in an open economy such as ours, where funds are permitted to move freely, to quantify the amount of so-called “hot money” that is said to have been brought into the country. Furthermore, there are serious problems involved in defining “hot money”. As a result, it is not possible to gauge the extent to which the inflow of these funds has been responsible for the recent sharp increase in the prices of shares and property.

MENTERI PERPADUAN NEGARA

Minggu Tahunan Perpaduan Negara

34. Dr A. Soorian minta Menteri Perpaduan Negara menyatakan samada Kerajaan akan menimbangkan bagi mengadakan Minggu Tahunan Perpaduan Negara sama seperti Minggu Perpaduan Negara yang diadakan semasa konferansi dahulu.

Menteri Perpaduan Negara (Tun V. T. Sambanthan): Kementerian ini tidak merancang untuk menganjurkan Minggu Tahunan Perpaduan Negara seperti yang dicadangkan, tetapi bersempena dengan Hari Kebangsaan akan menggalakkan pertubuhan-pertubuhan dan kumpulan-kumpulan untuk menganjurkan kegiatan dan acara-acara untuk merayakan dan mengingati hari tersebut.

The Ministry of National Unity has no plan to organise a National Unity Week as suggested, but in connection with the National Day would encourage organisations and groups to organise functions and events to celebrate and mark the occasion.

KEMENTERIAN PERHUBUNGAN

Pembekalan Motosikal kepada Posmen-posmen

35. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Perhubungan menyatakan samada beliau sedar bahawa posmen-posmen di kawasan luar bandar menunggang basikal ke tempat-tempat yang jauh untuk menghantar surat-surat pada tiap-tiap hari enam hari seminggu, dan jika sedar, adakah beliau akan membekalkan motosikal supaya mempercepatkan urusan menghantar surat-surat ke kawasan-kawasan luar bandar.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Adalah menjadi dasar Jabatan Perkhidmatan Pos untuk menggunakan kenderaan bagi penyerahan surat-surat di mana-mana yang difikirkan perlu, bergantung kepada keadaan tempat itu serta luasnya kawasan yang terpaksa dilalui. Pada saat ini sebanyak 395 bit penyerahan di seluruh negara sudah pun menggunakan kenderaan motosikal dan lebih daripada 50 lagi akan diadakan dalam tahun ini. Di luar bandar Posmen-posmen kadangkala terpaksa melalui lorong-lorong untuk menemui penerima-penerima surat dan dalam keadaan sedemikian menggunakan basikal adalah difikirkan lebih praktik daripada menggunakan motosikal. Jika sekiranya Ahli Yang Berhormat itu boleh mengesyorkan sesuatu daerah yang difikirkannya memerlukan penggunaan motosikal, saya sukacitalah untuk mengetahuinya supaya tindakan yang sewajarnya boleh diambil untuk memeriksa kawasan yang berkenaan, dan jika didapati sesuai, akan diberi kenderaan motosikal.

Pondok Talipon

36. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Perhubungan menyatakan sebabnya pondok-pondok talipon telah dipindahkan dalam kawasan luar bandar mengakibatkan banyak gangguan dan menyusahkan rakyat untuk berhubung di antara satu sama lain, dan samada Kementerian boleh menempatkan

semula pondok-pondok talipon ke tempat yang asal untuk menyenangkan kegunaan rakyat.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Adalah tidak benar bahwa semua pondok-pondok talipon telah dipindahkan semua sekali dalam kawasan luar bandar. Pondok-pondok talipon yang dipindahkan atau ditarikbalik ialah pondok-pondok talipon yang didapati amat sukar atau sangat tinggi perbelanjaannya untuk menyenggara pondok-pondok itu yang disebabkan oleh perbuatan-perbuatan jahat. Di mana-mana yang boleh pondok-pondok talipon itu dialih kepada kawasan-kawasan yang lebih selamat seperti dekat pondok-pondok Polis atau Balai Polis. Jabatan Talikom akan menyiasat dan memindah pondok-pondok talipon seboleh-bolehnya ke tempat-tempat yang berdekatan dengan tempat-tempat asalnya jika didapati memuaskan bahwa tempat-tempat ini adalah, dengan menasabah, bebas daripada perbuatan-perbuatan jahat.

KEMENTERIAN PEMBANGUNAN NEGARA DAN LUAR BANDAR

Bilangan Pinjaman-pinjaman

37. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan bilangan pinjaman-pinjaman dan jumlah bagi tiap-tiap satu yang telah diberikan kepada bumiputra di Sarawak bagi tujuan-tujuan pertanian dan perusahaan dalam tahun 1971 dan 1972 masing-masing oleh MARA, U.D.A. dan S.E.D.C.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tuan Abdul Ghaffar bin Baba): Pinjaman-pinjaman yang dikeluarkan kepada Bumiputra di Sarawak dalam tahun 1971 dan 1972 adalah seperti berikut:

MARA

untuk *perusahaan*—

1971	...	27	pinjaman	=	\$93,800
1972	...	22	„	=	74,600

MARA tidak mengeluarkan pinjaman bagi tujuan pertanian. Ini tidak termasuk dalam rancangan pinjamannya.

U.D.A.

Sehingga hari ini Perbadanan Pembangunan Bandar belum lagi membelanjakan apa-apa kewangan di Negeri Sarawak tetapi ada kemungkinan untuk berbuat demikian sedikit waktu lagi, oleh kerana Perbadanan ini memang ada mempertimbangkan untuk mengadakan projek-projek yang tertentu di Negeri Sarawak.

S.E.D.C.

Berkenaan S.E.D.C. pula, Ahli Yang Berhormat itu diminta merujukan pertanyaannya kepada Kerajaan Negeri.

Loans issued to Sarawak natives in 1971 and 1972 are as follows:

MARA

for *industrial purpose*—

1971 ... 27 loans = \$93,800

1972 ... 22 „ = 74,600

It is not within the policy of the loan programme of MARA to give loans for agricultural purpose.

U.D.A.

To date U.D.A. has not expended any fund in Sarawak but there is a possibility of doing so in the near future. The authority has already considered specific projects for Sarawak.

S.E.D.C.

As regards to S.E.D.C., the Hon'ble Member is asked to direct his question to the State Government.

KEMENTERIAN BURUH DAN TENAGA RAKYAT

Sistem Buruh Kontrek

38. Tuan V. David minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau akan menimbang menghapuskan sistem buruh kontrek di Pelabuhan Pulau Pinang dan mengambil pekerja-pekerja secara langsung sebagaimana yang telah dibuat di Pelabuhan Kelang.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Soalan itu adalah hampir sama dengan soalan yang dikemukakan oleh ahli Yang Berhormat itu di Dewan Rakyat pada 18-1-73 dalam mana satu jawapan telah pun diberikan.

Sekim Pekerja-pekerja Pelabuhan (Peraturan Pekerjaan) sekarang di bawah perbekalan Perintah Pekerja-pekerja Pelabuhan (Peraturan Pekerjaan) 1965 adalah berjalan dengan memuaskan di Pulau Pinang. Perjalanan sekim ini adalah di bawah jagaan rapi Lembaga Perburuhan Pelabuhan yang terdiri dari wakil-wakil pekerja dan majikan serta ahli-ahli bebas. Oleh yang demikian, Kerajaan tidak bercadang untuk menghapuskan sistem itu.

This question is somewhat similar to the one asked by the Honourable Member in the Dewan Rakyat on 18-1-73 to which a reply was given.

The present Port Workers (Regulation of Employment) Scheme under the provisions of the Port Workers (Regulations of Employment) Order 1965 is working satisfactorily in Pulau Pinang. The operation of the scheme is under close surveillance of the Port Labour Board which comprises representatives from the workers and employers groups as well as independent members. As such Government has no intention of abolishing this system.

Gaji Pekerja Kilang

39. Tuan V. David minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau akan menimbang membuat undang-undang untuk menetapkan gaji kepada pekerja kilang, memandangkan bahawa perusahaan-perusahaan baru membayar gaji yang murah kepada pekerja-pekerjanya.

Tan Sri V. Manickavasagam: Kerajaan tidaklah bercadang supaya pekerja-pekerja yang bekerja dengan perusahaan-perusahaan yang baharu mendapat gaji yang rendah, tetapi adalah lebih penting lagi supaya kita menyelesaikan masalah pengangguran terlebih dahulu. Bagi mendesak untuk mendapat gaji yang tinggi sebelum perusahaan-perusahaan baharu itu dapat bertapak dengan kukuh, mungkin akan menakutkan pengusaha-pengusaha lain dan dengan ini usaha kita bagi mendapatkan banyak lagi peluang-peluang pekerjaan kepada mereka yang masih belum bekerja akan gagal. Oleh yang demikian, adalah difikirkan masih belum tiba masanya dalam peringkat perkembangan negara kita sekarang bagi mengadakan satu undang-undang mengenai gaji di dalam perusahaan-perusahaan.

It is not the intention of the Government that workers employed in new industries

should earn less but it is more important that we overcome our unemployment problem first. To press for higher wages before even these new industries have found their feet might scare away, others, thereby defeating our endeavours to create as many employment opportunities as possible to the jobless. It is, therefore, not considered opportune at this stage of our country's development to introduce legislation on wages in industries.

Syarat-syarat Pekerjaan di Kilang-kilang

40. Tuan V. David minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau akan menimbang menjalankan kuasanya di bawah Akta Majlis Gaji dengan membuat penyiasatan mengenai gaji dan syarat-syarat pekerjaan di kilang-kilang yang berikut di Pulau Pinang:

- (1) Trans Malayan Fibre Sdn. Bhd.
- (2) United Optical Sdn. Bhd.
- (3) Adhesive Tape Bhd.
- (4) Guan Huat Hang Sdn. Bhd.
- (5) Min Ngai Knitting Factory (M) Bhd.
- (6) Pentex (M) Sdn. Bhd.
- (7) N.S. Electronics Sdn. Bhd.
- (8) Intron (M) Sdn. Bhd.
- (9) I.T.T. (M) Sdn. Bhd.
- (10) Carion (M) Sdn. Bhd.
- (11) Litronix (M) Sdn. Bhd.
- (12) Microsystems (M) Bhd.
- (13) Penang Electronics Sdn. Bhd.

Tan Sri V. Manickavasagam: Saya yakin bahawa Ahli Yang Berhormat itu sedar bahawa pemeriksaan-pemeriksaan biasa terhadap kilang-kilang itu adalah telah dijalankan oleh pegawai-pegawai saya di Pulau Pinang; dalam masa lawatan itu, antara lain, perkara-perkara mengenai syarat-syarat pekerjaan dan gaji adalah diselideki. Oleh itu, sukar bagi saya memahami kenapa ahli Yang Berhormat itu mahukan saya menggunakan kuasa di bawah Ordinan Majlis Gaji bagi mendapatkan maklumat-maklumat seperti itu.

I am sure the Honourable Member is aware that routine inspections of the said factories are already being carried out by my officers in Penang during which, among other things, the wages and working conditions of workers are inquired into. It is, therefore, difficult to

understand why the Honourable Member wants me to invoke my powers under Wages Council Ordinance to obtain such information.

Pekerja-pekerja Mahir

41. Dr A. Soorian minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar yang beberapa orang pekerja-pekerja yang mahir dibayar gaji rendah sebanyak \$100 hingga \$150 sebulan di Johor dan lain-lain negeri, membawa kepada pekerja-pekerja mahir seperti ini melimpah ke Singapura.

Tan Sri V. Manickavasagam: Ahli yang Berhormat itu tidak memberikan penegasan dalam memberi jenis kemahiran buruh-buruh yang dirujukkan itu. Pada amnya, buruh-buruh yang dibayar kadar gaji sebagaimana yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidaklah boleh dikatakan buruh-buruh mahir. Walau bagaimanapun, dengan kemajuan dan perkembangan perusahaan, kita berharap supaya pekerja-pekerja mahir di negeri ini akan mendapat syarat-syarat pekerjaan yang boleh menarik mereka untuk terus bekerja.

The Hon'ble Member is not specific in stating what types of "skilled" labourers he refers to. Generally, labourers who are paid the wage-rates specified by the Hon'ble Member cannot be termed "skilled" labourers. However, by industrial growth and expansion we hope that the skilled workers of this country will find conditions of employment sufficiently attractive for them to remain.

KEMENTERIAN PERTANIAN DAN PERIKANAN

MARDI

42. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan bilangan orang-orang yang diambil bekerja oleh MARDI untuk bertugas di Serdang dengan memberikan angka-angka pecahan mengikut kaum dan mengapakah orang-orang tempatan tidak diambil bekerja oleh MARDI.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Bilangan kakitangan yang diambil oleh

MARDI untuk bekerja di Serdang ialah 368 orang dan pecahan mengikut kaum ialah:

	Cina	India	Melayu	Jumlah
Kumpulan Pengurusan dan Ikhtisas (Bahagian I)	46	13	9	68
Kumpulan Tingkatan Penyokong	16	14	179	209
Kumpulan Pekerja Perusahaan dan Buruh Kasar	10	20	61	91

Selain daripada buruh-buruh sementara pengambilan kakitangan oleh MARDI baik di Serdang atau di Stesyen-stesyen yang lain tidak berdasarkan pengambilan calon-calon tempatan kerana di dalam urusan pengambilan itu MARDI memilih mereka-mereka yang mempunyai kelayakan persekolahan serta pengalaman yang tertentu seperti yang disyaratkan oleh Sekim Perkhidmatan jawatan-jawatan berkenaan dan mereka ini hendaklah juga mempunyai kecenderungan dalam bidang penyelidikan pertanian.

Tentang pengambilan buruh-buruh pula, dimana-mana stesyen keutamaan adalah diberi kepada calon-calon tempatan. Bagi Serdang khasnya, mengikut rekod Instituit ini, 95% daripada buruh-buruh yang diambil dari semasa kesemua adalah terdiri daripada mereka yang tinggal berdekatan dengan stesyen ini.

KEMENTERIAN KERJA RAYA DAN TENAGA

Lebuhraya Timur-Barat

43. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Kerja Raya dan Tenaga menyatakan butir-butir berikut mengenai pembinaan Lebuhraya Timur-Barat:

- kawasan-kawasan yang akan dilalui oleh lebuhraya ini;
- tarikh projek akan dimulakan;
- tarikh projek ini dijangka akan siap; dan
- anggaran belanja bagi projek ini.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong):

- Jalan baru yang sedang dibina bermula 4 batu di Barat Jeli (di Kelantan) dan melalui tanah bukit dan kawasan gunung menerusi ke barat di tebing Sg. Long dan melintasi Sg. Pergau.

Selepas 10 batu jauh, jalan ini mendaki gunung hingga 2,000 kaki tinggi dan menerusi lagi ke arah barat dan menyeberangi sekali lagi Sg. Pergau. Jalan ini juga melalui kawasan Kolam Air LLN di mana 2 buah jambatan akan dibina. Jalan ini akhirnya sampai ke Kuala Rui dari Grik berjarak 72 batu dari Jeli, Kelantan.

- Rekabentuk lebuhraya ini telah disiapkan pada awal tahun 1972 dan dengan pembelian jentera-jentera serta pengambilan kakitangan, pembinaannya dimulakan dengan giat pada pertengahan tahun 1972. Walau bagaimanapun kerja-kerja telah dimulakan sebelum dari tarikh ini dengan menggunakan jentera-jentera yang terhad dari Jeli di Kelantan dan Grik, Perak.
- Projek ini di jangka siap pada akhir tahun 1977. Ini juga tertaklok kepada jangkamasa yang dikehendakki untuk menyiapkan 5 buah jambatan yang besar-besar.
- Anggaran awalan yang telah diluluskan untuk projek ini ialah \$85 juta. Anggaran ini telah dikaji semula selepas selesainya kerja-kerja mereka-bentuk lebuhraya dan jambatan-jambatan yang berkenaan.

KEMENTERIAN KESIHATAN

Hospital Daerah

44. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Menteri Kesihatan menerangkan samada Kerajaan Persekutuan akan memberi pertimbangan mendirikan sebuah Hospital Daerah di bandar Lubok Antu untuk keperluan seluruh Daerah Lubok Antu.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Sarawak telah dibahagikan kepada 15 buah Daerah-daerah Kesihatan dan tiap-tiap daerah akan mempunyai sebuah hospital. Daerah pentadbiran Simanggang dan Lubok Antu adalah di bawah satu daerah kesihatan dan hospitalnya terletak di Simanggang. Untuk memenuhi kehendak penduduk di kawasan ini di dalam tempuh Rancangan Malaysia Kedua, hospital di Simanggang sedang di perluaskan. Sebuah blok baru bagi wad bersalin telah siap dibina pada tahun 1972, sebuah wad kelas dua baru mengandungi 8 buah katil di jangka siap pada

tahun ini. Sebuah blok pentadbiran akan dibina pada tahun ini dan sebuah yunit Perubatan Otak akan dibina pada tahun 1974. Lubok Antu mudah dimasuki melalui jalanraya daripada Simanggang dan oleh yang demikian dapat menikmati semua kemudahan-kemudahan yang ada di Hospital Simanggang. Selain daripada itu, sebuah ambulan yang akan ditempatkan di Lubok Antu telahpun diminta di dalam Kajian Pertengahan tahun ini. Oleh yang demikian tidak ada tindakan diambil untuk membina sebuah hospital daerah di Pekan Lubok Antu.

Sarawak has been divided into 15 Health Districts and each Health District will have a hospital. The administrative district of Simanggang and Lubok Antu come under one Health District and the hospital is at Simanggang. In order to meet the need of the people in this district within the 2nd Malaysia Plan period, the hospital at Simanggang is being expanded. A new block of obstetric ward was completed in 1972, a new 8 bedded second class ward is due for completion this year, an administrative-cum-outpatient block will be constructed this year and a new Mental Health Unit will be built in 1974. Lubok Antu is accessible by road from Simanggang and can therefore enjoy all the facilities provided at Simanggang Hospital. In addition an ambulance to be based at Lubok Antu has been requested in the mid-term review. There is therefore no move at present to build a district hospital at Lubok Antu Town.

Wad-wad Am

45. Tuan Chan Fu King minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (i) bilakah Kementerian beliau akan melaksanakan rancangannya untuk menjadikan semua kelas Wad di Hospital-hospital sebagai Wad-wad Am; dan
- (ii) samada Kementerian beliau mempunyai apa-apa rancangan untuk membina; mengadakan kakitangan dan menyelenggarakan pusat-pusat kesihatan di Kampung-kampung Baru di negara ini dengan memberi butir-butir lanjut dan angka-angka bagi tiap-tiap negeri.

Tan Sri Lee Siok Yew:

- (i) Jawapannya adalah masih sama seperti jawapan yang telah saya berikan

kepada soalan Ahli Yang Berhormat dari kawasan Port Dickson pada 18-12-72.

- (ii) Bagi soalan kedua, jawapannya sama seperti jawapan yang telah saya berikan kepada soalan Yang Berhormat dari kawasan Bandar Melaka pada 9-5-72.
- (i) The answer is still same as that given by me to the question raised by the Honourable Member from Kawasan Port Dickson on 18-12-72.
- (ii) For the second question, the answer is the same as that given by me to the question raised by Ahli Yang Berhormat from Kawasan Bandar Melaka on 9-5-72.

Penyakit Malaria

46. Dr Chen Man Hin minta Menteri Kesihatan menyatakan samada beliau sedar penyakit malaria bertambah meluas di kawasan-kawasan hutan yang baru dibuka untuk pembangunan, dan samada langkah-langkah mencegahnya dengan sempurna telah diambil bagi mengawal pekerja-pekerja yang bekerja dalam projek-projek ini.

Tan Sri Lee Siok Yew: Kementerian Kesihatan sentiasa di beritahu oleh Rancangan Membasmi Malaria mengenai kedudukan malaria di Semenanjung Malaysia, dan setakat ini tiada lapuran yang menunjukkan penyakit malaria bertambah meluas di kawasan-kawasan hutan yang baru dibuka untuk pembangunan. Untuk pengetahuan Y.B. Dr Chen Man Hin saya suka memberitahu yang berikut iaitu pada masa yang lalu apabila kawasan-kawasan hutan yang baru di buka untuk pembangunan, lazimnya adalah didapati kes-kes penyakit malaria bertambah atas sebab-sebab di bawah ini:

- (a) *Anopheles Maculatus* adalah sejenis nyamuk pembawa penyakit malaria yang sangat merbahaya serta yang banyak didapati di dalam negeri ini, dan senang membiak di dalam kawasan-kawasan berbukit-bukit ini yang mempunyai aliran air daripada mata air yang terdedah kepada cahaya matahari disebabkan oleh penebangan pokok-pokok di situ.
- (b) Datangnya orang-orang pekerja yang mempunyai kuman-kuman malaria di dalam badan mereka daripada tempat-tempat lain lekas merebakkan penyakit

malaria kepada pekerja-pekerja lain serta penduduk-penduduk baru di dalam kawasan yang baru di buka ini.

Kementerian Kesihatan memang sedar atas keadaan-keadaan yang tersebut di atas, maka oleh itu Parlimen pun telah meluluskan syarat-syarat di dalam Akta Pembasmian Malaria (Seksi 20) yang memerlukan pemilik-pemilik atau penduduk-penduduk yang mempunyai tanah-tanah itu melaporkan dengan cara bertulis kepada pihak Kesihatan yang berkuasa dalam masa yang tidak kurang daripada 14 hari sebelum membersihkan kawasan itu bagi kegunaan pertanian. Laporan itu adalah bertujuan untuk memberi peluang kepada pihak yang berkuasa supaya langkah-langkah untuk mengelakkan wabak-wabak malaria, dan langkah-langkah ini termasuk juga pemberian nasihat atau arahan-arahan atas cara-cara kawalan. Pada asasnya langkah-langkah kawalan itu termasuklah yang berikut:

- (1) Semburan Residual Insecticide seperti DDT atau Dieldrin di dalam rumah-rumah pekerja-pekerja atau penduduk-penduduk.
- (2) Drug prophylaxis atau rawatan untuk pekerja-pekerja atau penduduk-penduduk.
- (3) Langkah-langkah kawalan jentik-jentik diteruskan jika perlu.

Apabila pemilik-pemilik tanah atau penduduk-penduduk melaksanakan operasi-operasi pembersihan kawasan itu untuk menanam semula dan tidak tahu mengenai hal-hal kawalan malaria, kerap kali pihak Kesihatan yang berkuasa hanya mengetahui keadaan itu apabila kes-kes malaria telah terjadi dan kemudian dengan serta merta langkah kawalan baru dapat dilaksanakan. Disini saya suka menegaskan bahawa di kawasan-kawasan yang mana operasi-operasi Rancangan Pembasmian Malaria sedang dijalankan, keadaan seperti itu tidak berlaku langsung. Akan tetapi di dalam 3 buah Negeri iaitu Negeri Sembilan, Melaka dan Johor yang hanya memulakan gerakan-gerakan Rancangan Pembasmian Malaria dipertengahan tahun 1973 dan 1974, wabak-wabak seperti itu jarang sekali boleh berlaku, akan tetapi wabak-wabak itu boleh dikawal dengan cara yang sempurna oleh Pengarah-pengarah Perkhidmatan Perubatan dan Kesihatan di negeri-negeri tersebut, melalui "flying squads" mereka.

The Ministry of Health is being kept constantly informed about the malaria situation in Semenanjung Malaysia by the Malaria Eradication Programme and there has been no report of any noticeable increase in malaria cases in jungle areas newly cleared for development. For the benefit of the Honourable Member I wish to pass the following information. In the past when jungle areas were cleared for development, it was quite usual to observe an increase in malaria cases due to the following reasons:

- (a) The country's most common and dangerous malaria carrying mosquitoes i.e., *Anopheles Maculatus* breed in large numbers in hilly areas with spring or seepage waters which are exposed to sunlight. This exposure to sunlight is brought about by cutting down the trees.
- (b) The introduction of people or workers with malaria germs from outside create a situation which is highly favourable to the spread of malaria to other workers working or settling in the newly cleared areas.

The Ministry of Health is aware of the above circumstances, and it is for this very reason that there are provisions in the Malaria Eradication Act, namely Section 20 which require any owner or occupier of such areas to report in writing to the health authorities not less than 14 days before the clearing of such lands for agricultural purposes. This notification is to alert the health authorities to take appropriate measures to prevent malaria outbreaks, including giving advice or direction on how to carry out such prevention. Basically, the preventive measures include the following:

- (1) Residual insecticide spraying (with DDT or dieldrin) of labour lines or houses of labourers and settlers.
- (2) Drug prophylaxis and treatment for the labourers and settlers.
- (3) Anti-larval measures to be applied if necessary.

Where the owners or occupiers of the land carry out clearing operations for replanting and are ignorant of the preventive measures, quite often the health authorities become aware of it only after malaria cases have occurred and then remedial measures are immediately taken. It is to be emphasized that where the Malaria Eradication Programme is now in progress such a situation

does not occur anymore. However, in the 3 remaining States of Negri Sembilan, Malacca and Johore which will only be fully placed under the Malaria Eradication Programme by the middle of 1973 and 1974, any outbreaks will be dealt with effectively by the State Directors of Medical and Health Services through their flying squads.

Hassan bin Ismail—Pesakit Otak

47. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Kesihatan menyatakan samada beliau sedar bahawa seorang pesakit otak bernama Hassan bin Ismail di Hospital Bahagia, Tanjung Rambutan telah meninggal dunia akibat peragduhan di antara beliau dengan seorang pesakit otak lain; jika ya, adakah Kementerian beliau menjalankan apa-apa siasatan mengenai kematian pesakit otak itu; jika tidak, mengapa.

Tan Sri Lee Siok Yew: Ia, saya sedar. Kematian pesakit ini telah dilaporkan kepada pihak berkuasa polis dengan serta merta dan penyiasatan sedang dijalankan di atas perkara yang berlaku itu.

Yes, I am aware. The death of this patient was immediately reported to the Police authorities, who are investigating into the alleged incident.

Jururawat-jururawat Malaysia di Luar Negeri

48. Dr A. Soorian minta Menteri Kesihatan menyatakan oleh kerana beliau telah melawat Britain dan sekarang ini samada beliau bercadang untuk melawat Australia, New Zealand untuk mempengaruhi jururawat-jururawat Malaysia supaya pulang ke tanah air ini untuk berkhidmat.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tidak, jururawat-jururawat Malaysia yang berada di Australia dan New Zealand mengetahui Kerajaan Malaysia menjemput mereka-mereka itu pulang untuk berkhidmat di tanah air sendiri dan Kementerian ini telah banyak menerima permohonan-permohonan dari mereka setiap minggu.

No. Malaysian nurses in Australia and New Zealand knew that the Malaysian Government are inviting them to return and serve in their own country and this Ministry have received a number of applications from them each week.

**KEMENTERIAN KEBUDAYAAN,
BELIA DAN SUKAN**

Bangunan Kelab Belia

49. Tuan Chan Fu King minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan:

- (i) samada beliau sedar bahawa kebanyakan bangunan-bangunan Kelab-kelab Belia di Kampung-kampung Baru adalah bangunan-bangunan lama yang dibuat daripada kayu dalam masa darurat dan mempunyai kemudahan-kemudahan yang tidak cukup;
- (ii) samada Kementerian beliau mempunyai apa-apa rancangan untuk membina balik bangunan-bangunan yang ada sekarang ini; dan
- (iii) samada apa-apa peruntukan telah dibuat untuk membantu kelab-kelab belia dalam aktiviti-aktiviti mereka; jika tidak, mengapa.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Saya sedar tentang perkara ini tetapi Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan tidak membina bangunan-bangunan untuk kelab-kelab belia. Walau bagaimanapun sedikit sebanyak bantuan bolehlah diberi kepada kelab-kelab belia untuk membaiki bangunan kelab mereka dan juga menolong mereka menjalankan aktiviti-aktiviti yang membina dan berfaedah.

Aktibiti di Kampung-kampung Baru

50. Tuan Chan Fu King minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan samada Kementerian beliau ada rancangan untuk meninggikan taraf dan memodenkan aktibiti-aktibiti sukan, rancangan-rancangan belia dan aktibiti-aktibiti kebudayaan di Kampung-kampung Baru, dan samada peruntukan bagi aktibiti-aktibiti ini telah dibuat; jika tidak, mengapa.

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan tidak mempunyai peruntukan khas bagi Kampung-kampung Baru. Apa yang dilakukan oleh Kementerian ini ialah menentukan projek-projek mengikut keutamaan dan kemudian memilih tempat-tempat yang paling sesuai. Ini adalah perlu kerana kemampuan tenaga dan kewangan adalah terhad.

Dalam pada itu ada projek-projek yang dibuat bagi Kampung-kampung Baru secara langsung dan secara tidak langsung. Bahagian Kebudayaan, Kementerian saya buat waktu ini cuba mempopularkan dan mengenal Kebudayaan Kebangsaan kepada seluruh masyarakat. Secara langsung Pertunjukan-pertunjukan pernah dibuat di Kampung Baru, Jinjang dan juga di rumah-rumah pangsa dan lain-lain tempat yang boleh diberi definisi sebagai "Kampung Baru". Masyarakat Kampung-kampung Baru digalakkan supaya mengambil bahagian dalam pertunjukan-pertunjukan itu. Sambutan yang hangat telah diberikan oleh penghuni-penghuni Kampung-kampung Baru terhadap pertunjukan-pertunjukan Kebudayaan ini. Mereka juga boleh mengambil bahagian dalam kursus-kursus, dalam bengkel seni tari, muzik, drama dan lukisan yang diadakan dari masa kesemasa. Kementerian sedia juga menimbangkan untuk menghantar Jurulatih untuk mengajar mereka dalam beberapa seni mengikut kemampuan Kementerian ini.

Bahagian Belia pula telahpun mengambil langkah untuk mengkaji kedudukan belia-belia di Kampung-kampung Baru. Dua kursus sivik dan penerangan telah diadakan di Perak dan di Kelantan untuk mereka. Seorang Pegawai telahpun dilantik khas untuk mengelolakan Hal Ehwal Belia di Kampung-kampung Baru di Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan.

Menyentuh tentang aktiviti-aktiviti sukan di Kampung-kampung Baru ini, Kementerian saya telah memberi perhatian juga di atas perkembangan aktiviti sukan di luar bandar seluruhnya. Ini memerlukan pertolongan dan bantuan terutamanya rancangan-rancangan yang bertujuan untuk merapatkan hubungan antara kaum di Malaysia. Walau bagaimanapun tidak ada peruntukan khas dibuat kepada peringkat ini untuk kampung-kampung baru. Rancangan-rancangan dan bantuan-bantuan di bidang sukan untuk kawasan-kawasan tersebut akan dipertimbangkan bersekali dengan projek-projek lain di Kementerian juga di Pejabat Kebudayaan di peringkat Negeri.

KEMENTERIAN PENERANGAN

"BINA MALAYSIA"

51. Nik Abdul Aziz bin Haji Nik Mat minta Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan menyatakan, di dalam papan-papan tanda bercogan "BINA MALAYSIA"

yang terpacak di merata-rata tempat tidak ternampak sebarang simbol yang menunjukkan keugamaan, seperti bentuk menara atau bulan sabit sedang ianya sangat perlu untuk menjiwai pembinaan Malaysia. Maka bolehkah pihak yang berkenaan menimbang memasukkan unsur-unsur keugamaan ini.

Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan (Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie): Perkara ini sudah pun diambil perhatian.

KEMENTERIAN PERUSAHAAN UTAMA

Minyak Petrol di Sarawak

52. Datuk James Wong Kim Min minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan:

- (a) berapa banyak minyak petrol yang dikeluarkan di Sarawak dalam tahun 1972 dan berapa jumlah royalti diperolehi masing-masing oleh Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri; dan
- (b) anggaran keluaran minyak petrol bagi tahun 1973 dari Sarawak.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud):

- (a) Dalam tahun 1971 Sarawak mengeluarkan secara purata sebanyak 92,000 tong minyak sehari (average). Ini bererti dalam seluruh tahun 1972 Sarawak mengeluarkan sebanyak 33.5 million tong minyak. 'Royalty' untuk tahun ini berjumlah \$28,316,132. Dari jumlah ini Kerajaan Pusat memperolehi sebanyak \$26,109,756 dan Kerajaan Negeri Sarawak sebanyak \$2,206,376.
- (b) Anggaran keluaran minyak dari Sarawak dalam tahun 1973 ialah 95,000 tong satu hari.
- (a) In 1972 Sarawak produced on average of 92,000 barrels per day. This, multiplied by 365, worked out to about 33.5 million barrels for the whole year. 'Royalties' collected for that year amounted to \$28,316,132. Out of this \$26,109,756 went to the Federal Government and \$2,206,376 went to Sarawak.
- (b) In 1973 the anticipated rate of production is expected to rise to 95,000 barrels per day.

Keluaran Gas

53. Datuk James Wong Kim Min minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan faedah-faedah dari segi ekonomi yang mungkin diperolehi dari keluaran gas dalam Sarawak dan apakah yang diusahakan oleh Kerajaan untuk mendapatkannya.

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Gas semula jadi mula-mula dijumpai di dasar laut Negeri Sarawak dalam tahun 1971. Semenjak itu Syarikat Shell Sarawak telah mengkaji gas itu, dan simpanan gas semula jadi yang telah terbukti ada hingga hari ini adalah banyak dan kita boleh mendirikan sebuah "LNG" plant yang memadai untuk mengekspot gas itu keluar negeri.

Pelaburan modal sebanyak lebihkurang \$3 (billion) mungkin diperlukan untuk membiayai projek ini.

Perbincangan-perbincangan telah diadakan di antara Syarikat Shell dengan Kerajaan Negeri Sarawak dan Kerajaan Persekutuan dan sehingga masa ini perundingan masih dijalankan.

Natural gas was first discovered off the shores of Sarawak in 1971. Since then Shell Sarawak had tested the field and found that the proven reserves are in quantities which would justify plans for a sizeable LNG liquefaction plant to cater for export market. A capital investment in the region of \$3 billion may be required for the whole project. A series of discussions had been held between Shell and the Government. At the present time negotiation is still going on.

Getah ke Cina—Pembelian

54. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan:

- (a) jumlah tan getah yang telah dibeli oleh Cina semenjak perhubungan perdagangan dimulakan dengan Cina; dan
- (b) jumlah dan nama-nama negeri yang telah dan sedang membeli getah dari Malaysia dan jumlah tan yang dibeli oleh tiap-tiap negeri dalam tahun 1972.

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud:

- (a) Semenjak lawatan rombongan-rombongan dari Malaysia termasuk rombongan teknik getah, pembelian-pem-

belian getah oleh Republik Rakyat Cina pada tahun-tahun yang lepas adalah seperti berikut:

pada tahun 1970	...	49,550 tan
pada tahun 1971	...	56,919 tan; dan
pada tahun 1972	...	78,399 tan.

- (b) Jumlah dan negeri-negeri yang membeli getah dari Malaysia pada tahun 1972 adalah seperti berikut:

Singapura	...	352,812 tan
U.S.S.R.	...	90,992 ..
United Kingdom	...	113,602 ..
U.S.A.	...	148,697 ..
West Germany	...	79,069 ..
Jepun	...	48,467 ..
Italy	...	59,677 ..
France	...	51,677 ..
Spain	...	45,003 ..
Cina	...	78,399 ..
Lain-lain negeri	...	229,343 ..
Jumlah	...	1,298,187 ..

KEMENTERIAN TEKNOLOJI, PENYELIDIKAN DAN KERAJAAN TEMPATAN

Penyenggaraan Jalan

55. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan menyatakan:

- (a) samada beliau sedar bahawa Majlis majlis Tempatan enggan menerima dan menjaga jalan-jalan di beratus-ratus rancangan perumahan di seluruh negeri, walaupun Majlis-majlis tersebut telah meluluskan bangunan-bangunan dan pelan-pelan rancangan perumahan ini dan dengan itu jalan-jalan tersebut kini berada di dalam keadaan yang sangat buruk;
- (b) samada beliau sedar bahawa jalan-jalan yang tersebut itu adalah merbahaya dan menyebabkan kesulitan yang amat sangat kepada mereka-mereka yang terpaksa menggunakan jalan-jalan itu; dan
- (c) adakah Kementerian beliau bercadang hendak buat supaya jalan-jalan itu dibaiki dan dijaga oleh Majlis-majlis Tempatan.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui): Pertanyaan Yang Berhormat tidak mengemukakan dengan tepat Majlis Tempatan yang mana yang dimaksudkan. Bagaimanapun, oleh kerana pertanyaan ini ada berkaitan dengan kerja-kerja pentadbiran harian, dari itu ianya adalah terletak di bawah kelulaan Kerajaan Negeri. Sepatutnya Yang Berhormat harus mengemukakan pertanyaan ini kepada Kerajaan Negeri yang berkenaan.

Untuk makluman Yang Berhormat, manamana jalan yang dibina oleh syarikat-syarikat swasta yang tidak mengikut standard yang tertentu tidak akan diambilalih oleh Kerajaan Tempatan.

The Hon'ble Member is not specific as to which Local Council he is referring. However, since this is a question which involves the day to day administration and therefore is a State matter, the Hon'ble Member is accordingly advised to raise it with State Government concerned.

For the information of the Hon'ble Member no local authority will normally take over any private road which is sub-standard.

Kakitangan Jabatan Perancang Bandar dan Negeri

56. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan menyatakan bilangan Pegawai dan kakitangan Jabatan Perancang Bandar dan Negeri di tiap-tiap Negeri di Malaysia Barat.

Datuk Ong Kee Hui: Bilangan perjawatan bagi pegawai-pegawai berjumlah 31 (termasuk 7 kekosongan) dan perjawatan bagi kakitangan berjumlah 323 (termasuk 65 kekosongan). Bersama-sama ini dilampirkan senarai pecahan bilangan pegawai dan kakitangan Jabatan Perancang Bandar dan Kampung di tiap-tiap Negeri di Malaysia Barat.

The total establishment of officers and staff of the Town and Country Planning Departments in West Malaysia is 31 (including 7 vacancies) and 323 (including 65 vacancies) respectively. Attached to this is the breakdown of the number of officers and staff of the Town and Country Planning Department in each State of West Malaysia.

JAWATAN-JAWATAN

Technical Staff

				<i>K.P.</i>	<i>T.K.P.</i>	<i>Peng.</i>	<i>P. Peng.</i>	<i>P.T.</i>	<i>P.P.B.</i>	<i>T.P.</i>	<i>Peny.</i>	<i>P. Pel.</i>	<i>Pen. Pel.</i>	<i>Jumlah Kecil</i>
Ibu Pejabat	..	..	..	1	1	2 (1)	10 (3)	12 (8)	30 (9)	16 (2)	12 (5)	1 (1)	2	87 (29)
Perlis	..	..	..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kedah	..	..	..	—	—	1	1 (1)	2 (1)	11 (4)	—	3	—	1	19 (6)
Pulau Pinang	..	..	..	—	—	1	1	4 (1)	14 (3)	—	2	—	1	23 (4)
Kelantan	..	..	..	—	—	1	—	2 (1)	4 (1)	—	3	—	—	10 (2)
Pahang	..	..	..	—	—	1	1 (1)	3 (1)	15 (2)	3	5	—	—	28 (4)
Trengganu	..	..	..	—	—	1	—	2 (1)	3	—	2	—	—	8 (1)
Perak	..	..	..	—	—	1	2 (1)	2 (1)	9 (1)	4	3	—	1	22 (3)
Selangor	..	..	..	—	—	1	1	3 (1)	16 (4)	2 (2)	6 (1)	—	1	30 (8)
Negri Sembilan	..	..	..	—	—	1	1	4 (2)	14 (4)	1	4	—	1	26 (6)
Melaka	..	..	..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Johore	..	..	..	—	—	1	1	6 (2)	17 (3)	3 (1)	2	—	1	31 (6)
Jumlah	..	..	..	1	1	11 (1)	18 (6)	40 (19)	133 (31)	29 (5)	42 (6)	1 (1)	8	284 (69)

DALAM ANGGARAN 1973

Clerical Staff												Lain-lain	
P.K.	P. Ker.	J.T.	J. Taip	T.O.	Peng. P.	Pen. F.	Pel. P.	Drebar	Jaga	Buruh Kasar	Jumlah Kecil	Jumlah Besar	
1	6	2	4	1	1	1	4	1	1	1	23	110 (29)	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tidak ada Jabatan di Perlis
—	2	—	2	—	—	—	2	—	—	—	6	25 (6)	
—	3	—	2 (1)	—	—	1	2	—	—	—	8 (1)	31 (5)	
—	2	—	—	—	—	—	1	—	—	—	3	13 (2)	
—	2	—	1	—	—	—	1	—	—	—	4	32 (4)	
—	2	—	—	—	—	—	1	—	—	—	3	11 (1)	
—	2	1 (1)	1	—	—	—	1	—	—	—	5 (1)	27 (4)	
—	3	1	2	—	—	—	2	—	—	—	8	38 (8)	
—	3 (1)	—	1	—	—	—	1	—	—	—	5 (1)	31 (7)	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tidak ada Jabatan di Melaka
—	2	—	2	—	—	—	1	—	—	—	5	36 (6)	
1	27 (1)	4 (1)	15 (1)	1	1	2	16	1	1	1	70 (3)	354 (72)	

Kekosongan ditunjukkan di dalam tanda kurong.

K.P.	=	Ketua Pengarah
T.K.P.	=	Timbalan Ketua Pengarah
Peng.	=	Pengarah
P. Peng.	=	Penolong Pengarah
P.T.	=	Pembantu Teknik
P.P.B.	=	Pembantu Perancang Bandar
T.P.	=	Tukang Pelan
Peny.	=	Penyureh
P. Pel.	=	Penyimpan Pelan
Pen. Pel.	=	Pencetak Pelan
P.K.	=	Pegawai Kerja
P. Ker.	=	Pegawai Kerani
J.T.	=	Jurutrengkas
J. Taip	=	Jurutaip
T.O.	=	Talipon Operator
Peng. P.	=	Pengemas Pejabat
Pen. F.	=	Pencari Fail
Pel. P.	=	Pelayan Pejabat

KEMENTERIAN KEMAJUAN TANAH**Tanah di Sarawak—Kajian**

57. Tuan Edmund Langgu anak Saga minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan bila Kementerian beliau akan menjalankan satu penyiasatan tentang kemungkinan memajukan tanah di Sarawak.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Setakat ini Kementerian Kemajuan Tanah belumlah lagi ada rancangan untuk menjalankan pengkajian kemungkinan bagi memajukan tanah di negeri Sarawak. Sungguhpun begitu Kementerian telah dimaklumkan oleh Kerajaan Negeri bahawa F.A.O. (Food and Agriculture Organisation) dan C.I.D.A. (Canadian International Development Agency) telah diminta supaya membantu Kerajaan Negeri untuk menjalankan suatu pengkajian bumi (Soil Survey). Pengkajian yang dicadangkan ini ialah untuk menambahkan lagi rancangan yang sedia ada dijalankan oleh Jabatan Pertanian Negeri. Ahli Yang Berhormat ini adalah sedar akan penyelidikan pelan induk

bagi kawasan Miri-Bintulu yang sedang dijalankan di negeri Sarawak. Suatu rancangan yang sama telah juga dicadangkan oleh Kerajaan Negeri bagi Bahagian Kelima (Fifth Division).

Tanah yang Tergadai

58. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan luas tanah kampung, sawah, ladang getah dan tanah-tanah dalam bandar kepunyaan orang Melayu yang telah digadaikan kepada bukan Melayu dari tahun 1969 hingga tahun 1971.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Maklumat-maklumat yang diperlukan ini hanya dapat diperolehi setelah satu siasatan yang detail dibuat atas daftar-daftar hak-milik dan pemeriksaan atas tanah-tanah dijalankan dengan teliti oleh Pejabat-pejabat Tanah. Pekerjaan ini akan memakan masa yang panjang dan melibatkan tenaga ramai Pegawai-pegawai Pejabat Tanah. Dengan itu Kerajaan tidak dapat memberi jawapan ini sekarang.

JAWAPAN-JAWAPAN BERTULIS

Tambahan No. 1

KEMENTERIAN BURUH DAN TENAGA RAKYAT

Dailog dengan Perusahaan/Kesatuan Sekerja

1. Dr Tan Chee Khoon bertanya kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat samada beliau sedar bahawa adalah penting untuk mengadakan dailog di antara Kerajaan, kalangan Perusahaan dan Kesatuan-kesatuan Sekerja demi kepentingan kemajuan negeri ini; jika ya, apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kerajaan untuk mengadakan dailog yang bermakna di antara ketiga-tiga pihak yang tersebut.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Saya sedar sepenuhnya bahawa dailog di antara Kerajaan, sektor perusahaan dan Kesatuan Sekerja adalah penting bagi pembangunan di negeri ini.

Pegawai-pegawai Kementerian saya dan saya selalu mengadakan lawatan ke tempat-tempat pekerjaan, menemui majikan-majikan dan pegawai Kesatuan Sekerja pekerja-pekerja. Jika tidak terdapat kesatuan sekerja bagi mewakili pekerja-pekerja, saya meminta supaya badan perundingan bersama dibentuk bagi mengatasi pertikaian dan silap faham.

I am fully aware that dialogue between the Government, Industrial Sector and Trade Union is vital for the development of this country:

Officers of my Ministry and I make regular visits to places of employment, meet employers and officials of trade unions of workers and impress upon them of the need and importance of maintaining a regular dialogue between employers and workers. Where there are no trade unions to represent

the workers, I have seen to it that joint consultative machineries are established so as to minimise misunderstandings and disputes.

Penyertaan Pekerja-pekerja ke dalam Kesatuan Sekerja

2. Dr Chen Man Hin minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan jumlah pekerja-pekerja yang masuk kesatuan dalam tahun-tahun 1969, 1970, 1971 dan 1972 dan apakah langkah-langkah konkrit yang diambil oleh Kementerian beliau bagi menggalakkan majikan-majikan dan pengurus-pengurus menolong pekerja-pekerja mereka menyertai kesatuan sekerja.

Tan Sri V. Manickavasagam:

	1969	1970	1971	1972
Jumlah pekerja-pekerja berkesatuan	341,500	322,557	309,599	331,804

Kesatuan sekerja adalah pertubuhan sukarela yang dibentuk oleh pekerja-pekerja sendiri. Pekerja-pekerja menikmati hak untuk menubuh dan memasuki kesatuan sekerja mengikut lunas Ordinan Kesatuan Sekerja. Perbekalan Khas adalah disediakan di dalam Akta Perhubungan Perusahaan, 1967 bagi perlindungan ahli-ahli kesatuan sekerja terhadap tindakan penganiayaan dan diskriminasi oleh majikan mereka.

	1969	1970	1971	1972
Total unionised workers	341,500	322,557	309,599	331,804

Trade unions are voluntary organisations formed by the workers themselves. The workers enjoy the right to establish and join trade unions within the framework of the Trade Unions Ordinance. Specific provisions are provided in the Industrial Relations Act, 1967 for the protection of trade union members against acts of victimisation and discrimination by their employers.

Bilangan Mogok

3. **Dr S. Seevaratnam** minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan jumlah bilangan mogok yang telah berlaku di dalam negara ini mulai awal tahun ini hingga 31hb Mac, 1973, dan nyatakan jumlah bilangan kes-kes pembuangan kerja yang telah dibicarakan oleh Mahkamah Perusahaan dalam jangka masa yang sama.

Tan Sri V. Manickavasagam: Bilangan pemogokan yang berlaku di antara 1hb Januari, 1973 hingga 31hb Mac, 1973 ialah 21. Dalam tempoh masa yang sama Mahkamah Perusahaan telah membicarakan 18 kes pembuangan kerja yang melibatkan 215 orang pekerja.

KEMENTERIAN PELAJARAN**Pengambilan Mahasiswa-mahasiswa**

4. **Tuan Lim Kit Siang** minta Menteri Pelajaran memberi butir-butir berikut mengenai jumlah bilangan yang berlainan, dalam pengambilan mahasiswa-mahasiswa ke—

- (i) Universiti Malaya;
- (ii) Universiti Kebangsaan; dan
- (iii) Universiti Sains untuk tiap-tiap tahun akademik sejak 1966.

	Perubatan (100%)	Sains (100%)	Arts (100%)	Jumlah
Melayu				
Cina				
India				
Lain-lain				
Jumlah				

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Pengambilan penuntut-penuntut itu adalah seperti berikut:

(i) Universiti Malaya

<i>Tahun</i>	<i>Bangsa</i>			<i>Perubatan</i> (100%)	<i>Sains</i> (100%)	<i>Arts</i> (100%)	<i>Jumlah</i>
1968	Melayu			26	79	442	547
	China			89	323	328	740
	India			10	15	105	130
	Lain-lain			1	1	9	11
	JUMLAH			126	418	884	1,428
1969	Melayu			30	70	680	780
	China			79	311	325	715
	India			21	23	138	182
	Lain-lain			2	3	25	30
	JUMLAH			132	407	1,168	1,707
1970	Melayu			30	53	858	941
	China			87	386	236	709
	India			16	31	105	152
	Lain-lain			2	2	4	8
	JUMLAH			135	472	1,203	1,810
1971	Melayu			41	44	958	1,043
	China			61	337	188	586
	India			17	41	95	153
	Lain-lain			6	5	13	24
	JUMLAH			125	427	1,254	1,806
1972	Melayu			45	83	747	875
	China			64	367	135	566
	India			11	44	67	122
	Lain-lain			5	12	30	47
	JUMLAH			125	506	979	1,610

(ii) Universiti Kebangsaan

<i>Tahun</i>		<i>Bangsa</i>			<i>Perubatan</i>	<i>Sains</i>	<i>Art</i>	<i>Jumlah</i>
1968		Melayu			—	—	—	
		China			—	—	—	
		India			—	—	—	
		Lain-lain			—	—	—	
		JUMLAH			0	0	0	
1969		Melayu			—	—	—	
		China			—	—	—	
		India			—	—	—	
		Lain-lain			—	—	—	
		JUMLAH			0	0	0	
1970		Melayu			—	35	113	148
		China			—	1	3	4
		India			—	—	1	1
		Lain-lain			—	1	1	2
		JUMLAH			0	37	118	155
1971		Melayu			—	69	240	309
		China			—	2	6	8
		India			—	1	2	3
		Lain-lain			—	1	—	1
		JUMLAH			0	73	248	321
1972		Melayu			—	84	241	325
		China			—	2	5	7
		India			—	—	2	2
		Lain-lain			—	5	1	6
		JUMLAH			0	91	249	340

(iii) Universiti Sains

<i>Tahun</i>		<i>Bangsa</i>		<i>Perubatan</i>	<i>Sains</i>	<i>Arts*</i>	<i>Jumlah</i>
1969	Melayu	—	1	—	1		
	China	—	45	—	45		
	India	—	9	—	9		
	Lain-lain	—	2	—	2		
	JUMLAH	0	57	0	57		
1970	Melayu	—	77	27	104		
	China	—	52	13	65		
	India	—	12	5	17		
	Lain-lain	—	1	—	1		
	JUMLAH	0	142	45	187		
1971	Melayu	—	28	57	85		
	China	—	157	30	187		
	India	—	12	11	23		
	Lain-lain	—	0	3	3		
	JUMLAH	0	197	101	298		
1972	Melayu	—	19	67	86		
	China	—	210	36	246		
	India	—	16	16	32		
	Lain-lain	—	0	1	1		
	JUMLAH	0	245	120	365		

*Humanities sahaja.

Peperiksaan Penilaian Darjah V (Sekolah Kebangsaan)

5. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan butir-butir keputusan peperiksaan Nilaian Darjah V untuk tahun 1972 mengenai jumlah dan peratus kegagalan untuk tiap-tiap kertas yang disediakan bagi Sekolah-sekolah Rendah Kebangsaan dan beri angka-angka yang berlainan bagi tiap-tiap negeri.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

PEPERIKSAAN PENILAIAN DARJAH V—1972

(Perantaraan Bahasa Malaysia)

STATE	BAHASA MALAYSIA			BAHASA INGGERIS I			MATHEMATICS			SCIENCE			HISTORY AND GEOGRAPHY		
	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%
Selangor	9,974	1,673	16.8	9,980	3,770	37.8	9,983	4,527	45.3	9,991	3,415	34.2	9,981	3,405	34.1
Negri Sembilan	4,686	805	17.3	4,691	1,926	41.1	4,687	2,100	44.9	4,691	1,647	35.2	4,687	1,761	37.7
Malacca	4,935	799	16.2	4,939	1,770	35.8	4,936	2,004	40.6	4,939	1,615	32.7	4,937	1,534	31.1
Johore	16,261	3,191	19.6	16,242	7,244	44.6	16,269	8,231	50.6	16,247	6,074	37.4	16,269	6,683	41.1
Pahang	6,640	1,548	23.3	6,674	2,802	42.0	6,648	3,283	49.4	6,675	2,650	39.7	6,648	2,807	42.2
Trengganu	9,173	2,450	26.7	9,179	4,654	50.7	9,180	5,012	54.6	9,179	4,216	45.9	9,181	4,401	47.9
Kelantan	12,912	3,530	27.3	12,894	6,332	49.1	12,910	7,130	55.2	12,889	6,250	48.5	12,915	6,187	47.9
Perlis	1,973	372	18.8	1,972	889	45.1	1,972	1,042	52.8	1,972	808	41.0	1,973	797	40.4
Kedah	14,436	3,605	25.0	14,409	6,876	47.7	14,441	8,214	56.9	14,409	6,872	47.7	14,443	6,796	47.0
Penang	4,567	890	19.5	4,538	1,264	27.8	4,568	1,614	35.3	4,541	1,514	33.3	4,567	1,585	34.7
Perak	14,290	2,583	18.1	14,252	4,677	32.8	14,291	5,875	41.1	14,252	4,935	34.6	14,290	4,951	34.6
TOTAL	99,847	21,446	21.5	99,770	42,204	42.3	99,885	49,032	49.1	99,785	39,996	40.1	99,891	40,907	41.1

8 MEI 1973

Peperiksaan Penilaian (Sekolah Cina)

6. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan butir-butir keputusan peperiksaan Nilai Darjah V untuk tahun 1972 mengenai jumlah dan peratus kegagalan untuk tiap-tiap kertas yang disediakan bagi Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) dan beri angka-angka yang berlainan bagi tiap-tiap Negeri.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

PEPERIKSAAN PENILAIAN DARJAH V—1972

(Perantaraan Bahasa Cina)

<i>State</i>	<i>Bahasa Malaysia</i>			<i>Bahasa Inggeris I</i>			<i>Mathematics</i>			<i>Science</i>			<i>History/Geography</i>			<i>Bahasa Cina</i>		
	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>
Selangor	12,517	10,866	86.8	12,522	7,392	59.0	12,517	5,060	40.4	12,522	4,872	38.9	12,516	7,071	56.5	12,522	6,470	51.7
Negri Sembilan	4,283	3,371	78.7	4,288	1,797	41.9	4,282	1,138	26.6	4,288	901	23.3	4,282	1,903	44.4	4,288	1,707	39.8
Malacca	2,880	1,758	61.0	2,885	939	32.4	2,879	470	16.3	2,884	391	13.6	2,879	760	26.4	2,884	740	25.7
Johore	12,662	10,196	80.5	12,632	6,191	49.0	12,662	4,159	32.8	12,631	3,744	29.6	12,662	6,244	49.3	12,618	5,540	43.9
Pahang	3,481	2,899	83.3	3,483	1,755	50.4	3,481	1,337	38.4	3,483	1,276	36.6	3,466	1,887	54.4	3,483	1,751	50.3
Trengganu	460	310	67.4	459	216	47.1	460	172	37.4	459	144	31.4	460	225	48.9	459	196	42.7
Kelantan	660	378	57.3	660	275	41.7	660	221	33.5	659	185	28.1	660	314	47.6	659	334	50.7
Perlis	527	332	63.0	527	248	47.1	527	154	29.2	527	143	27.1	527	215	40.8	527	213	40.4
Kedah	4,672	2,899	62.0	4,673	1,690	36.2	4,673	1,013	21.7	4,673	1,231	26.3	4,673	1,695	36.3	4,646	1,836	39.5
Penang	7,550	5,433	72.0	7,505	3,595	47.9	7,553	2,386	31.6	7,507	2,650	35.3	7,553	3,854	51.0	7,507	3,580	47.7
Perak	13,811	11,319	82.0	13,806	7,529	54.5	13,811	5,649	40.9	13,805	5,352	38.8	13,810	7,999	57.9	13,805	7,416	53.7
TOTAL	63,503	49,761	78.4	63,440	31,627	49.9	63,505	21,759	34.3	63,438	20,889	32.9	63,488	26,167	41.2	63,398	29,783	47.0

Peperiksaan Penilaian (Sekolah Inggeris)

7. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan butir-butir keputusan peperiksaan Nilai Darjah V untuk tahun 1972 mengenai jumlah dan peratus kegagalan untuk tiap-tiap kertas yang disediakan bagi Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Inggeris) dan beri angka-angka yang berlainan bagi tiap-tiap Negeri.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

PEPERIKSAAN PENILAIAN DARJAH V—1972

(Perantaraan Bahasa Inggeris)

<i>State</i>	<i>Bahasa Malaysia</i>			<i>Bahasa Inggeris II</i>			<i>Mathematics</i>			<i>Science</i>			<i>History and Geography</i>		
	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>	<i>No. Sat</i>	<i>No. Failed</i>	<i>%</i>
Selangor	16,184	4,107	25.4	16,223	6,441	39.7	16,187	5,778	35.7	16,227	6,246	38.5	16,192	5,794	35.8
Negri Sembilan	3,854	738	19.1	3,858	1,743	45.2	3,855	1,571	40.3	3,862	1,647	42.6	3,855	1,160	30.1
Malacca	3,258	396	12.1	3,258	1,141	35.0	3,260	859	26.3	3,258	982	30.1	3,260	638	19.6
Johore	6,665	1,022	15.3	6,668	2,643	39.6	6,665	2,331	35.0	6,669	2,506	37.6	6,666	1,782	26.7
Pahang	2,581	543	21.0	2,592	1,179	45.5	2,581	1,075	41.6	2,594	1,171	45.1	2,582	849	32.9
Trengganu	1,186	108	9.1	1,186	520	43.8	1,186	390	32.9	1,186	456	38.4	1,186	208	17.5
Kelantan	3,035	316	10.4	3,034	1,562	51.5	3,035	1,240	40.9	3,034	1,323	43.6	3,034	691	22.8
Perlis	572	27	4.7	570	222	38.9	572	140	24.5	570	170	29.8	572	81	14.2
Kedah	3,772	532	14.1	3,768	1,749	46.4	3,772	1,514	40.1	3,768	1,689	44.8	3,772	1,051	27.9
Penang	7,278	1,577	21.7	7,239	2,805	38.7	7,279	2,526	34.7	7,240	2,737	37.8	7,279	2,534	34.8
Perak	11,432	2,665	23.3	11,443	4,734	41.4	11,434	4,231	37.0	11,442	4,402	38.5	11,433	3,924	34.3
TOTAL ..	59,817	12,031	20.1	59,839	24,739	41.3	59,826	21,655	36.2	59,850	23,329	39.0	59,831	18,712	31.3

8 MEI 1973

Peperiksaan Penilaian (Sekolah Tamil)

8. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan butir-butir keputusan peperiksaan Nilai Darjah V untuk tahun 1972 mengenai jumlah dan peratus kegagalan untuk tiap-tiap kertas yang disediakan bagi Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil) dan beri angka-angka yang berlainan bagi tiap-tiap Negeri.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

PEPERIKSAAN PENILAIAN DARJAH V—1972
(Perantaraan Bahasa Tamil)

State	Bahasa Malaysia			Bahasa Inggeris I			Mathematics			Science			History/Geography			Bahasa Tamil		
	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%	No. Sat	No. Failed	%
Selangor	3,242	2,925	90.2	3,248	2,001	61.6	3,242	2,043	63.0	3,248	1,897	58.4	3,242	2,008	61.9	3,250	1,333	41.0
Negri Sembilan ..	889	670	75.4	894	418	46.8	889	462	52.0	894	420	47.0	889	445	50.1	894	253	28.3
Malacca	374	281	75.1	374	127	34.0	374	160	42.8	374	140	37.4	374	148	39.6	374	89	23.8
Johore	1,091	796	73.0	1,095	403	36.8	1,091	533	48.8	1,095	495	45.2	1,091	507	46.5	1,095	330	30.1
Pahang	403	306	75.9	401	170	42.4	403	187	46.4	401	194	48.4	403	200	49.6	401	111	27.7
Trengganu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kelantan	40	37	92.5	41	25	61.0	40	29	72.5	41	35	85.4	40	28	70.0	41	22	53.7
Perlis	12	10	83.3	12	8	66.7	12	8	66.7	12	8	66.7	12	9	75.0	12	6	50.0
Kedah	1,128	906	80.3	1,133	560	49.4	1,128	603	53.5	1,133	592	52.2	1,127	612	54.3	1,132	390	34.4
Penang	587	486	82.8	569	228	40.1	588	362	61.6	569	290	51.0	588	407	69.2	569	184	32.3
Perak	2,342	1,823	77.9	2,340	960	41.1	2,345	1,079	46.1	2,339	1,035	44.3	2,345	1,094	46.3	2,341	650	27.8
TOTAL	10,108	8,240	81.5	10,107	4,900	48.5	10,112	5,466	54.1	10,106	5,106	50.5	10,111	5,458	54.0	10,109	3,368	33.3

Guru-guru—Penyelesaian Gaji/Elaun

9. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Pelajaran menyatakan mengapa masih ada perasaan tidak puas hati di kalangan sebilangan besar guru-guru, terutamanya mereka yang menjadi ahli N.U.T. terhadap penyelesaian gaji dan elaun sehingga berlakunya pemulauan aktiviti-aktiviti luar darjah. Nyatakan apakah penyelesaian yang dibuat berdasarkan kehendak umum.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Saya sendiri tidak dapat mengatakan mengapa guru-guru itu tidak puas hati kerana Kementerian saya sentiasa memberi layanan yang sesuai kepada perkara-perkara yang dikemukakan oleh mereka. Jika perkara-perkara yang mereka kemukakan itu menasabah saya sedia memberi pertimbangan yang sewajarnya. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum Kerajaan telah pun melaksanakan syor-syor Suruhanjaya Diraja Mengenai Perkhidmatan Perguruan Malaysia Barat, yang selalunya dikenali sebagai Suruhanjaya Aziz mengenai gaji dan syarat-syarat perkhidmatan, termasuklah elaun-elaun seperti mana telah ditetapkan dalam Pekeliling Perkhidmatan Bil. 10 tahun 1971.

Kementerian saya pada masa ini sedang mengkaji masalah-masalah yang timbul akibat dari perlaksanaan Pekeliling tersebut dengan tujuan membuat penyelesaian-penyelesaian yang sesuai.

Mengenai tuduhan pemulauan kegiatan-kegiatan luar darjah oleh guru-guru itu, setahu saya ianya tidaklah benar.

Bilik Sembahyang di Sekolah

10. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Pelajaran menyatakan samada Kerajaan sedar tentang perlunya ada sebuah bilik sembahyang yang kecil di tiap-tiap sekolah, sekurang-kurangnya di sekolah-sekolah menengah memandangkan kepada hal bahawa guru-guru dan murid-murid banyak menghabiskan masa mereka di sekolah, khasnya di sekolah-sekolah yang ramai murid-murid yang beragama Islam.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Setakat ini Kementerian Pelajaran tidak ada apa-apa rancangan untuk menyediakan bilik sembahyang di tiap-tiap sekolah. Bilik-bilik sembah-

yang hanya disediakan bagi sekolah-sekolah berasrama penuh. Bagi sekolah-sekolah yang lain jika timbul keperluan untuk sembahyang atau berjemaah pada lazimnya kelas-kelas atau bilik-bilik darjah digunakan sebagai tempat sembahyang.

Bayaran Pemeriksaan Kertas-kertas S.R.P.

11. Dr A. Soorian minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar bahawa keputusan peperiksaan S.R.P. yang dijalankan dalam bulan Oktober, 1972 yang lalu telah pun diumumkan dan murid-murid yang berjaya telah pun dinaikkan, tetapi guru-guru yang memeriksa murid-murid itu belum lagi menerima wang pemeriksaan mereka itu; jika sedar, apakah sebab-sebabnya berlaku kelambatan yang tidak semestinya.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Ya, saya sedar.

Bagi makluman Ahli Yang Berhormat bilangan tuntutan daripada guru-guru yang mengendalikan peperiksaan S.R.P./L.C.E. pada tahun 1972, samada sebagai penggubal-penggubal kertas soalan, pemeriksa-pemeriksa, pengawas-pengawas ataupun lain-lain berjumlah lebih kurang 15,000. Selain daripada tuntutan-tuntutan tersebut, Kementerian ini juga kena memproses lebih kurang 9,000 tuntutan yang lain hasil daripada menjalankan Peperiksaan Penilaian Darjah V dan juga Peperiksaan Sijil Pelajaran Vokesyenal Malaysia. Ini bermaknalah bahawa dalam masa yang sama Kementerian ini terpaksa memproses lebih kurang 24,000 tuntutan dan ini adalah satu bilangan yang besar.

Sebelum tuntutan-tuntutan itu dapat dijelaskan, beberapa peraturan tertentu mestilah diikuti, umpamanya menyediakan baucer-baucer pembayaran dan juga menyimak baucer-baucer tersebut di peringkat Jabatan-jabatan Pelajaran Negeri sebelum ianya dihantar ke Kementerian untuk disimak sekali lagi dan seterusnya dibayar.

Perkara-perkara ini telah menyebabkan kelewatan dalam penyelesaian pembayaran tuntutan-tuntutan guru-guru yang mengendalikan peperiksaan S.R.P./L.C.E. pada tahun 1972 itu.

Biro Buku-buku Teks

12. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan panduan-panduan yang digunakan oleh pegawai-pegawai oiro yang bertanggung-jawab tentang buku-buku teks dalam menjalankan tugas-tugas memilih dan menetapkan buku-buku teks yang diperakukan. Nyatakan samada Menteri puashati dengan tugas-tugas yang dijalankan.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Setengah daripada panduan-panduan yang digunakan adalah seperti berikut:

- (a) Bahan-bahan yang digunakan hendaklah selaras dengan tujuan-tujuan kandungan sukatan pelajaran yang rasmi;
- (b) Kandungannya hendaklah tepat, kemaskini (up-to-date) dan sesuai dengan kebolehan, minat serta latar belakang murid-murid yang ditujukan;
- (c) Kandungannya hendaklah juga mencerminkan perinsip-perinsip Rukun-negara;
- (d) Bahan-bahan mengenai agama hendaklah disusun dengan tepat dan teliti supaya tidak menimbulkan salah faham;
- (e) Bahan-bahannya hendaklah jangan mengandungi perkara-perkara sensitif kepada satu golongan masyarakat;
- (f) Gambar-gambar, rajah-rajah dan peta-peta hendaklah bermakna dan berkaitan dengan teksnya;
- (g) Gaya bahasa dan perbendaharaan kata yang digunakan hendaklah sesuai dengan peringkat murid-murid yang ditujukan;
- (h) Seboleh-bolehnya panduan guru hendaklah disertakan;
- (i) Harganya hendaklah berpatutan.

Saya puashati dengan tugas-tugas yang dijalankan oleh pegawai-pegawai di Biro Buku-buku Teks.

Sekim Gaji Guru-guru Siswazah

13. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan bilakah tarikh Sekim Gaji Guru-guru Siswazah akan dilaksanakan terhadap guru-guru yang terlatih sebelum mereka melanjutkan pelajaran

ke universiti dan telah mendapat ijazah-ijazah mereka pada awal tahun 1973. (Guru-guru ini mula mengajar pada awal tahun 1973).

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Guru-guru terlatih yang telah melanjutkan pelajaran mereka ke Universiti dan seterusnya berjaya akan menikmati Tanggagaji/Kategori D1, iaitu tanggagaji/kategori bagi guru-guru yang mempunyai ijazah kepujian, atau D2, iaitu tanggagaji/kategori bagi guru-guru yang mempunyai Ijazah Am selepas mereka dilantik oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Awam melalui temuduga. Bagi guru-guru yang dilantik oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Awam itu, tarikh perlantikan mereka akan dikebelakangkan mulai dari tarikh mereka mendapat keputusan Universiti.

Kementerian sedang menyediakan deraf iklan bagi jawatan-jawatan di dalam semua kategori dan adalah dijangka jawatan-jawatan itu akan dapat diiklankan oleh Suruhanjaya Perkhidmatan Awam selewat-lewatnya pada bulan Julai akan datang.

Kekurangan Guru-guru

14. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Pelajaran menyatakan mengapa sebilangan sekolah-sekolah di Negeri Pulau Pinang dan Negeri Perak masih lagi belum mencukupi guru-guru walaupun penggal pertama sekolah berakhir.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Kementerian Pelajaran sedar akan kekurangan guru-guru di negeri Perak dan sepertimana yang saya telah tegaskan beberapa kali di dalam Dewan Rakyat, Kementerian saya sedang mengambil tindakan-tindakan yang perlu untuk memenuhi keperluan-keperluan guru bukan sahaja di Perak tetapi di seluruh negara.

Di antara perkara-perkara yang telah menyebabkan kekurangan guru-guru di negeri Perak termasuklah faktor perletakkan jawatan atau perpindahan oleh guru-guru kerana mengikut suami dan ganti mereka belum melapurkan diri lagi pada penggal pertama sekolah berakhir. Kekurangan-kekurangan guru di Perak juga disebabkan oleh bilangan guru-guru sementara yang telah meninggalkan jawatan mereka kerana mendapat jawatan-jawatan yang lain dan mereka itu telah tidak memberitahu dengan segera kepada sekolah-sekolah di mana mereka

<i>Nama</i>	<i>Negeri</i>	<i>Sekolah</i>
66. Hj. Abu bin Hj. Hassan	Negri Sembilan ..	Sek. Keb. Johol, Pejabat Pos Johol, Negri Sembilan
67. Abdul Latiff bin Sidek	" ..	Sek. Keb. Dangi, Pejabat Pos, Johol
68. Idris bin Ismail	" ..	SRJK (C) Sim Min, Kuala Sawah
69. Harun bin Loyok	" ..	Sek. Keb. Bongek, Rembau
70. Alias bin Sagimin	" ..	SRJK (T) Ladang Lenggeng
71. Abdul Kudus bin Yaakob	" ..	Sek. Tun Munawir, Kuala Pilah
72. Mahanum binti Hj. Ahmad	" ..	Sek. Keb. Jempol, Bahau
73. Jaafar bin Harun	" ..	Sek. Keb. Sungei Jelutong, Negri Sembilan
74. Mohd. Kassim bin Lazim	" ..	Sek. Ren. Keb. Ing. Batu Kikir, Negri Sembilan
75. Mohd. Yassin bin Othman	" ..	Sek. Keb. Jempol, Bahau, Negri Sembilan
76. Abdul Malek bin Itam	" ..	Sek. Keb. Kg. Tengah, Pejabat Pos, Tg. Ipoh, Negri Sembilan
77. Asmaon bin Salikin	" ..	Sek. Keb. Jempol, Bahau, Negri Sembilan
78. Nordin bin Saari	" ..	Sek. Keb. Teknik, Seremban
79. Alias bin Ali	" ..	Jabatan Pelajaran Negri Sembilan, Seremban
80. Baharum bin Sabtu	" ..	Sek. Men. Inggeris, Bahau, Negri Sembilan
81. Baharuddin bin Yusof	" ..	Sek. Men. Dato' Abdul Samad, Tg. Ipoh, Negri Sembilan
82. Abdul Shukor bin Mohammad	" ..	Sek. Keb. Renaju, Rembau, Negri Sembilan
83. Mohd. Yusof bin Yahya	" ..	SRJK (C) Pajam, Mantin, Negri Sembilan
84. Zainal bin Tangkin	" ..	Sek. Keb. Jempol, Bahau, Negri Sembilan
85. Mahmud bin Haji Hashim	" ..	Sek. Men. Tengku Sulaiman
86. Asha'ari bin Ahmad	Pulau Pinang ..	Sek. Keb. Sungai Kechil, Nibong Tebal, Seberang Perai
87. Mohd. Isa bin Haji Ali	" ..	Sek. Men. Chung Hwa Confucian
88. Othman bin Mohamad	" ..	Sek. Keb. Sungai Rambai, Bukit Mertajam
89. Mohd. Yusof bin Salleh	" ..	Sek. Keb. Bagan Ajam, Butterworth
90. Abdul Rahman bin Saad	" ..	Sek. Keb. Sungai Acheh, Nibong Tebal
91. Ibrahim bin Musa	" ..	Sek. Keb. Sungai Acheh, Nibong Tebal
92. Abdul Aziz bin Din	" ..	Sek. Keb. Sungai Kechil, Nibong Tebal
93. Jaafar bin Haji Zakaria	" ..	Sekolah Dato' Onn, Butterworth
94. Ismail bin Din	" ..	SRJK Kwang Hwa (C), Sungai Nibong, Pulau Pinang
95. Ariffin bin Saad	" ..	High School, Bukit Mertajam, Seberang Prai
96. Nor Hidayah binti Haji Md. Zain	" ..	Sek. Keb. Sg. Bakap
97. Ahmad bin Saad	" ..	Sek. Men. Jit Sin, Bukit Mertajam
98. Hanafiah bin Hashim	" ..	Sek. Keb. K. Muda, K. Batas, Seberang Prai
99. Md. Zain bin Awang	" ..	Sek. Ren. Ing., K. Batas, Seberang Prai
100. Cik Siti Rahmah binti Mohd. Saad	" ..	Sek. Keb. Bagan Luar Kechil (B), Seberang Prai
101. Hassan bin Hussein	" ..	Sek. Keb. Tanjong Tokong
102. Ismail bin Pachee	" ..	Sek. Chung Shan, Bayan Lepas
103. Amaluddin bin Mohamed	" ..	Sek. Ren. (Ing.), Kepala Batas
104. Khalid bin Othman	" ..	Sek. Ren. (Ing.), Pasir Gebu, Kepala Batas
105. Abdul Rashid bin Abdullah	" ..	Sek. Men. Sg. Arau
106. Abdul Aziz bin Abdul Rahman	" ..	Sek. Keb. Sg. Bakap
107. Shahabudin bin Md. Noor	" ..	Sek. Men. Convent, Bukit Mertajam
108. Yahya bin Ahmad	" ..	Sek. Men. Sacred Heart, Balik Pulau

	<i>Nama</i>	<i>Negeri</i>	<i>Sekolah</i>
109.	Razikin bin Omar	Pulau Pinang ..	Sek. Men. Kubang Semang, Bukit Mertajam
110.	Yusof bin Awang	Johor	Sek. Keb. Tebing Runtoh, Johor
111.	Md. Sani bin Hj. Yahya	"	Pejabat Pelajaran Johor
112.	Jaafar bin Abdullah	"	Sek. Keb. Seri Pantai, Mersing
113.	Hajah Sharifah Rukjah binti Ibrahim	"	Pejabat Pelajaran Johor
114.	Hajah Maimunah binti Mujir ..	"	Pejabat Pelajaran Johor
115.	Ishak bin Kasim	Perlis	Sek. Keb. Titi Tinggi, Perlis
116.	Muhamad bin Akub	"	Sek. Keb. Titi Tinggi
117.	Othman bin Senawi	"	Pejabat Pelajaran Perlis
118.	Ali bin Ahmad	"	Pejabat Pelajaran Perlis
119.	Abu Bakar bin Mohd. Yassin ..	"	Sekolah Dato' Wan Ahmad, Kangar
120.	Mahmud bin Hj. Hashim	"	Sek. Men. Tengku Suleiman
121.	Othman bin Ahmad	Kedah	Sek. Keb. Suka Menanti
122.	Saad bin Rejab	"	Sek. Keb. Kpg. Pauh
123.	Othman bin Khamis	"	Sek. Keb. Gurun
124.	Ahmad bin Puteh	"	Sek. Keb. Sg. Kering
125.	Sudin bin Wahab	"	Sek. Keb. Naka
126.	Haji Wan Mahmud bin Haji Wan Ahmad	"	Sek. Men. Keb. Baling
127.	Ahmad bin Din	"	Sek. Keb. Jerlun
128.	Haji Shaari bin Abu Bakar ..	"	Sek. Keb. Pendang
129.	Abu Bakar bin Abdul Rahman ..	"	Sek. Keb. Pendang
130.	Abidin bin Puteh	"	Sek. Keb. Padang Peliang
131.	Ishak bin Dahaman	"	Sek. Keb. Bukit Jenun
132.	Abdul Razak bin Jusoh	"	Sek. Keb. Pendang
133.	Nordin bin Mohd. Kassim ..	Pahang	SRJK (C) Kuang Hwa, Kuantan
134.	Bakar <i>alias</i> Abu Bakar bin Ismail ..	Kedah	Sek. Keb. Jerlun
135.	Abdul Mutalib	Pahang	Sek. Keb. Tanah Rom, Jerantut, Pahang

SENARAI GURU-GURU MENGAMBIL BAHAGIAN DALAM POLITIK

Parti M.C.A.

	<i>Nama</i>	<i>Negeri</i>	<i>Sekolah</i>
1.	Chin Fook Thoon	Pulau Pinang ..	Sek. Ren. J.K. Kuang Yu, Kuala Muda
2.	Choong Ban Beng	"	Sek. Ren. J.K. (C) Kwong Hwa, Sungai Nibong
3.	Chuah Hun Hin	"	SRJK (C) Chung Shan, Bayan Lepas
4.	Khaw Kok Chwee	"	SRJK (C) Sin Chung, P. Sintok, Seberang Perai
5.	Jackson Chen	"	Sekolah Jawi Village, Sungai Bakap, Seberang Perai
6.	Wong Tung Nam	"	SRJK (C) Kuang Yu, Kuala Muda, Kepala Batas, P.W.
7.	Kho Knai Chong	"	SRJK Chung Hwa, (Chawangan 2) Butterworth
8.	Lee Chek Kong <i>alias</i> Lee Chit Kong	Kedah	Sek Ren. J.K., Kuala Ketil